# Κανονισμοι Αποφασεις

## Ἀπόφασις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, περί ἐγκρίσεως τοῦ ψηφισθέντος –ὑπό τῆς Ἀδελφότητος τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Κυριακῆς Λουτροῦ– καί γενομένου ἀποδεκτοῦ ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ

Ἀπόφασις ἀριθ. 167/Β/12.10.2026

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν:

1. τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχει συμπληρωθεῖ διά τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 3 τοῦ Ν. 4301/2014,

2. τάς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μονῶν καί Ἡσυχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ.Ἀ /30.6.1972),

3. τήν ὑπ' ἀριθ. 56/23.1.2026 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας κ. Παντελεήμονος,

4. τήν ὑπ' ἀριθ. 39/22.9.2026 Γνωμοδότησιν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τοῦ Μοναχικοῦ Βίου,

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

ὅπως ἐγκρίνῃ τόν Ἐσωτερικόν Κανονισμόν τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Κυριακῆς Λουτροῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας, ἔχοντα οὕτως:

Ἄρθρον 1
Ἵδρυσις Σύστασις

Ἡ Ἱερά Μονή τῆς Ἁγίας Κυριακῆς, κειμένη εἰς τήν κτηματικήν περιοχήν τοῦ Δημοτικοῦ Διαμερίσματος Λουτροῦ, τοῦ Δήμου Ἀλεξάνδρειας, τῆς Περιφερειακῆς Ἑνότητας Ἡμαθίας, ὑπαγομένη δέ εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Βεροίας, Ναούσης & Καμπανίας, συνεχίζει ἀπό τό 1961 ἕως σήμερον, τήν λειτουργία της ὡς Γυναικεία καί Κοινοβιακή (ΦΕΚ τ. Β΄ 98/28.03.1961). Ἡ κατασκευή τοῦ ἀρχικοῦ ναοῦ, κατόπιν θαυματουργικῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ἁγίας, τοποθετεῖται περί τό 1910.

Ἡ Μονή ἀποτελεῖ ἐκ τοῦ Νόμου Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), διεπόμενον ὑπό τῶν περί μοναχικῶν καθεστώτων ὁριζομένων ὑπό τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου του Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ὑπάγεται δέ εἰς τήν πνευματικήν ἐποπτείαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας.

Ἡ Μοναστική Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς θεωρεῖται ὑφισταμένη καί λειτουργοῦσα καί ἄν ἀκόμη ἀπομείνη ἐν αὐτῇ μία μόνον ἀδελφή, εἰς τό πρόσωπον τῆς ὁποίας συγκεντροῦνται ἅπασαι αἱ ἐξουσίαι καί τά καθήκοντα, ὡς ἀναγράφονται ἐν τῷ παρόντι καί ταύτης ὅμως ἀποθανούσης, ἡ Ἱερά Μονή δέν θεωρεῖται διαλελυμένη, ἀλλά ὅτι τελεῖ αὕτη ἐν διακοπῇ καί ὑπό τήν ἄμεσον ἐπίβλεψιν καί παρακολούθησιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας.

Ἄρθρον 2
Σκοπός

Σκοπός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως πρός τάς παραδόσεις τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, εἶναι ἡ ἐν Κοινοβιακῇ πολιτεία ἀδιάλειπτος δοξολογία τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, ὁ διά λειτουργικῶν καί κατ' ἰδίαν προσευχῶν, διά συνεχοῦς κατά Θεόν ἀσκήσεως καί ἐν ἁγίαις διακονίαις ἁγιασμός τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων καί ἡ ὑπ' αὐτῶν τελεία βίωσις τῆς κατά Θεόν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μυστηριακῆς ζωῆς, ὁδηγούσης εἰς ψυχικήν αὐτῶν σωτηρίαν καί θέωσιν.

Ἄρθρον 3
Δικαιοδοσία τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου

Ἡ Ἱερά Μονή ἀνήκουσα εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας τελεῖ ὑπό τήν κανονικήν δικαιοδοσίαν τοῦ κυρίαρχου Μητροπολίτου.

Συγκεκριμένως, ὁ Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας, Ἐπίσκοπος, τό ὁρατόν σημεῖον τῆς ὀργανικῆς ἑνότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, εἰς τόν ὁποῖον ἡ ἀδελφότης ὀφείλει νά ἀποδίδει τήν πρός

τό ἀξίωμα αὐτοῦ ἁρμόζουσαν τιμήν καί τόν προσήκοντα σεβασμόν, ἔχει συμφώνως τοῖς ἱεροῖς κανόσι καί τῷ Καταστατικῷ Χάρτῃ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Νόμος 590/1977 ἄρθρο 39) τάς κάτωθι δικαιοδοσίας:

α. Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις, ὡς ὁρίζει ἡ τάξις τῆς κατ' Ἀνατολάς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

β. Ἀσκεῖ πατρικῶς τήν πνευματικήν ἐποπτείαν ἐπί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ. Εὐλογεῖ τήν ἐκλογήν τῆς ἀναδειχθείσης ὑπό τῆς Ἀδελφότητος ἀδελφῆς ὡς Ἡγουμένης, καθώς καί τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

δ. Εὐλογεῖ καί τελεῖ τήν κουράν τῶν προτεινομένων ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀδελφῶν, ἡ κατ' ἐξαίρεσιν ἀναθέτει τήν τέλεσιν αὐτῆς εἰς τόν Γέροντα Πνευματικόν τῆς Ἀδελφότητος.

ε. Παρέχει ἄδειαν ἀπουσίας εἰς τήν Ἡγουμένην πέραν τῶν πέντε (5) ἡμερῶν καί ἐκτός Ἑλλάδος πέραν τῶν τριάκοντα (30) ἡμερῶν καί λαμβάνει γνῶσιν τῶν ὑπ' αὐτῆς διδομένων ἀδειῶν ἀπουσίας τῶν ἀδελφῶν ἐκτός Ἱ. Μητροπόλεως.

στ. Τῇ προτάσει αὐτῆς διορίζει τόν Πνευματικόν Γέροντα τῆς Ἀδελφότητος. Διά τήν κάλυψιν τῶν κυρίων λατρευτικῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου, κατόπιν αἰτήματος, μεριμνᾶ ἡ Ἱερά Μητρόπολις, ἄλλως φροντίζει ἡ Ἡγουμένη.

ζ. Ἐλέγχει τήν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ἐγκρίνει τόν Προϋπολογισμόν καί τόν Ἀπολογισμόν ἐσόδων καί ἐξόδων αὐτῆς ἑκάστου ἔτους.

η. Ἀνακρίνει τά κανονικά παραπτώματα τῶν ἀδελφῶν, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

θ. Ἐγκρίνει τήν ἀπόφασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου διά τήν μεταπεμψιν ἡ ἀναχώρησιν καί μετεγγραφήν ἀδελφῆς τινός εἰς ἑτέραν Μονήν ἤ εἰς ἱεραποστολικήν διακονίαν.

ι. Λαμβάνει τά προσήκοντα μέτρα, τῇ συνδρομῇ καί τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, προκειμένου νά διαφυλάττεται ἡ ἱερότητα τῶν χώρων τῆς Μονῆς ἀπό ἀνευλαβεῖς ἐκδηλώσεις, τάς ὁποίας δύναται νά ἀπαγορεύση πέριξ καί πλησίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

### Ἄρθρον 4

### Διοίκησις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί Ὄργανα Αὐτῆς

Ὄργανα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

α. Ἡ Ἡγουμένη.

β. Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον.

γ. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

### Ἄρθρον 5

### Ἡ Ἡγουμένη

Ἡ Ἡγουμένη, ὡς πνευματική μήτηρ τῆς Ἀδελφότητος, ἀγρυπνεῖ κατά τόν Ἀπόστολον Παῦλον, ὑπέρ τῆς σωτηρίας τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐτῇ παρά Θεοῦ πνευματικῶν τέκνων, «ὡς λόγον ἀποδώσουσα» ὑπέρ αὐτῶν, ἐπιμελουμένη καί διακονοῦσα ἐν ἐπιγνώσει τῶν ἑαυτῆς καθηκόντων καί φόβῳ Θεοῦ, ἐν ἀγάπῃ καί ταπεινοφροσύνῃ, ἐν διακρίσει καί εὐσπλαγχνία, τά τῆς πνευματικῆς καταρτίσεως, τῆς προκοπῆς καί τῆς σωτηρίας μίας ἑκάστης τῶν ἀδελφῶν. Ὀφείλουσιν, ὡς ἐκ τούτου, ἅπασαι αἱ ἀδελφαί τήν κατά Θεόν προσήκουσαν αὐτῇ ὑπακοήν. Αὕτη, κατά τόν Μέγαν Βασίλειον, ὀφείλει νά εἶναι «ἀπλανής ὁδηγός, γνώστης τῶν Θείων Γραφῶν, ἀπερίσπαστος, ἀφιλάργυρος, ἀπράγμων, ἡσύχιος, ἀμνησίκακος, ἀκενόδοξος, ἀνυπερήφανος, ἀκολάκευτος, ἀπερίτρεπτος, μηδέν προτιμῶσα τοῦ Θεοῦ». Σύν πᾶσι τούτοις τηρεῖ ἀνύστακτον τόν πόθον τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν εἰς τάς καρδίας αὐτῶν, ἵνα ἀνημμένας τάς λαμπάδας κρατοῦσαι, ἀκούσωσιν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός τήν μακαρίαν ἐκείνην φωνήν: «Ἰδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέλθετε εἰς ὑπάντησιν αὐτοῦ».

Καθήκοντα καί δικαιοδοσίαι αὐτῆς :

α. Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις, κατά τόν κεκανονισμένον τρόπον.

β. Παρακολουθεῖ τήν τήρησιν τοῦ τυπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ κατά καιρούς τιθεμένου προγράμματος Ἀκολουθιῶν, διακονιῶν καί πάσης φύσεως ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ. Προτείνει εἰς τό Ἡγουμενοσυμβούλιον τήν πρόσληψιν ἤ τήν ἀποβολήν δοκίμων, τήν ρασοφορίαν καί τήν κουράν τῶν ὡρίμων πρός τοῦτο ἀδελφῶν.

δ. Ἀγρυπνεῖ πάντοτε, διά τήν ὑπό τῶν ἀδελφῶν τέλεσιν τοῦ διωρισμένου παρά τῶν Ἁγίων Πατέρων μοναχικοῦ κανόνος μίας ἑκάστης αὐτῶν καί οἰκονομεῖ τάς ἰδιαιτέρας περιπτώσεις.

ε. Ἀναθέτει τά διακονήματα τῶν ἀδελφῶν.

στ. Παρέχει εἰς τάς ἀδελφάς ἄδειαν ἀπουσίας διά σοβαρόν τινά λόγον ἤ δι' ἀνάγκην 25 μέχρι 30 ἡμερῶν, ὁσάκις κρίνει τοῦτο ἐπιβεβλημένον, πέραν δέ τούτων ζητεῖται καί ἡ εὐλογία τοῦ Μητροπολίτου.

ζ. Μεριμνᾶ διά τήν διατροφήν, τήν ἐνδυμασίαν,

τήν νοσηλείαν καί διά πάντας, ἐν γένει, τούς Ὅρους διαβιώσεως ἀπάσης τῆς Ἀδελφότητος.

η. Δέχεται τήν ἐν ταπεινώσει ἐξαγόρευσιν τῶν λογισμῶν τῶν ἀδελφῶν καί, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, συμπαρίσταται, ἐνθαρρύνει, συμβουλεύει, ἐπιπλήττει ἤ καί δίδει παιδαγωγικῶς ἐπιτίμια διά τήν ἐκκοπήν τῶν παθῶν.

θ. Συγκαλεῖ τήν Ἀδελφότητα εἰς συνάξεις πνευματικῆς οἰκοδομῆς.

ι. Προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί τῶν Συνάξεων τῆς Ἀδελφότητος.

ια. Ἐλέγχει τό Ταμεῖον, τήν Γραμματείαν καί τήν Διαχείρισιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ιβ. Ἐκπροσωπεῖ τήν Ἱεράν Μονήν ἐνώπιον πάσης Ἐκκλησιαστικῆς, Διοικητικῆς καί Δημοτικῆς Ἀρχῆς, παντός Δικαστηρίου, Ὀργανισμοῦ, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου καί Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καί παντός ἐν γένει τρίτου.

Ἐάν, δι' οἱονδήποτε λόγον, κωλύεται ἡ Ἡγουμένη, ἡ Ἱερά Μονή ἐκπροσωπεῖται παρ' ἑνός μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, κατόπιν ἀποφάσεως αὐτοῦ, λαμβανομένης τῇ εἰσηγήσει τῆς Ἡγουμένης.

Δι' εἰδικήν ὑπόθεσιν ἤ κατηγορίαν ὑποθέσεων, ἡ Ἡγουμένη δύναται, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, νά ἀναθέσῃ, τήν ἐκπροσώπησιν τῆς Ἀδελφότητος εἰς ἕτερον μέλος αὐτοῦ ἤ καί νά προσλάβῃ, ἐγκρίσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, νομικόν ἤ ἄλλους συμβούλους.

ιγ. Ὑπογράφει πᾶν ἐπίσημον ἔγγραφον ἐξερχόμενον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὡς καί τά διπλότυπα εἰσπράξεως καί πληρωμῶν, ὡς καί τά ἐντάλματα δι' ἀνάληψιν χρημάτων. Δεσμεύει τήν Ἱεράν Μονήν ἐνώπιον παντός τρίτου διά τῆς ὑπογραφῆς τῆς τιθεμένης παρ' αὐτῆς τῆς σφραγῖδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, θέτουσα ὑποκάτω τῆς ὑπογραφῆς αὐτῆς τήν φράσιν «καί αἱ σύν ἐμοί ἐν Χριστῷ ἀδελφαί».

ιδ. Τήν Ἡγουμένην ἀπουσιάζουσαν ἀναπληροῖ ἡ ἀναπληρώτρια αὐτῆς, ὁσάκις λόγῳ ἀσθενείας ἤ ἄλλου τινός παροδικοῦ κωλύματος ἀδυνατεῖ νά ἀσκήσῃ τά καθήκοντα τῆς. Ἡ ἀναπληρώτρια Ἡγουμενοσύμβουλος ἐνεργεῖ ἀντ' αὐτῆς, κωλυομένης δέ καί αὐτῆς, ἀναπληρούται ὑπό τῆς δευτέρας.

Ἐκλογή τῆς Ἡγουμένης

Ἡ Ἡγουμένη καθίσταται δι' ἐκλογῆς, ἐάν ἡ Ἱερά Μονή ἔχῃ ἐγκαταβιούσας τουλάχιστον πέντε (5) ἀδελφάς, ἄλλως διορίζεται ὑπό τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατά τά ὁριζόμενα ὑπό τοῦ Νόμου 590/ 1977 ἄρθρον 39, παράγραφος 5 (περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος) καί ὁ διορισμός ἰσχύει ἐφ' ὅσον εἰς τήν Ἱεράν Μονήν ἐγκαταβιοῦν ὀλιγώτεραι τῶν πέντε (5) ἀδελφῶν. Συμπληρωμένου τοῦ ἀριθμοῦ πέντε (5), συμπεριλαμβανομένης καί τῆς διορισθείσης Ἡγουμένης εἰς αὐτόν, γίνεται ἡ ἐκλογή Ἡγουμένης κατά τά ὁριζόμενα εἰς τόν παρόντα Κανονισμόν. Ἡ δι' ἐκλογῆς ἀναδειχθεῖσα Ἡγουμένη εἶναι ἰσόβιος, ἔστω καί ἄν ὁ ἀριθμός τῶν ἐγκαταβιουσῶν ἀδελφῶν μειωθῇ κάτω τῶν πέντε (5), ἐπιφυλασσομένων τῶν περί δικαστηρίων νόμων.

Ἡ ἐκλογή τῆς Ἡγουμένης λαμβάνει χώρα ὡς ἀκολούθως:

Μετά τήν χηρείαν τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης, ὡς Τοποτηρήτρια, ἀναλαμβάνει ἡ κατά τόν καιρόν ἐκεῖνον ἀναπληρώτρια ἤ ἡ ὁριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀδελφή, συνήθως ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἐκλογή διεξάγεται τό ἀργότερον τεσσαράκοντα (40) ἡμέρας μετά τήν χηρείαν τῆς θέσεως καί προαναγγέλεται πέντε (5) ἡμέρας ἐνωρίτερον, διά προφορικῆς ἤ γραπτῆς ἀνακοινώσεως ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνάξεων.

Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι ἔχουν ἅπασαι αἱ ἔχουσαι μοναχικήν κουράν ἀδελφαί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἡγουμένη ἐκλέγεται ἡ λαβοῦσα τάς περισσοτέρας ψήφους.

Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας τίθεται κλῆρος κατά τό ἀποστολικόν πρότυπον.

Τά τῆς προετοιμασίας καί διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἐκτελεῖ ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή ἀποτελουμένη ἐκ τῆς Τοποτηρήτριας, ἡ ὁποία καί προεδρεύει μετά τῆς ἐχούσης τά πρεσβεία μετ' αὐτήν ἀδελφῆς καί μίας εἰσέτι μοναχῆς, ὁριζομένης ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὡς γραμματέως. Κατ' ἀρχήν, συντάσσεται βάσει τοῦ Μοναχολογίου καί γνωστοποιεῖται εἰς τήν Ἀδελφότητα ὀνομαστικός κατάλογος τόσον τῶν ἐχουσῶν δικαίω-μα ψήφου, ὅσον καί τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἀδελφῶν. Κατά τήν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν ἡ Ἀδελφότης συνέρχεται εἰς τό Καθολικόν τῆς Μονῆς μετά τό πέρας τῆς Ἱ. Ἀκολουθίας ἤ τῆς Θ. Λειτουργίας. Διαπιστωθείσης ἀπαρτίας (Παρουσία τουλάχιστον 2/3) ἄρχεται ἡ διαδικασία τῆς ἐκλογῆς.

Ἑκάστη ψηφοφόρος ἀδελφή λαμβάνει ἐσφραγι-

σμένον ψηφοδέλτιον εἰς τό ὁποῖον ἀναγράφονται δακτυλόγραφα τά ὀνόματα ὅλων τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι καί ἐκλέγειν ἀδελφῶν καί θέτει ἑκάστη, ἀποσυρομένη εἰς ἰδιαίτερον πρός τοῦτο χῶρον ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ, τό σημεῖον τοῦ Σταυροῦ (+) πρό τοῦ ὀνόματος τῆς προτιμήσεως τῆς (μόνον ἕναν Σταυρόν). Ἔπειτα ὑπογράφει εἰς τόν ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθέντα κατάλογον τῶν ἐκλογέων.

Μετά τό πέρας τῆς ψηφοφορίας ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή ἀποσφραγίζει τήν ψηφοδόχον καί καταμετροῦνται αἱ ψῆφοι ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος, ἡ ὁποία ὑποχρεούται νά εἶναι παροῦσα μέχρι τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ ἀποτελέσματος καί τῆς διευθετήσεως ἐνδεχομένων ἐνστάσεων σχετικῶν μέ τήν ἐκλογήν, αἱ ὁποῖαι ὑποβάλλονται ἀμέσως μετά τήν καταμέτρησιν τῶν ψήφων καί μόνον τότε ἐπιλύονται. Ἐάν σημειωθῆ τό σημεῖον τοῦ Σταυροῦ εἰς περισσότερα ἀπό ἕνα ὀνόματα, τό ψηφοδέλτιον εἶναι ἄκυρον. Ἐάν ἀκυρωθῆ ἡ ἐκλογή, διεξάγεται εὐθύς νέα ψηφοφορία.

Τῆς ἐκλογῆς ἀκολουθεῖ εὐχαριστήριος δέησις ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ἡ ἐκλεγεῖσα Καθηγουμένη ἐγκαθίσταται ἐκκλησιαστικῶς ὑπό τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου εἰς σχετικήν τελετουργίαν καί ἀκολούθως ἀναλαμβάνει κανονικῶς καί νομίμως τά καθήκοντα τῆς καί ἀσκεῖ αὐτά ἰσοβίως, ἐπιφυλασσομένων τῶν περί δικαστηρίων διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ν. 590, ἄρθρον 59, παρ. 5).

Περατωθείσης τῆς ἐκλογῆς συντάσσεται πρακτικόν, ὅπερ ὑπογράφεται ὑφ' ἁπασῶν τῶν ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον μέρος εἰς τήν ἐκλογήν καί ἀφ' ἑνός μέν ὑποβάλλεται ἐντός τριημέρου εἰς τόν οἰκεῖον Μητροπολίτην καί ἀφ' ἑτέρου δέ οὗτος παρακαλεῖται νά εὐλογήση τήν ἐκλογήν καί νά προβῆ εἰς τήν ἐνθρόνισιν τῆς ἐκλεγείσης Ἡγουμένης, δι' εἰδικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας.

Χηρεία τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης

Ἡ θέσις τῆς Ἡγουμένης χηρεύει:

α. Ἕνεκα θανάτου αὐτῆς.

β. Ἕνεκα παραιτήσεως τῆς.

γ. Ἕνεκα ἐκπτώσεως αὐτῆς:

1. Ἐάν παραβιάζη τόν παρόντα Κανονισμόν καί ἐφ' ὅσον δέν θελήση νά ἀνανήψη, ἔπειτα ἀπό τρεῖς διαδοχικάς ἐγγράφους συστάσεις τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

2. Ἐάν ἀποδειχθῆ ἀνεπαρκής πρός ἐκτέλεσιν τοῦ εἰς αὐτήν ἐμπεπιστευμένου λειτουργήματος, εἴτε λόγῳ γήρατος εἴτε λόγῳ πιστοποιουμένης ἰατρικῶς ἀνιάτου ἤ μακροχρονίου πνευματικῆς ἤ σωματικῆς ἀσθενείας.

3. Ἐάν καταδικασθῆ:

α) ὑπό τῶν ἁρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων ὡς αἱρετική ἤ ἐπί διαπράξει βαρέων ἠθικῶν ἤ κανονικῶν παραπτωμάτων, ὅποτε ἡ ἔκπτωσις ἐπέρχεται ἅμα τῇ τελεσιδίκῳ καταδίκῃ αὐτῆς.

β) ἀμετακλήτως ἀπό τά ποινικά Δικαστήρια τῆς Ἑλλάδος ἐπί διαπράξει ἐγκλήματος τελεσθέντος ἐκ δόλου.

Εἰς τάς περιπτώσεις γ) ὑπ' 1, 2, δυνητικῆς ἐκπτώσεως τῆς Ἡγουμένης, τό Ἡγουμενοσυμβούλιον κατά πλειοψηφίαν τῶν 2/3 τῶν μελῶν αὐτοῦ καθιστά Ταύτην ἔκπτωτον. Εἰς τήν περίπτωσιν αὐτήν ἡ Συνεδρία προεδρεύεται ὑπό μίας προϊσταμένης αὐτοῦ, ἐκλεγείσης ἐπί τούτῳ. Ἡ ἀπόφασις αὐτή ἐν συνέχειᾳ τίθεται πρός ἐπικύρωσιν εἰς τήν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος, συγκαλουμένης πρός τόν σκοπόν αὐτόν καί εἶναι ἔγκυρος ἐάν συγκεντρώση τά 2/3 τῶν μελῶν τῆς Συνάξεως.

## Ἄρθρον 6
## Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον

Ἡ διοίκησις, διαχείρισις καί εὐθύνη ἐπί παντός ἐν γένει θέματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί τῆς Ἀδελφότητος αὐτῆς ἀνήκει εἰς τό Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Ὡς Ἡγουμενοσύμβουλοι ἐκλέγονται πρόσωπα διακρινόμενα ἐπ' ἀρετῇ καί διαθέτοντα διοικητικά προσόντα, εὐσεβῆ ζῆλον, αὐταπάρνησιν καί ταπεινόν φρόνημα. Ἀδελφαί διακρινόμεναι διά τήν ἀκρίβειαν καί τήν συνέπειαν τῶν εἰς τήν μοναχικήν ζωήν καί τήν ἔνθερμον δραστηριότητα ὑπέρ τῆς προαγωγῆς τοῦ Ἱ. Κοινοβίου, πρό πάντων δέ, ἀδελφαί δυνάμεναι νά συνεργασθοῦν ἐν ταπεινώσει καί ἀγάπῃ μετά τῆς Ἡγουμένης καί νά συμβάλουν εἰς τήν εὐρυθμοτέραν λειτουργίαν καί τήν προαγωγήν τῆς Ἱ. Μονῆς. Ὀφείλεται δέ αὐταῖς ὁ προσήκων ὑπό τῶν ἀδελφῶν σεβασμός.

Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον εἶναι ἐπταμελές, δυνάμενον νά αὐξομειωθῆ, μέ ἰδίαν ἀπόφασιν, ἀναλόγως πρός τήν δύναμιν τῆς Ἀδελφότητος. Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐκλέγει κατ' ἔτος διμελῆ ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία μετά τῆς Ἡγουμένης ἐνεργεῖ τά τῆς διοικήσεως καί διαχειρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ἀποτελεῖ τό ἐκτελεστικόν ὄρ-

γανον τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐπίσης τό Ἡγουμενοσυμβούλιον ὁρίζει κατ' ἔτος τήν Γραμματέα καί τήν Ταμίαν.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται ἡ Ἡγουμένη νά δικαιοπρακτῆ ἄνευ τῶν Συμβούλων οὔτε καί αἱ Σύμβουλοι ἄνευ τῆς Ἡγουμένης, πλήν τῆς πνευματικῆς καθοδηγήσεως καί ψυχικῆς ἐπιβλέψεως τῶν ἀδελφῶν, τήν ὁποίαν ἐξασκεῖ ἀποκλειστικῶς ἡ Ἡγουμένη.

Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον συνεδριάζει ὁσάκις ἤθελε κληθῆ ὑπό τῆς Ἡγουμένης ἤ αἰτήσουσιν τήν σύγκλησίν του τά μέλη αὐτοῦ.

Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν. Ἐπί ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ γνώμη τῆς Ἡγουμένης.

Κατά τάς συνεδριάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἅπαντα τά μέλη αὐτοῦ ἐκφράζουν ἐλευθέρως τάς ἀπόψεις τῶν, συμπεριφέρονται δέ ἔναντι ἀλλήλων, μετ' ἀπολύτου σεβασμοῦ καί σεμνοπρεπείας.

Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀσκεῖ γενικῶς, ἐπί τῇ βάσει τῶν Ἱ. Κανόνων καί τῆς κειμένης νομοθεσίας, τά τῆς διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί τά τῆς διαχειρίσεως τῆς ὑπαρχούσης μοναστηριακῆς περιουσίας καί ἀποφασίζει εἰδικώτερα διά δικαστικά θέματα, συνομολογήσεις δανείων, ἀγορά ἤ ἀνταλλαγή κτημάτων, ἀποδόσεις χρεῶν, νέας οἰκοδομάς κτιρίων, μισθώσεις καί ἐκποιήσεις ἀκινήτων.

Ἀποφασίζει, τῇ προτάσει τῆς Ἡγουμένης, διά τήν ρασοφορίαν ἤ τήν μεγαλοσχημίαν τῶν ὡρίμων πρός τοῦτο ἀδελφῶν καί γνωρίζει τάς ἀποφάσεις ταύτας εἰς τόν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

Συντάσσει τόν Προϋπολογισμόν καί τόν Ἀπολογισμόν ἐσόδων καί ἐξόδων τῆς Μονῆς ἑκάστου ἔτους καί ὑποβάλλει αὐτούς εἰς τόν οἰκεῖον Μητροπολίτην πρός ἔγκρισιν.

Προτείνει εἰς τήν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος τυχόν τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἐν ὅλῳ ἤ ἐν μέρει, ἤ συμπλήρωσιν αὐτοῦ.

Ἡ ἐκλογή νέου μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου γίνεται, εἰσηγήσει τῆς Ἡγουμένης, ὑπ' αὐτοῦ του ἰδίου, δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν μελῶν. Τά μέλη δέον νά διακρίνονται ἐπί ἤθει χρηστῷ, βίῳ ἀνεπιλήπτῳ καί διοικητικῇ ἱκανότητι. Τά ἅπαξ ἐκλεγέντα μέλη εἶναι ἰσόβια καί ἐκπίπτουν εἴτε λόγῳ παραιτήσεως ἤ διά παύσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐξ αἰτίας παρεκτροπῶν ἤ ἀνεπαρκείας.

Ἡ ἐκλογή νέου μέλους ἀνακοινώνεται ἐντός εὐλόγου χρόνου εἰς τόν Μητροπολίτην, ὅστις παρέχει τήν εὐλογίαν καί ἐπικύρωσιν αὐτοῦ.

Εἰδικώτερον ἡ Ἐπιτροπή ὁρίζει ἐν συνεργασίᾳ μετά τῆς Ἡγουμένης τάς ἁρμοδιότητας καί τήν εὐθύνην ἑκάστης Ἐπιτρόπου (Οἰκονόμος, Ὑπεύθυνος ἔργων) διά τήν καθόλου διαχείρισιν, τήν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων καί τήν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἱ. Μονῆς καί τῶν ἀδελφῶν καί διά ὅ,τι ἕτερον συμβάλλει εἰς τήν εὔρυθμον καί εἰρηνικήν λειτουργίαν τοῦ Κοινοβίου.

Ἡ Γραμματεύς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διεξάγει τήν πάσης φύσεως ἀλληλογραφίαν τῇ ὑποδείξει τῆς Ἡγουμένης. Εἶναι ὑπεύθυνος διά τήν διαφύλαξιν καί τήρησιν τοῦ ἀρχείου τῆς Μονῆς, καταγράφει τά Πρακτικά τῶν Συνάξεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί τῆς Ἀδελφότητος. Παρακολουθεῖ τήν ἀλληλογραφίαν, τό βιβλίον Πρωτοκόλλου, τό Μοναχολόγιον, τό Δοκιμολόγιον καί φυλάσσει τήν σφραγῖδα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἡ Ταμίας εἶναι ὑπεύθυνος διά τήν διαφύλαξιν τοῦ ταμείου καί τήν τήρησιν τῶν βιβλίων αὐτοῦ. Τηρεῖ τά ἀπαραίτητα διά τήν διαχείρισιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἀδελφότητος λογιστικά βιβλία. Καταρτίζει, ἐν συνεργασίᾳ μετά τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τόν Προϋπολογισμόν καί τόν Ἀπολογισμόν ἐσόδων καί ἐξόδων,καθ' ἕκαστον ἔτος. Ἐνεργεῖ εἰσπράξεις καί πληρωμάς ἐπί τῇ βάσει τοῦ ἐγκεκριμένου ὑπό τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἐτησίου Προϋπολογισμοῦ, ἐκδίδουσα τά ἠριθμημένα οἰκεία διπλότυπα ὑπογραφόμενα ὑπό τῆς Ἡγουμένης καί τῆς Ταμίου καί καταχωρίζει αὐτά εἰς τό βιβλίον Ταμείου. Διενεργεῖ τάς εἰσπράξεις καί πληρωμάς.

Ἀναλήψεις καταθέσεων παρά Τραπέζης καί λοιπῶν Ὀργανισμῶν ἐνεργοῦνται ὑπό τῆς Ταμίου ἤ ἑτέρου προσώπου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 7

Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Τήν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος συγκροτοῦν ἅπασαι αἱ ἀδελφαί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Κατά τήν κρίσιν τῆς Ἡγουμένης, δύνανται νά μετέχουν καί αἱ δόκιμοι εἰς ὁρισμένας συνάξεις ἄνευ ψήφου.

Συγκαλεῖται ὑπό τῆς Ἡγουμένης καί τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου:

α. Εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτου καί λίαν σοβαροῦ θέματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, προκειμένου νά ζητηθῆ ἡ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος ἤ πρός ἐνημέρωσιν αὐτῆς.

β. Πρός ἐκλογήν τῆς Ἡγουμένης.

γ. Πρός ἐπικύρωσιν ἐκπτώσεως αὐτῆς.

Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν καί τηροῦνται πρακτικά. Εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 2/3 τῶν μελῶν αὐτῆς ἤ τουλάχιστον τοῦ ἡμίσεος σύν μιᾷ αὐτῶν.

Ἄρθρον 8

Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις ἔχει τό δικαίωμα νά προσλαμβάνη διά ὡρισμένον χρόνον νομικόν σύμβουλον ἤ εἰδικούς συμβούλους ἐμφορουμένους ὑπό χριστιανικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 9

Ἔνταξις καί πρόσληψις δοκίμων καί μοναχική κουρά

1. Ἡ τάξις καί ἡ εὐταξία ἐκφράζουν τήν ζωήν τῆς ἀγάπης καί τῆς ὑπακοῆς μέσα εἰς τήν Ἀδελφότητα. Ὡς ἐκ τούτου, ἕκαστον νέον μέλος, τό ὁποῖον ζητεῖ τήν ἔνταξιν εἰς αὐτήν τηρεῖ, ἀκολουθεῖ μίαν κλήμακα γνωριμίας τῆς κοινοβιακῆς ζωῆς, ὡς ἐπισκέπτρια, ὑποψηφία καί δόκιμος.

2. Διά τάς προσλήψεις ὑποψηφίων εἰς τήν μοναχικήν ζωήν προηγεῖται συνήθως μία περίοδος, κατά τήν ὁποίαν κάνουν συχνάς ἐπισκέψεις εἰς τό Κοινόβιον, ὅπου θά παραμένουν δι' ὀλίγας ἡμέρας ἤ μακροτέραν χρονικήν περίοδον.

Πρίν συγκαταλεγοῦν ὡς δόκιμοι, αἱ ὑποψήφιαι θά γίνωνται δεκταί εἰς τήν Ἀδελφότητα διά περίοδον ἀορίστου διαρκείας, ἰδιαιτέρως ἐάν τό παρελθόν τῶν δέν τάς ἔχη προετοιμάσει ἱκανῶς διά τήν μοναχικήν ζωήν. Κατά τό διάστημα αὐτό ἀκολουθοῦν καί συμμετέχουν εἰς τό πρόγραμμα καί τάς διακονίας τῆς Ἱ. Μονῆς. Ὅταν ὁ καιρός κριθῇ κατάλληλος ἀπό τήν Ἡγουμένην, αἱ ὑποψήφιαι θά ὑποβάλλουν, μέ ἐκούσιον γνώμην, γραπτήν αἴτησιν διά νά συγκαταλεγοῦν ὡς δόκιμοι. Εἰς τό ἔγγραφον αὐτό δηλώνουν ὅτι ἔλαβον γνῶσιν τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς καί ὅτι ὑπόσχονται νά τόν τηροῦν. Ἡ αἴτησις αὐτή διαβιβάζεται ἀπό τήν Ἡγουμένην εἰς τό Ἡγουμενοσυμβούλιον πρός ἔγκρισιν.

3. Ἡ Ἡγουμένη ἀναλαμβάνει ἡ ἴδια τήν διαπαιδαγώγησιν τῶν δοκίμων ἤ τάς ἐμπιστεύεται εἰς μίαν ἀρχαιοτέραν ἀδελφήν. Ἰδιαιτέρως ὀφείλουν νά συμμετέχουν εἰς τάς ἀκολουθίας καί νά τηροῦν τόν μοναχικόν τῶν κανόνα, ἀλλά καί διαπαιδαγωγοῦνται εἰς τήν ἐσωτερικήν καί ἀναντίρρητον ὑπακοήν, εἰς τήν σεμνοπρέπειαν , εἰς τήν λήθην ἑαυτοῦ καί τήν ξενιτείαν τῶν γονέων καί τοῦ θελήματος τῶν, καθώς καί εἰς τήν καλήν συμπεριφοράν, τήν εὐγένειαν καί τήν λεπτότητα, τά ὁποία ἁρμόζουν εἰς τήν κοινοβιακήν ζωήν, εἰς τόν ἀλληλοσεβασμόν, εἰς τήν φειδώ περί τήν χρῆσιν τοῦ λόγου, εἰς τό πνεῦμα τῆς διακονίας καί εἰς τήν αὐταπάρνησιν, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖται ἀπό τόν νέον τρόπον τῆς ζωῆς τῶν. Ἡ Ἡγουμένη ἐπιλέγει μίαν κοινήν κατάλληλον ἐνδυμασίαν διά τάς δοκίμους.

Αἱ δόκιμοι ἄν ἐγκαταλείψουν τήν Ἀδελφότητα αὐτοβούλως ἤ ἐάν ἀποβληθοῦν πρό τῆς μοναχικῆς κουρᾶς, δέν δύνανται νά ἀπαιτήσουν καμμίαν ἀνταμοιβήν διά τήν ἐργασίαν, τήν ὁποίαν ἐξετέλεσαν.

Αἱ δόκιμοι διατηροῦν τήν ἰδιοκτησίαν τῆς περιουσίας τῶν ἀλλά δέν δύνανται νά τήν διαχειρίζονται ἤ νά τήν χρησιμοποιοῦν ἄνευ τῆς εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης. Ἄν ὅμως μία δόκιμος ἀναχωρεῖ ἀπό τήν Ἱ. Μονήν δικαιοῦται νά παραλάβη τά προσωπικά τῆς ἀντικείμενα.

4. Αἱ δόκιμοι, αἱ ὁποῖαι θά ἐπιδείξουν ὅτι εἶναι πλέον ἱκαναί νά τηροῦν τούς κανόνας τοῦ Κοινοβίου καί δύνανται νά διάγουν ἐν τῇ Ἀδελφότητι χωρίς προβλήματα καί μέ χαράν, δύνανται νά προαχθοῦν εἰς τήν μοναχικήν κουράν εἰς τό τέλος τῆς περιόδου τῆς δοκιμῆς τῶν, τῆς ὁποίας ἡ διάρκεια θά εἶναι ἀπό ἕνα, ἕως τρία ἔτη ἤ ἐπί πλέον, κατά τήν κρίσιν τῆς Ἡγουμένης καί τοῦ πνευματικοῦ πατρός.

Μέ πρότασιν τῆς Ἡγουμένης καί εὐλογίαν τοῦ πνευματικοῦ πατρός καί ἀπόφασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱ. Μονῆς τελεῖται ἡ μοναχική κουρά μίας δοκίμου.

5. Κατά τήν μοναχικήν κουράν, αἱ μοναχαί ἀποτάσσονται κάθε ἰδιοκτησίαν, ζοῦν εἰς τελείαν ξενιτείαν μετά τῶν γονέων καί ἡ σχέσις αὐτῶν μέ τόν ἐξωτερικόν κόσμον γίνεται μέ τήν εὐλογίαν τῆς Ἡγουμένης. Εἶναι ἀκτήμονες καί δέν λαμβάνουν προσωπικῶς δωρεάς ἤ εἴδη. Ἐάν τυχόν ἀποχωρήσουν ἐκουσίως ἀπό τήν Ἀδελφότητα ἤ ἀπολυθοῦν δέν δύνανται νά ἀπαιτήσουν καμμίαν ἀνταμοιβήν ἤ μισθόν καί ἡ Ἀδελφότης ἀποδεσμεύεται ἀπό κάθε ὑποχρέωσιν πρός αὐτάς, ὁποιονδήποτε διακόνημα ἤ θέσιν καί ἄν κατεῖχον εἰς τήν Ἱεράν Μονήν. Δύναται ὅμως τό Ἡγουμενοσυμβούλιον νά ἀποφασίση νά παράσχη βοήθειαν ἤ στήριξιν εἰς μίαν τοιαύτην ἀδελφήν.

6. Ἀπό τήν μοναχικήν τῶν κουράν αἱ μοναχαί δεσμεύονται ἰσοβίως ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἰς τήν τήρησιν τῶν ὑποσχέσεων τῶν, τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ καί τῆς τάξεως τῆς Ἱ. Μονῆς. Κατά τήν διδασκαλίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων καί τήν Ἀκολουθίαν τῆς κουρᾶς, οὐδεμία

Ἐκκλησιαστική Ἀρχή δύναται νά τάς ἀποδεσμεύση ἀπό αὐτάς κανονικῶς.

7. Εἶναι δυνατόν μία μοναχή νά ἀναλάβη μέ τήν εὐλογίαν τῆς Ἡγουμένης καί τοῦ πνευματικοῦ πατρός καί τήν ἔγκρισιν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἱεραποστολικήν διακονίαν ἐντός τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ ἤ εἰς ἑτέραν ἐπαρχίαν ἄλλου ἐκκλησιαστικοῦ κλίματος ἤ εἰς τό ἐξωτερικόν τῇ προσκλήσει τοῦ οἰκείου ἐκεῖσε Μητροπολίτου, ἀναλόγως πρός τό χάρισμα αὐτῆς καί τήν δυνατότητα νά τηρεῖ τάς μοναχικάς ὑποσχέσεις τῆς ὑπακοῆς, τῆς ξενιτείας, καί τῆς ἀκτημοσύνης, καθώς καί τῆς κατά δύναμιν τηρήσεως τοῦ μοναστικοῦ προγράμματος. Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις μίας τοιαύτης διακονίας εἶναι νά παραμείνη ἐντός τῆς μονῆς τουλάχιστον τρία ἔτη. Αὕτη ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέλος τῆς Ἀδελφότητος καί ὅλη ἡ ποιμαντική καί κοινωνική δραστηριότητα αὐτῆς τελεῖ ὑπό τήν ἐποπτείαν τῆς Ἱ. Μονῆς.

Δέν διαφεύγει ὅμως τῆς προσοχῆς τῶν ἀδελφῶν ὅτι ἡ μεγαλύτερη προσφορά καί θυσία διά τήν Ἐκκλησίαν εἶναι ἡ προσευχή ὑπέρ τῶν ἄλλων, τούς ὁποίους οὕτως ἑλκύουν πρός τήν θείαν ζωήν.

8. Ἐάν κεκαρμένη μοναχή ἀποφασίση νά ἀναχωρήση ἀπό τό Κοινόβιον ἤ ἐάν ἀπολυθῆ διά παραπτώματα ἰδιαιτέρως σοβαρά, κατόπιν, μετά διακρίσεως καί ἀγάπης, προσπαθειῶν μεταβολῆς αὐτῆς καί ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, μέ τήν σύμφωνον γνώμην καί τοῦ πνευματικοῦ πατρός, ἡ Ἡγουμένη καί τό Ἡγουμενοσυμβούλιον δύνανται νά ἐκδώσουν ἀπολυτήριον.

Ξενοκοῦρος μοναχή προερχομένη ἐξ ἑτέρας Ἱ. Μονῆς δέν γίνεται δεκτή, ἐκτός σπανιωτάτων περιπτώσεων. Ἡ ἐγκαταβίωσις αὐτῆς ἐγκρίνεται, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἡγουμένης καί εὐλογίας τοῦ πνευματικοῦ, ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἡ σειρά ὅμως πρεσβειῶν αὐτῆς ὁρίζεται ἀπό τήν ἡμερομηνίαν ἐγγραφῆς εἰς τό μοναχολόγιον τῆς Ἱ. Μονῆς.

Πᾶσα μοναχή ἀποφεύγει κάθε προσφυγήν εἰς πολιτικά δικαστήρια, «ἐάν τε ἀδικῆται, ἐάν τε πάσχη, ἐάν τε εἰς θάνατον ὁδηγῆται, ζῶσα μόνον διά τόν Θεόν, αὐτῷ πεποιθυῖα».

## Ἄρθρον 10

## Ἐσωτερική Ζωή τοῦ Κοινοβίου

Τό Ἱερόν Κοινόβιον ἀποτελεῖ μικράν κοινωνίαν ἀτόμων ἐπί τό αὐτό συνηγμένων, ἵνα βιώσουν ἐν σώματι «κατάστασιν ἀσωμάτων».

Ὡς ἐκ τούτου πρόκειται διά πρότυπον χριστιανικήν κοινωνίαν ἐμφανίζουσα διφυῆ χαρακτῆρα. Εἶναι ἐπίγειος πολιτεία μέ οὐράνιον πολίτευμα. Ἐπειδή δέ εἶναι ἅπαντα κοινά, κοινόν «τό ἐγχείρημα τῆς σωτηρίας», ἐλλοχεύει ὁ κίνδυνος τῆς ἐξουθενώσεως τοῦ ἀτόμου ὑπέρ τοῦ συνόλου. Ὁ κίνδυνος ὅμως αὐτός ἀποσοβεῖται, ὅταν ρυθμίζωνται ἅπαντα κατά τό πνευματικόν συμφέρον μίας ἑκάστης τῶν ἀδελφῶν, εἰς τρόπον ὥστε νά φαίνεται ὅτι τό σύνολον ὑπηρετεῖ ἕκαστον μέλος.

Ἡ τήρησις αὐτῆς τῆς ἰσορροπίας ἀπαιτεῖ παρά τῆς Ἡγουμένης σύνεσιν, νοῦν ἐχέφρονα, πεφωτισμένην διάνοιαν, μακράν πάσης ἐπάρσεως καί ἐπαράτου οἰήσεως.

Εἰδικώτερον διά τήν εὔρυθμον καί ἁγιαστικήν λειτουργίαν τοῦ Κοινοβίου καί τήν ἐπίτευξιν τῶν ἀρετῶν αἱ ἀδελφαί:

Τηροῦν εἰς τάς διαφόρους ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς τήν σειράν τῆς κουρᾶς (προσκύνησις ἱερῶν εἰκόνων καί λῆψις εὐχῆς, θεία μετάληψις, τράπεζα καί εἰς πᾶσαν ἄλλην σύναξιν).

Ἀκολουθοῦν, μέ τήν κατά δύναμιν ἡσυχίαν καί εἰρήνην, τό πρόγραμμα τῆς καθημερινῆς ζωῆς, κεχωρισμένον εἰς τρία, κατά τό δυνατόν ἰσομερῆ μέρη χρονικῶς, δηλ. αὐτά τῶν ἅ) νυχθημέρων ἀκολουθιῶν, β) τῆς προσωπικῆς ἀγρυπνίας καί μελέτης, τῆς ἐργασίας καί διακονίας, καί γ) τῆς ἀναπαύσεως.

Προσέρχονται ἐγκαίρως εἰς τάς ἀκολουθίας καί διακονοῦν εἰς τά τελούμενα, ἀλλά καί συνεχίζουν κατά τήν διάρκειαν τῆς ἡμέρας τήν ἐπανάληψιν τῆς ἀδιαλείπτου εὐχῆς τοῦ Ἰησοῦ καί τήν ἐκζήτησιν τῆς μεσιτείας τῆς Θεοτόκου καί τῶν Ἁγίων.

Μετά τό ἀπόδειπνον, καί εἰδικῶς μετά τήν κροῦσιν τοῦ σιωπητηρίου, ἀποσύρονται εἰς τά κελλία τῶν ἐν ἡσυχίᾳ καί εἰρήνῃ.

Τηροῦν πλήν τῶν καθιερωμένων νηστειῶν, καί τήν μοναχικήν νηστείαν τῆς Δευτέρας, τῆς Ἡγουμένης λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν τήν ὑγείαν καί τήν ἀνθεκτικότητα τῶν ἀδελφῶν, διά τά ὁποία ὑπάρχει ἰδιαιτέρα πρόνοια καί φροντίς. Ἡ κρεωφαγία ὅμως δέν ἐπιτρέπεται.

Ἐπιδιώκουν νά βιώσουν τάς τρεῖς βασικάς μοναστικάς ἀρετάς τῆς ὑπακοῆς, τῆς παρθενίας καί ἀκτημοσύνης διά παντός ἕως τέλους καί ἀγωνίζονται διά νά τάς ἐπαληθεύουν ἐντός τῆς ἡμέρας εἰς τήν καθημερινήν ζωήν μέ τήν ὑπακοήν πρωτίστως εἰς τήν Ἡγουμένην ἀλλά καί μεταξύ τῶν, μέ τήν προσοχήν τοῦ νοῦ καί

τήν καθαρότητα ψυχῆς καί σώματος, μέ τήν ἀγάπην τῆς πτωχείας καί τήν χρῆσιν μόνον τῶν ἀναγκαίων πραγμάτων, μέ τήν σιωπήν καί ξενιτείαν, μέ τήν ἄσκησιν καί τήν νηστείαν, μέ τήν ἀγρυπνητικήν διάθεσιν διά τήν τήρησιν τοῦ κανόνος καί τήν καλλιέργειαν τῆς κατανύξεως, τῆς καταλλαγῆς καί τῆς ταπεινώσεως.

Ἐν τέλει δι' ὅλων αὐτῶν σκοποῦν εἰς τήν συνεχῆ καί ἀληθῆ μετάνοιαν διά τῆς προσελεύσεως τόσον εἰς τό μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως ὅσον καί εἰς αὐτό τῆς συχνῆς μετοχῆς εἰς τό Ἅγιον Ποτήριον, εἰς τά ὁποία προσέρχονται μετ' ἑτοιμότητος καί εὐχαριστίας καί τά ὁποία ἀποτελοῦν ζωοποιόν σημεῖον ἀναφορᾶς τῆς Ἀδελφότητος.

Εἰς τήν καθημερινήν ζωήν καί διακονίαν συμπεριφέρονται μεθ' ἁπλότητος, σεβασμοῦ καί φιλαδελφίας. Προσφωνοῦνται μεταξύ τῶν μέ τό ἀδελφή καί τό μοναχικό τῶν ὄνομα. Αἱ νεώτεραι δείκνουν σεβασμόν καί προσφέρουν, ὁσάκις χρειασθῆ, βοήθειαν πρός τάς ἀρχαιοτέρας καί δή τάς ὑπερηλίκους. Ὅλαι ὁμού προάγουν καί ἐνδιαφέρονται διά τό κοινόν καλόν τῆς Ἀδελφότητος καί δεικνύουν πρός ἀλλήλας εἰλικρινῆ καί ἀνιδιοτελῆ ἀγάπην, ἀποκλειομένης τῆς κατά τούς Ἁγίους Πατέρας ἀπαγορευμένης μερικῆς φιλίας καί ἰδιοτελείας. Ἀπόδειξις ἀγάπης καί σεβασμοῦ εἶναι ἡ ὑπόδειξις ἐλλείψεων, λαθῶν καί παραβάσεων ἀδελφῆς τινός, ὄχι ὅμως ἀπ' εὐθείας, ἀλλά μέσῳ κυρίως τῆς Ἡγουμένης ἤ τῆς Ἐπιτρόπου καί ὑπευθύνου εἰς τόν τομέα τῆς ἁρμοδιότητος τῶν. Ἐπίσης ἡ αὐτόβουλος, χωρίς τήν εὐλογίαν τῆς Ἡγουμένης, ἀνάμειξις ἤ συμβουλή μίας ἀδελφῆς εἰς τήν ἐργασίαν τῆς ἄλλης ἤ εἰς τόν τρόπον ἐκτελέσεως ὑπ' αὐτῆς, γίνεται ἀφορμή κακοῦ καί φιλονεικίας καί ὄχι καλοῦ καί εἰρήνης.

Εἰς τήν Ἀδελφότητα τηρεῖται ἀτμόσφαιρα εὐνοοῦσα τήν ἀδιάλειπτον προσευχήν. Ὅμως αἱ ἀδελφαί δύνανται νά συζητοῦν πρός οἰκοδομήν καί κοινωνίαν ἤ νά ψάλλουν μέ εὐπρεπῆ ἐλευθερίαν, ὑπό τό βλέμμα τοῦ πανταχοῦ παρόντος Κυρίου. Αἱ συζητήσεις δέν πρέπει νά στρέφωνται εἰς κοσμικά πράγματα, ἐκκλησιαστικά ἤ πολιτικά προβλήματα. Ἡ Ἡγουμένη ἤ ὡρισμένον ὑπ' αὐτῆς πρόσωπον ἐπιτρέπεται νά δίνουν νέα του ἐξωτερικοῦ κόσμου εἴτε ἀπό ἐπισκέψεις ἤ προσκυνήματα ἤ προσωπικάς ἐμπειρίας ἤ ἰδιαίτερα γεγονότα.

Οὕτω συγκροτεῖται πολιτεία, εἰς τήν ὁποίαν οἱ δυνατοί προσφέρουν τό κατά δύναμιν καί αἱ ἀσθενεῖς λαμβάνουν τό κατ' ἀνάγκην.

Αἱ ἀδελφαί, καταλλήλως χειραγωγούμεναι ἀναβιώνουν τόν ἀποστολικόν χορόν, συναγωνιζόμεναι καί ὄχι ἀνταγωνιζόμεναι «καθάπερ ἵπποι», ἀμμιλλώμεναι, λίθοι συναρμολογούμενοι εἰς οἰκοδομήν πνευματικήν, μέλη συναρμολογούμενα εἰς σῶμα Χριστοῦ, λαμπάδες συγκαιόμεναι καί ἐκπέμπουσαι φῶς Χριστοῦ.

## Ἄρθρον 11
## Τά Διακονήματα

Ἡ ἄσκησις διακονήματος τινός εἶναι καί ἀπαραίτητος καί λίαν ὠφέλιμος. Ἅπασαι αἱ ἀδελφαί ἐξασκοῦν τό καθορισθέν δι' ἑκάστην διακόνημα, ληφθεισῶν ὑπόψιν τῶν δυνατοτήτων ἑκάστης. Οὐδεμία δύναται νά ἀρνηθῆ τό ἐντελλόμενον αὐτῇ διακόνημα ἐκτός ἀσθενείας, ὅποτε αὕτη οἰκονομεῖται ὑπό τῆς Ἡγουμένης.

Τά διακονήματα εἶναι προσωρινά καί ἐναλλασσόμενα ἤ μεγαλυτέρας διαρκείας ὡς τά ἀπαιτοῦντα εἰδικήν γνῶσιν καί ἐξάσκησιν.

Ἡ Ἡγουμένη μετά τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ρυθμίζει τόν χρόνον ἐπιδόσεως ἤ ἀλλαγῆς τῶν διακονημάτων ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν καί τῶν περιστάσεων.

Τά διάφορα διακονήματα ἐκτελοῦνται μέ τήν καθοδήγησιν καί τάς κατευθύνσεις τῆς Ἡγουμένης καί τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἡ καθημερινή λειτουργία αὐτῶν τελεῖ ὑπό τήν ἐποπτείαν ἑκάστης ἐπιτρόπου κατά τόν τομέα ἁρμοδιότητος αὐτῆς.

Ἡ εὐλογία τῆς Ἡγουμένης εἶναι ἀπαραίτητος διά κάθε πρωτοβουλίαν, ἡ ὁποία δέν ἐντάσσεται εἰς τήν συνήθη λειτουργίαν τῶν διακονημάτων.

Τά διακονήματα, διά πρακτικούς λόγους, διαιροῦνται εἰς διακονήματα καθημερινῆς ζωῆς καί προμηθειῶν, διακονίας καί λατρείας, συντηρήσεως κτιρίων καί τεχνικῶν ἔργων καθώς καί φιλοξενίας, φιλανθρωπίας καί ἐκκλησιαστικῆς προσφορᾶς.

Ἐνδεικτικά ἀναφέρονται ὡς ἑξῆς:

α. Οἰκονόμος, ταμίας λογίστρια, ἐκκλησιαστικός, τυπικάρισσα, χοράρχισσα, ἀναγνώστρια, μαγείρισσα, τραπεζοκόμος, προσφοράρισσα, δοχειάρισσα, νοσοκόμος, φαρμακοποιός, βιβλιοθηκάριος, κηπουρός, δενδροκόμος, ἁγιογράφοι, ἱεροράπτριαι, χειροκεντήστριαι, ψηφιδογράφοι, διαθέτρια ἐργοχείρων, παραγωγή ἐργοχείρων κ.ἄ. συναφῆ.

β. Ἐπόπτρια τεχνικῶν ἔργων καί συντηρήσεως. Συντηρήτρια, τεχνικός, ὁδηγός κ.α. συναφῆ.

γ. Ἀρχοντάρισσα, συνοδικάρισσα, πυλωρός.

δ. Ὑπεύθυνος μέσων ἐνημερώσεως καί ἱεραποστολικῆς διακονίας, διδασκαλία βυζαντινῆς μουσικῆς καί ἐκμαθήσεως γλωσσῶν, μεταφράσεις καί ἐκδόσεις ἐντύπων πνευματικοῦ καί ἐπιμορφωτικοῦ ἀντικειμένου, κατηχητικαί ἀποστολαί ἤ φιλανθρωπική κοινωνική διακονία, κ.α. συναφῆ.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

### Ἄρθρον 12

### Ὁ Πνευματικός Πατήρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἡ εὐλογία τοῦ πνευματικοῦ πατρός καί τῆς Ἡγουμένης εἶναι ἡ διακρατοῦσα τήν Ἀδελφότητα δύναμις, ἡ καταργοῦσα πᾶν ἴδιον θέλημα καί διασφαλίζουσα τήν ἑνότητα ταύτης.

α. Ὁ Πνευματικός Πατήρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, προτάσει τῆς Ἡγουμένης καί συμφώνῳ γνώμῃ τῆς Ἀδελφότητος ὁρίζεται ὑπό τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου. Λόγῳ τῆς κατά τό πρῶτον στάδιον συγκροτήσεως τῆς Ἀδελφότητος, παραμονῆς καί μαθητείας, ἐπί μακρόν, τῶν δοκίμων καί ἀδελφῶν εἰς τό Ἱερόν Μετόχιον τῆς Ἱ. Μ. Σίμωνος Πέτρας Ἁγίου Ὄρους, «Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου», ἐν Ὁρμυλίᾳ Χαλκιδικῆς καί τῆς λόγῳ τοῦ ἐν Συρίᾳ πολέμου ἐγκαταστάσεως αὐτῶν εἰς τήν Ἑλλάδα, κατά τό ἔτος 2013, ὁ ἀπαχθείς Γέρων αὐτῆς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παῦλος ἀνέθεσε τήν πνευματικήν προστασίαν ταύτης εἰς τόν καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μ. Σίμωνος Πέτρας Ἀρχιμανδρίτην Γέροντα Ἐλισαῖον, ὁ ὁποῖος ἔκτοτε ἀσκεῖ τήν διακονίαν ταύτην μέ τήν εὐλογίαν τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας κ. Παντελεήμονος. Οὗτος ἀναδέχεται τήν πνευματικήν προστασίαν καί καθοδήγησιν τῶν δοκίμων καί τῶν ἀδελφῶν, συμβουλεύει, ἐπισκέπτεται, ἐξομολογεῖ καί ἐνεργεῖ ἐν συμφωνίᾳ, μέ ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην καί κοινωνίαν πνεύματος καί ἀπόψεων, μετά τῆς Ἡγουμένης. Ἐρωτᾶται διά σοβαράς ὑποθέσεις τῆς Ἀδελφότητος καί δή προκειμένου περί ἐκλογῆς καθηγουμένης. Δύναται ὁσάκις καλεῖται νά συμμετέχῃ εἰς τάς Συνάξεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τῆς Ἐπιτροπῆς καί τῆς Ἀδελφότητος. Ὁ ἴδιος, ἄν κρίνει ἀναγκαῖον, καλεῖ εἰς Σύναξιν τήν Ἀδελφότητα πρός πνευματικήν οἰκοδομήν καί κατάρτισιν.

β. Ὁ Πνευματικός Πατήρ τελεῖ καί ἐφημεριακά καθήκοντα ὁσάκις δύναται. Ἄλλως ἡ Ἱερά Μονή θά ἐξυπηρετῆται ὑπό ἱερέως, φροντίδι τοῦ Μητροπολίτου. Ἡ Ἱερά Μονή, μέ ἰδικήν τῆς μέριμνα καί, ἐν συνεννοήσει καί εὐλογία τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου, δύναται νά ἔχει τόν ἰδικόν τῆς ἐφημέριον.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

### Ἄρθρον 13

### Φιλοξενία καί ἐξωτερικαί σχέσεις

Ἡ φιλοξενία ἀποτελεῖ ἐντολή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἔτι δέ καί παρακαταθήκην τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ Ἱερά Μονή, ὑπακούουσα εἰς τήν ἐντολήν τοῦ Κυρίου καί εἰς τό ἀποστολικόν «τήν φιλοξενίαν διώκοντες» καί ἀσπαζομένη τήν Ἁγιοπατερικήν Παράδοσιν καί τήν τηρουμένην τοιαύτην ὑπό τῶν Ἱερῶν Κοινοβιακῶν ἐν Ἑλλάδι Μονῶν, παρέχει διά τῆς Καθηγουμένης ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων τῆς, φιλοξενίαν μέ διάκρισιν καί ἀγάπην.

Ἄγνωστα πρόσωπα ἀποφεύγεται νά φιλοξενοῦνται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ.

Οἱ γονεῖς, οἱ ἀδελφοί καί ἀδελφαί τῶν μοναζουσῶν θεωροῦνται γονεῖς καί συγγενεῖς ὅλης τῆς Ἀδελφότητος καί γίνονται, μέ τήν εὐλογίαν τῆς Ἡγουμένης, δεκτοί πρός φιλοξενίαν μετά χαρᾶς ἐφ' ὅσον αἱ συνθῆκαι τό ἐπιτρέπουν. Αἱ μοναχαί ὅμως ὀφείλουν νά κρατοῦν μέ διάκρισιν τήν φιλοξενίαν καί τήν συχνότητα τῶν σχέσεων μετά τῶν οἰκείων αὐτῶν, ἐνθυμούμεναι τήν ὑπόσχεσιν τῆς ξενιτείας καί τήν ἀποταγήν τῶν τοῦ κόσμου. Οἱ φιλοξενούμενοι δέν ἐπιτρέπεται νά ἐπισκέπτωνται τά κελλία τῶν μοναζουσῶν. Ἐν γένει, ἡ ἐπικοινωνία καί ἡ ἀναστροφή μετά τῶν ἐπισκεπτῶν γίνονται εἰς τούς χώρους τοῦ Ἀρχονταρικίου καί εἰδικῶς πρός τοῦτο χώρους πρός διαφύλαξιν τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου διακονίας καί διαμονῆς τῶν ἀδελφῶν.

Οἱ φιλοξενούμενοι παρακολουθοῦν τάς Ἱεράς Ἀκολουθίας καί συμμετέχουν, ἐάν δύνωνται καί μέ εὐλογίαν, εἰς τάς ἐργασίας καί ἐν γένει τάς διακονίας τῆς Ἀδελφότητος.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ δέν τελοῦνται ἐν γένει μυστήρια, ἰδιαίτερα δέ γάμοι.

Ἡ εἴσοδος τῆς Ἱ. Μονῆς παραμένει ἀνοιχτή καθ' ἅς ὥρας ὁρίζει ἡ Ἀδελφότης, ἀναλόγως τῶν ἐποχῶν.

Καθ' ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καί Παρασκευήν ἡ ἐξώθυρα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς παραμένει κλειστή, διά νά ἔχουν τήν δυνατότητα αἱ ἀδελφαί νά ἐπιδίδωνται, ἐν ἡσυχίᾳ καί ὅσον ἔνεστιν ἀμεριμνίᾳ, εἰς τά πνευματικά τῶν καθήκοντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

Ἄρθρον 14

Πόροι τῆς Μονῆς

α. Οἱ πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι αἱ ὑπέρ αὐτῆς εἰσφοραί ἐν γένει τῶν Ἀδελφῶν, τῆς Ἐκκλησίας, τῶν πιστῶν, τῶν Νομικῶν Προσώπων καί τοῦ Κράτους καί αἱ πρόσοδοι ἐξ αὐτῶν, ὡς καί ἐν γένει αἱ προερχόμεναι πρόσοδοι ἐκ κηροπωλησίας, ἐκ τῶν ἐργαστηρίων ἤ χειροποιήτων προϊόντων ἤ ἐντύπων καί ὀπτικοακουστικῶν ἐκδόσεων.

β. Ἅπαξ τοῦ μηνός ἡ Ἐπιτροπή μετά τῆς Ταμίου ἀποσφραγίζουν τό παγκάρι τῆς Μονῆς, καταμετροῦν τά ἐκ τῆς κηροπωλησίας ἔσοδα καί εἰσάγουν τάς εἰσφοράς τῶν πιστῶν εἰς τό ταμεῖον, συντασσομένου πάραυτα σχετικοῦ Πρακτικοῦ ὑπογραφομένου ὑπ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 15

Διαχείρισις τῶν Πόρων

Αἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρων πηγῶν προερχόμεναι πρόσοδοι δύνανται νά χρησιμοποιηθῶσι:

Διά τήν διαβίωσιν καί συντήρησιν τῆς Ἀδελφότητος.

Διά τάς λειτουργικάς ἀνάγκας καί προμηθείας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Διά τήν συντήρησιν τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Καθολικοῦ καί τῶν λοιπῶν οἰκοδομημάτων.

Διά τήν οἰκοδόμησιν καί προσθήκην νέων ἀναγκαίων κτηρίων καί ἐγκαταστάσεων.

Διά τήν προμήθειαν ὑλικῶν τῶν ἐργαστηρίων.

Διά τήν φιλοξενίαν.

Διά φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Πᾶσα δαπάνη μή προβλεπομένη ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποφασίζεται ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 16

Τηρούμενα Βιβλία ἐν τῇ Μονῇ

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τηροῦνται τά ἑξῆς ἐπίσημα Βιβλία:

Πρωτόκολλον εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων

Βιβλίον Πρακτικῶν Ἡγουμενοσυμβουλίου

Βιβλίον Πρακτικῶν Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος

Μοναχολόγιον

Δοκιμολόγιον

Κτηματολόγιον ἀκινήτου καί κινητῆς περιουσίας τῆς Ἱ. Μονῆς

Βιβλίον Ταμείου

Ἐντάλματα πληρωμῶν καί Διπλότυπα Εἰσπράξεων

Βιβλίον καταγραφῆς Ἱερῶν λειψάνων, περιπύστων Εἰκόνων, κειμηλίων καί χειρογράφων κωδίκων

Βιβλίον καταγραφῆς Ἱερῶν Σκευῶν, τιμαλφῶν καί ἀφιερωμάτων

Βιβλίον καταγραφῆς τῶν Βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 17

Σφραγίς

Ἡ Ἱερά Μονή ἔχει ἰδίαν κυκλικήν σφραγῖδα, φέρουσαν ἐν τῷ μέσῳ εἰκόνα τῆς Ἁγίας Κυριακῆς καί πέριξ αὐτῆς εἰς δύο κύκλους τάς ἐπιγραφάς: εἰς τόν ἐξωτερικόν τήν ἐπιγραφήν: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ, ΝΑΟΥΣΗΣ & ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ» καί εἰς τόν ἐσωτερικόν: «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ».

Ἄρθρον 18

Ἡ Ἱερά Μονή ἔχει ὡς κυρίαν πανήγυριν τήν ἑορτήν τῆς προστάτιδος αὐτῆς Ἁγίας Κυριακῆς τῆς ἀθληφόρου τῇ 7ῃ Ἰουλίου, ἐνῷ παράλληλα τιμῶνται λόγῳ τῆς ἱστορίας τῆς Ἀδελφότητος, αἱ ἑορταί τόσον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τῇ 25ῃ Μαρτίου, ὅσον καί τῶν ἁγίων πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου τῇ 29ῃ Ἰουνίου.

Ἄρθρον 19

Πᾶν θέμα μή προβλεπόμενον ὑπό τοῦ κανονικοῦ δικαίου, τῆς νομοθεσίας καί τοῦ παρόντος, ρυθμίζεται κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀναλόγως.

Τό δέ πνεῦμα τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἑρμηνεύεται καί διευκρινίζεται εἰς πνευματικάς συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος ὑπό τοῦ πνευματικοῦ πατρός καί τῆς Ἡγουμένης.

Ἐάν παραστῇ ἀνάγκη τροποποιήσεως, συμπληρώσεως ἤ καί καταργήσεως ἄρθρου ἤ ἄρθρων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἀποφασίζει ἡ Ἀδελφότης κατόπιν ἠτιολογημένης εἰσηγήσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐφ' ὅσον συμφωνήσουν τά 2/3 τῶν μελῶν αὐτῆς τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 20

Ὁ παρών κανονισμός συνετάγη ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίας Κυριακῆς, καί ἰσχύει ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἡ Ἱερά Σύναξις, ψηφίσασα τόν κανονισμόν τοῦτον, ἔθεσε ἕνα ἁπλοῦν δείκτην διά τάς ἀδελφάς, αἱ ὁποῖαι ὁδεύουν τήν πρός τόν οὐρανόν πορείαν, ἵνα μετά χαρᾶς καί μέ ἀνύστακτον ὄμμα προσβλέπουν πρός τήν οὐράνιον Βασιλείαν, εἰσέλθουν δέ ὡς αἱ φρόνιμοι παρθένοι (Ματθ. ΚΕ , 113) μέ λάμπουσαν στολήν τῶν ἀρετῶν καί μέ λαμπάδας τοῦ θείου φωτός εἰς τήν χαράν τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ εἰς αἰῶνας αἰώνων ἀγαλλόμεναι.

Ἡ Ἀπόφασις αὕτη νά δημοσιευθῇ εἰς τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 12 Ὀκτωβρίου 2026

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Αρχιγραμματεύς
† Ὁ Σκιάθου Ἰωάννης

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 16.11.2026*

# Ἀπόφασις περί ἐγκρίσεως τοῦ ψηφισθέντος ὑπό τῆς Ἀδελφότητος τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Παλαιοκάστρου-Ἑλληνικῶν, καί γενομένου ἀποδεκτοῦ ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας, κ. Χρυσοστόμου, Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ

## Ἀπόφασις ἀριθ. 168/Β/12.10.2026

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν:

τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχει συμπληρωθῆ διά τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 3 τοῦ Ν. 4301/2014,

τάς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μονῶν καί Ἡσυχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ. Α΄/30.6.1972),

τήν ὑπ' ἀριθ. 166/2026/2.3.2026 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου,

τήν ὑπ' ἀριθ. 41/22.9.2026 Γνωμοδότησιν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τοῦ Μοναχικοῦ Βίου,

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

ὅπως ἐγκρίνῃ τόν Ἐσωτερικόν Κανονισμόν τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Παλαιοχωρίου-Ἑλληνικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, ἔχοντα οὕτως:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

Ἄρθρο 1
Ἵδρυση

Ἡ Γυναικεία Ἱερά Μονή Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Παλαιοκάστρου-Ἑλληνικῶν Μεσσηνίας ὑπάγεται στήν Ἱερά Μητρόπολη Μεσσηνίας, λειτουργεῖ κατά τούς Ἱερούς Μοναχικούς κανόνας τῆς γνησίας Ὀρθοδόξου Μοναχικῆς Κοινοβιακῆς παραδόσεως. Ὑφίσταται ἀπό τά τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος (1899), λειτουργεῖ μέχρι τό ἔτος 1973 ὡς «Ἀδελφότητα Μοναζουσῶν» (πρβλ. Συμβολαιογραφικό Καταστατικό ἀριθ. 79034/7-2-1914) καί τό ἔτος 1973 ἱδρύθηκε ὡς Μονή μέ τό ὑπ' ἀριθ. 373 Π.Δ. τῆς 5-10-1973 «Περί ἱδρύσεως Ἱερᾶς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας» (ΦΕΚ 272/ Α΄/ 5 Ὀκτωβρίου 1973).

Ἄρθρο 2
Σκοπός

Ἡ Ἀδελφότητα σκοπόν ἔχει τήν ἀκατάπαυστη λατρεία τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, μέ τήν καθημερινή τέλεση

ὅλων τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν καί τῆς Θ. Εὐχαριστίας καί τήν ἀδιάλειπτη προσφορά τῆς μονολογίστου εὐχῆς τοῦ Ἰησοῦ ἀπό τίς μοναχές, τήν πνευματική οἰκοδομή καί σωτηρία τῶν μελῶν καί τήν πραγμάτωση τῆς ἑνότητάς τους διά τῆς ἐγκαταβιώσεως μέ πνεῦμα χριστομιμήτου ἀγάπης, ταπείνωσης καί ὑπακοῆς.

Ἄρθρο 3

Πνευματικός Πατέρας

Ὅλες οἱ μοναχές πρέπει νά προσέρχονται συχνά ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ τῆς Ἀδελφότητος γιά τήν ἐξαγόρευση τῶν λογισμῶν καί τήν ἐξομολόγηση τῶν ἁμαρτιῶν.

Ἄρθρο 4

Ἱερές Ἀκολουθίες

α) Στήν ὀρθρινή Σύναξη τελοῦνται συναπτῶς τό Μεσονυκτικό, ὁ Ὄρθρος, ἡ Πρώτη, ἡ Τρίτη καί ἡ Ἕκτη Ὥρα. Τήν μεσημβρία ἡ παράκληση καί τό Θεοτοκάριο. Τό Ἑσπέρας ἡ Ἐνάτη Ὥρα καί τέλος τό Ἀπόδειπνο μέ τούς Χαιρετισμούς τῆς Θεοτόκου.

β) Οἱ μοναχές συμμετέχουν στίς Ἀκολουθίες μέ ἀπόλυτη σιωπή, προσοχή καί κατάνυξη.

γ) Οἱ Ἀκολουθίες τελοῦνται κατά τήν τάξη τοῦ μοναστικοῦ τυπικοῦ. Ἡ συμμετοχή εἶναι ὑποχρεωτική. Δικαιολογοῦνται οἱ ἀπουσιάζουσες μοναχές λόγω ἀσθενείας ἤ διατεταγμένης ἀποστολῆς, κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης. Κάθε ἀδικαιολόγητη ἀπουσία ἐπιτιμᾶται ἀπό τήν Ἡγουμένη.

Ἄρθρο 5

Πανηγύρεις, Ἀγρυπνίες, Ἱεροπραξίες

α) Ἡ Μονή πανηγυρίζει τήν ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (15 Αὐγούστου).

β) Ἡ τέλεση ἀγρυπνιῶν ὁρίζεται μέ ἀπόφαση τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

γ) Στή Μονή δέν τελοῦνται Μυστήρια καί Ἱεροπραξίες τελούμενα στούς ἐνοριακούς Ναούς. Ἐξαιροῦνται τά Μυστήρια τοῦ Βαπτίσματος, τοῦ Εὐχελαίου καί οἱ Ἀκολουθίες τοῦ μικροῦ Ἁγιασμοῦ καί τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων, ἐφόσον δέν παρακωλύεται ἡ λατρευτική ζωή τῆς Ἀδελφότητος καί κατόπιν τῆς θετικῆς ποιμαντικῆς κρίσης τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἄρθρο 6

Ὁ Ἐπίσκοπος

Κανονικαί δικαιοδοσίαι οἰκείου Μητροπολίτου

Ἡ Ἱερά Μονή διέπεται ἀπό τούς Ἱερούς Κανόνες τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τόν παρόντα Ἐσωτερικό Κανονισμό.

Ἐποπτεύεται πατρικῶς, προστατευτικῶς καί πνευματικῶς ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας. Διά τοῦτο ὁ Μητροπολίτης:

α) Μνημονεύεται σέ ὅλες τίς Ἱερές Ἀκολουθίες ὡς ὁρίζει ἡ τάξη τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας.

β) Ἐπικυροῖ τήν ἔκλογη τῆς ἑκάστοτε Ἡγουμένης καί ἐγκαθιδρύει ταύτην μέ εἰδική ἐκκλησιαστική τελετή.

γ) Ἐπικυροῖ τήν ἐκλογή τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

δ) Παρέχει τήν εὐλογίαν του καί ἐγκρίνει τήν πρόσληψη τῶν Δοκίμων καί τήν κουράν τῶν προτεινομένων ἀπό τήν Ἡγουμένη μοναχῶν καί τελεῖ αὐτές.

ε) Ἐγκρίνει τόν ἐτήσιο προϋπολογισμό καί ἐπικυρώνει τόν ἀπολογισμό ἐσόδων καί ἐξόδων αὐτῆς. Ὅλες οἱ πράξεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὑποβάλλονται πρός ἔγκριση στόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη καί καταχωροῦνται στό βιβλίο τῶν πρακτικῶν.

στ) Διορίζει τῇ ἐκλογῇ καί προτάσει τῆς Ἀδελφότητος τόν πνευματικό τῆς Μονῆς καί τόν Ἐφημέριο. Στήν περίπτωση κατά τήν ὁποία ὁ Ἐφημέριος δέν καλύπτει τίς λατρευτικές ἀνάγκες τῆς Μονῆς, ὁ Μητροπολίτης φροντίζει γιά τήν ἐπίλυση τοῦ προβλήματος.

ζ) Χορηγεῖ ἔγγραφη ἄδεια στήν Ἡγουμένη προκειμένου νά ἀπουσιάσει ἀπό τήν Μονή πέραν τῶν 15 ἡμερῶν καί προφορική ἄδεια πέραν τῶν 5 ἡμερῶν.

η) Παρέχει ἔγγραφη ἄδεια στίς μοναχές προκειμένου νά ἐξέλθουν τῶν ὁρίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐντός ἤ ἐκτός του Ἑλληνικοῦ Κράτους γιά χρονικό διάστημα μεγαλύτερο τῶν 20 ἡμερῶν.

θ) Φροντίζει γιά τήν διαφύλαξη τῆς ἱερότητας τῶν ἐπικειμένων χώρων τῆς Μονής ἀπό θορύβους, διασκεδάσεις καί τοιαύτας ἐκδηλώσεις, οἱ ὁποῖες ἀντιτίθενται στόν ἡσυχαστικό χαρακτῆρα τῆς μοναχικῆς πολιτείας.

ι) Μέ πρόταση τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἤ αὐτεπαγγέλτως ἀσκεῖ ἀνακριτικό καί πειθαρχικό ἔλεγχο στίς τυχόν παρεκτρεπόμενες ἀδελφές.

Ὑπαγωγή τῆς Ἱερᾶς Μονής ὑπό ἄλλη ἐκκλησιαστική δικαιοδοσία, εἰς οἱανδήποτε περίπτωσιν,καθ' οἱονδήποτε τρόπον, ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας καί δι' οἱονδήποτε λόγον ἀποκλείεται.

Ἄρθρο 7

Διοίκησις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ὄργανα αὐτῆς

Τά ὄργανα διοικήσως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι τά ἑξῆς:

α) Ἡ Ἡγουμένη, τό Ἡγουμενοσυμβούλιο, καί ἡ Γενική Σύναξη τῆς Ἀδελφότητος.

β) Ἐάν ἡ δύναμη τῆς ἀδελφότητος μειωθεῖ μέχρι τριῶν ἤ καί ὀλιγοτέρων μοναχῶν, ὅλες οἱ διοικητικές ἁρμοδιότητες μεταβιβάζονται στίς ἐναπομένουσες μοναχές τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἄχρι διορισμοῦ διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς ὑπό τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως.

γ) Σέ περίπτωση πού δέν ἀπομείνει καμμία ἐγγεγραμμένη μοναχή, ἡ Μονή λογίζεται ὅτι τελεῖ ἐρημωθεῖσα καί ἡ διοίκησή της μεταβιβάζεται, αὐτοδικαίως, στήν οἰκεία Μητροπολιτική ἀρχή μέχρι τῆς ἐκ νέου ἐπανδρώσεως της, διατηροῦσα πᾶν ὅ,τι ἀνήκει σ' αὐτήν, ἤτοι ὅλη τήν κινητή καί ἀκίνητη περιουσία τῆς, τά ἱερά Λείψανα, τήν Βιβλιοθήκη καί ἐν γένει ὅλη τήν πνευματική καί ὑλική κληρονομία αὐτῆς.

Ἄρθρο 8

Ἡ Ἡγουμένη

Ἡ Ἡγουμένη εἶναι ἡ πνευματική Μητέρα τῆς Ἀδελφότητος, ἡ κεφαλή τοῦ σώματος τοῦ Κοινοβίου. Ἡ Ἡγουμένη ἐκφράζει τό ὀρθόδοξο ἦθος καί δόγμα καί τηρεῖ ἀπαρεγκλίτως τά μοναχικά θέσμια καί τίς Παραδόσεις, θυσιάζουσα δι' αὐτάς ἀκόμη καί τήν ζωή της. Στήν ἄσκηση τῶν καθηκόντων της, ἐφαρμόζει τήν προτροπή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «ἔλεγξον, ἐπιτίμισον, παρακάλεσον».

Ὀφείλει νά εἶναι τό ἀρχέτυπο τῶν μοναχῶν, νά συγκεντρώνει τίς θεμελιώδεις ἀρετές τῆς ἀγάπης, τῆς μακροθυμίας, τῆς πραότητας, τῆς διάκρισης καί τῆς χριστομιμήτου ταπείνωσης, ὥστε μέ αὐτές νά δυνηθεῖ νά ἀναπαύσει τίς καρδίες τῶν ὑποτακτικῶν της καί νά βαστάζει τά ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων. Τό ἔργον της, εἶναι λίαν ἐπίπονο καί εὐθυνοφόρο. «Μή νομιζέτωσαν ἀνέσεως καί ἀπολαύσεως εἶναι πρόφασιν τό πρᾶγμα, πάντων γάρ ἐπιπονώτερον τό ἄρχειν ψυχῶν...» (ἁγ. Νείλου, Λόγος Ἀσκητικός).

Ἄρθρο 9

Καθήκοντα καί δικαιοδοσία τῆς Ἡγουμένης

α) Ἔχουσα βαθυτάτη συναίσθηση ὅτι εὑρίσκεται σέ ὑπηρεσία καί «ἐν ἐπιμελείᾳ ψυχῶν αἵματι Χριστοῦ ἐξηγορασμένων» ἐργάζεται ἀόκνως γιά τήν μόρφωση τοῦ Χριστοῦ στίς ψυχές τῶν μελῶν ὅλης τῆς Ἀδελφότητος, προΐσταται τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί τῶν Συνάξεων τῆς Ἀδελφότητος.

β) Προΐσταται τῶν Ἱ. Ἀκολουθιῶν καί τῆς τραπέζης.

γ) Κατανέμει τά διακονήματα τῶν μοναχῶν ἀναλόγως τῆς κλίσης καί τῆς ἱκανότητάς τους.

δ) Ὁρίζει τήν ἀναγνώστρια καί τά ἀναγνώσματα τῆς Τραπέζης.

ε) Προτείνει στό Ἡγουμενοσυμβούλιο τήν πρόσληψη δοκίμων καί τήν μοναχική κουρά τῶν ὡρίμων πρός τοῦτο, ὡσαύτως καί τήν ἀποπομπή δοκίμου τινός ἡ ὁποία τυγχάνει ἀκατάλληλη γιά τήν μοναχική πολιτεία.

στ) Ὁρίζει τόν Κανόνα ἑκάστης μοναχῆς καί καθορίζει τά πρός ἀνάγνωση ἱερά βιβλία καί τίς λοιπές κατ' ἰδίαν ἀσχολίες αὐτῆς, καθώς καί τήν ἰδιωτική ἀλληλογραφία αὐτῶν.

ζ) Ἐπισκέπτεται σέ ὥρα τήν ὁποία ἐκείνη ἔχει ἐπιλέξει τά κελλία τῶν μοναχῶν πρός ἐποπτεία.

η) Ἡ Ἡγουμένη καλεῖται ὑπό τῶν μοναχῶν μέ τήν ὁσιακή προσωνυμία «Γερόντισσα», οἱ δέ ἀδελφές μεταξύ τους «Ἀδελφή» μετά τοῦ ὀνόματός των.

θ) Κατά τίς Κυριακές, ἑορτές ἤ ἄλλες ἡμέρες κατά τίς ὁποῖες σχολάζουν οἱ μοναχές, καλεῖ τίς ἀδελφές σέ σύναξη καί ποιεῖται θρησκευτική διδασκαλία ἀπό τούς βίους τῶν Ἁγίων, ἐκκλησιαστικά κείμενα κ.λπ. γιά τήν μόρφωση καί τήν πνευματική καλλιέργεια τῶν ἀδελφῶν.

ι) Ἐκπροσωπεῖ τήν Ἱερά Μονή ἐνώπιον παντός ἐν γένει φυσικοῦ καί νομικοῦ Προσώπου, Ὀργανισμοῦ (ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΙΚΑ...) Τραπεζῶν κ.λπ.

ια) Ὑπογράφει τό Πρακτικό καί κάθε ἔγγραφο ἐξερχόμενο ἐκ τῆς Μονῆς ὡς καί τά διπλότυπα εἰσπράξεων καί πληρωμῶν.

ιβ) Καταρτίζει μετά τῆς Ταμίου τά σχέδια προϋπολογισμοῦ καί ἀπολογισμοῦ καί ἐλέγχει τήν καλή διεξαγωγή τῶν πληρωμῶν, καθώς καί τό διακόνημα αὐτῆς.

ιγ) Καθορίζει γιά τήν Ἱερά Μονή πανηγύρεις, ἑορτές, ἀγρυπνίες κατά τό Μοναστικό Τυπικό, πρωτοστατοῦσα στίς Ἱ. Ἀκολουθίες.

ιδ) Σέ περίπτωση ἀπουσίας της, ὁρίζει κατά τήν κρίση της μία ἀπό τίς μοναχές γιά νά τήν ἀντικαθιστᾶ ὡς πρός τήν διοίκηση τῆς Μονῆς.

ιε) Συμπερασματικά, ὡς ἀπό Θεοῦ λαβοῦσα τήν διακονία αὐτήν ἔχει τήν ἀπόλυτη πνευματική καί διοικητική ἐπί τῆς Ἀδελφότητος ἐξουσία, ἀλλά καί τήν ἱερή ὑποχρέωση ὅπως ἀναμφίλεκτη ἀπαιτεῖ τήν ὑπακοή τῶν μοναχῶν, ὑποδεικνύουσα μετά πραότητος, ἀλλά καί ἐλέγχουσα μετά κύρους καί ἀκριβείας πρός διόρθωση καί πνευματική τελείωση τῶν ἀδελφῶν.

Ἄρθρο 10

Ἐκλογή τῆς Ἡγουμένης

α) Μετά τήν κένωση τῆς θέσης τῆς Ἡγουμένης ὡς Τοποτηρήτρια ἀναλαμβάνει ἀμέσως καί αὐτοδικαίως ἡ ἀρχαιότερη ἀπό τά μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

β) Ἡ ἐκλογή διεξάγεται τό ἀργότερο σέ 20 ἡμέρες μετά τήν κένωση τῆς θέσης, ὅποτε προαναγγέλλεται ἕξ (6) ἡμέρες ἐνωρίτερον.

γ) Τά τῆς προετοιμασίας καί διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἐκτελεῖ ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή ἀποτελουμένη ἀπό τήν Τοποτηρήτρια καί δύο μοναχές, τῆς ἀρχαιότερης καί νεώτερης στήν τάξη, ἡ ὁποία ἐκτελεῖ καί χρέη γραμματέως τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

δ) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι ἔχουν οἱ μοναχές οἱ ὁποῖες ἔχουν κανονική μοναχική κουρά.

ε) Γιά τό διακόνημα τῆς Ἡγουμένης ἐκλέγεται μοναχή ἔχουσα μόνιμη ἐγκαταβίωση στήν Ἱερά Μονή, διακρινομένη γιά τήν σωματική καί ψυχική αὐτῆς κατάσταση, γιά τήν βαθεῖα εὐσέβεια, τήν προσήλωση στούς μοναχικούς κανόνες, τό γνήσιο ὀρθόδοξο καί ἐκκλησιαστικό φρόνημα, τίς πνευματικές καί ἀσκητικές ἐμπειρίες, τίς διοικητικές ἱκανότητες τοῦ ποιμαίνειν καί ἰατρεύειν πάθη, ὡς καί τῆς διαφύλαξης καί διατήρησης τῆς μοναστικῆς πειθαρχίας καί τάξης στό Κοινόβιο (ἴδε Π. Παναγιωτάκου, Σύστημα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου κατά τήν ἐν Ἑλλάδι ἰσχύν αὐτοῦ, τόμος 4ος. Τό Δίκαιον τῶν Μοναχῶν, τυπογρ. Μυρτίδη, 1957, σελ. 354, 357-358).

στ) Ἡ Ὁλομέλεια τῆς Ἀδελφότητος συνερχομένη πρός ἀνάδειξη Ἡγουμένης εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 4/5 τῶν μελῶν τῆς. Μή ἐπιτευχθείσης αὐτῆς, η ἐκλογή διεξάγεται μετά τριήμερο, παρόντων τοῦ ἡμίσεος, σύν μίας τῶν Ἀδελφῶν.

ζ) Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται μετά τό πέρας εἰδικῆς πρός τοῦτο τελεσθείσης Θείας Λειτουργίας, προηγεῖται δέ ἀγρυπνία καί τριήμερη νηστεία. Στόν Ναό παραμένουν μόνον οἱ ἔχουσες τό δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν μοναχές, κλείονται οἱ θύρες τοῦ Ναοῦ καί ἐλέγχεται ἡ ἀπαρτία, βάσει τοῦ Μοναχολογίου.

η) Ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἀθορύβως, σεμνῶς καί ἱεροπρεπῶς. Ἑκάστη ψηφοφόρος μοναχή λαμβάνει ἕνα ψηφοδέλτιο δακτυλογραφημένο καί σφραγισμένο μέ σφραγῖδα τῆς Μονῆς, στό ὁποῖο ἀναγράφονται τά ὀνόματα τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι Ἀδελφῶν. Ἑκάστη ψηφοφόρος δύναται νά ἐπιλέξει διά τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ μία μόνο ὑποψήφια. Τά ψηφοδέλτια τοποθετοῦνται ἐντός ὁμοιόμορφων σφραγισμένων φακέλων καί ρίπτονται ἐντός ψηφοδόχου. Οἱ μοναχές ὑπογράφουν τήν ἴδια στιγμή στό εἰδικό πρωτόκολλο ψηφοφορίας.

θ) Ἐάν μοναχή εἶναι ἀσθενής ἤκαθ' οἱονδήποτε λόγον ἀνίκανη νά μετακινηθεῖ γιά νά ψηφίσει, ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή πρό τῆς καταμετρήσεως τῶν ψηφοδελτίων μεταβαίνει στό κελλίο της καί ἐκεῖ ἀσκεῖ τό ἐκλογικό της δικαίωμα ἤ ἡ ἴδια ἤ διά τῆς Προέδρου τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, μόνης.

ι) Μετά τό πέρας τῆς ἐκλογῆς ἀνοίγεται ἡ ψηφοδόχος καί καταμετροῦνται τά ψηφοδέλτια ἀπό τήν Ἐφορευτική Ἐπιτροπή ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος.

ια) Ἡγουμένη ἐκλέγεται, ἡ λαβοῦσα τό ἥμισυ σύν ἕνα τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων. Ἐφόσον οὐδεμία τῶν ὑποψηφίων συγκέντρωσε τό ἀπαιτούμενο ποσοστο, ἡ ἐκλογή ἐπαναλαμβάνεται χωρίς διακοπή.

Στήν ἐπαναληπτική ἐκλογή συμμετέχουν οἱ δύο λαβοῦσες τίς περισσότερες ψήφους κατά τήν πρώτη ψηφοφορία, ἐκλέγεται δέ ἐκείνη ἡ ὁποία θά πλειονοψηφήσει τῆς ἄλλης ἔστω καί κατά μία ψῆφο. Σέ περίπτωση ἰσοψηφίας, Ἡγουμένη ἐκλέγεται ἡ ἔχουσα τά πρεσβεῖα.

ιβ) Ἡ ἐκλεγεῖσα Ἡγουμένη ἀσκεῖ τά καθήκοντα της ἰσόβια, τηρουμένων τῶν περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων διατάξεων.

ιγ) Μετά τό πέρας τῆς ἐκλογῆς, ὑπογράφεται τό πρακτικό ὑφ' ὅλων τῶν παρισταμένων μοναχῶν καί ἡ Ἡγουμένη ἀναλαμβάνει ἐγκύρως τήν ἄσκηση τῶν καθηκόντων της.

ιδ) Ἐπί παντός ἀπροβλέπτου κατά τήν ὅλην διαδικασίαν τῆς ψηφοφορίας ἀποφασίζει κατά πλειονοψηφία ἄμεσα καί τελεσίδικα ἡ Σύναξη τῆς Ἀδελφότητος.

ιε) Ἐντός πενθημέρου ἀπό τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλεται στόν Μητροπολίτη τό πρακτικό πρός ἐπικύρωση. Ὁ Ἐπίσκοπος προβαίνει περαιτέρω μέ εἰδική τελετή σέ ἡμέρα ὁριζόμενη ὑπ' αὐτοῦ στήν ἐνθρόνιση τῆς νέας Ἡγουμένης καί πάντως ὄχι πέραν τῶν 30 ἡμερῶν ἀπό τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρο 11

Χηρεία θέσης Ἡγουμένης

Ἡ θέση τῆς Ἡγουμένης χηρεύει :

α) Ἕνεκα θανάτου.

β) Ἕνεκα παραιτήσεως, ἡ ὁποία γίνεται δεκτή διά πλειονοψηφίας τῶν 4/5 τῆς Ἀδελφότητος.

γ) Μετά τήν ἀμετάκλητη καταδίκη αὐτῆς ἀπό τά ἁρμόδια Ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια ὡς αἱρετικῆς ἤ γιά τήν διάπραξη βαρέων ἠθικῶν ἤ κανονικῶν παραπτωμάτων.

δ) Ἕνεκα παύσης, ἤτοι: Ἐάν συμβεῖ ποτέ ἡ Ἡγουμένη νά παραχαράξει τήν ἀκρίβεια τοῦ μοναχικοῦ βίου ἤ ἐάν ἀθετεῖ κάποιες ἀπό τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, δέν θά ἐξανίστανται ὅλες οἱ μοναχές, ἀλλά οἱ πρεσβύτερες στήν τάξη θά ἐπισημαίνουν ἠπίως καί μετά τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ τό σφάλμα καί θά ὑποβοηθοῦν αὐτήν εἰς διόρθωσιν οὐχί ἅπαξ, ἀλλά πολλάκις. Ἐάν τελικῶς ἐμμένει στό σφάλμα της, τό Ἡγουμενοσυμβούλιο ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος καί συγκαλεῖ τήν Σύναξη τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ Σύναξη συγκαλεῖται καί σέ περίπτωση ἀνεπάρκειάς τῆς Ἡγουμένης στήν ἄσκηση τῶν καθηκόντων της ἕνεκα βαρείας ἀσθενείας προκαλούσης ἀνικανότητα ἤ ἐξ οἱουδήποτε ἄλλου σοβαροῦ λόγου καί παύει αὐτήν.

Ἄρθρο 12

Συγκρότηση Ἡγουμενοσυμβουλίου

α) Τό Ἡγουμενοσυμβούλιο εἶναι τριμελές μετά τῆς Ἡγουμένης, ὅταν ἡ Ἀδελφότητα ἀριθμεῖ μέχρι 15 μοναχές καί 5μελές πέραν τῶν 15 ἀδελφῶν.

β) Τά μέλη ἐκλέγονται ἀνά 4ετία καί εἶναι ἐπανεκλέξιμα.

γ) Ἐκλόγιμα εἶναι ὅλα τά μέλη τῆς Ἀδελφότητος, τά ὁποῖα ἔχουν ἐνιαύσιο μοναχικό βίο ἀπό τόν χρόνο τῆς κανονικῆς μοναχικῆς κουρᾶς τους. Πρέπει νά χαρακτηρίζονται ἀπό τήν ἀκρίβεια καί συνέπεια τῆς μοναχικῆς ζωῆς, τό ταπεινό φρόνημα, τό ὀρθόδοξο ἦθος, τήν διοικητική ἱκανότητα καί πνεῦμα συνεργασίας.

δ) Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειονοψηφία. Ἐπί ἰσοψηφίας ἤ δικαιολογημένης ἀπουσίας κάποιου μέλους, βαρύνει ἡ γνώμη τῆς Ἡγουμένης.

ε) Εὑρίσκεται σέ ἀπαρτία ὅταν παρίστανται τά δύο μέλη αὐτοῦ ἐπί τριῶν καί τά τρία ἐπί πέντε.

στ) Συνεδριάζει τακτικά μέν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δέ ὅποτε ἤθελε κληθεῖ ἀπό τήν Ἡγουμένη ἤ αἰτοῦνται τήν σύγκλησή του δύο ἀπό τά τρία μέλη αὐτοῦ.

ζ) Ἡ ἐκλογή τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου διεξάγεται καθ' ὅν τρόπον καί τῆς Ἡγουμένης. Σέ διάστημα 5 ἡμερῶν ἀνακοινοῦνται τά ἀποτελέσματα τῆς ἐκλογῆς στόν οἰκεῖο Μητροπολίτη καί παρέχεται γραπτή ἔγκριση.

η) Ἡ ἀντικατάσταση μέλους λόγω θανάτου ἤ δι' οἱονδήποτε ἄλλο λόγο γίνεται μέ μυστική ψηφοφορία ἀπό τήν Ἀδελφότητα.

θ) Τό Ἡγουμενοσυμβούλιο διαχειρίζεται τήν περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀποδέχεται ἤ ἀποποιεῖται δωρεές ἤ κληρονομίες, συνάπτει δάνεια, προβαίνει σέ ἀγορές καί πωλήσεις ἀκινήτων οἱασδήποτε ἀξίας, ἀποφασίζει γιά τήν ἐπέκταση τῶν οἰκοδομικῶν συγκροτημάτων καί γενικά φροντίζει γιά κάθε ἄλλο θέμα μή ρητῶς ἀναφερόμενο στό παρόν ἄρθρον τηρουμένων τῶν Νόμων τοῦ Κράτους καί τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς ἀπαραίτητης διάταξης τοῦ ἄρθρου 6 § 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ι) Ὑπογράφει τόν ἐτήσιο προϋπολογισμό καί ἀπολογισμό καί ὑποβάλλει αὐτούς στόν οἰκεῖο Μητροπολίτη.

ια) Ἐκλέγει ἕνα μέλος αὐτοῦ ὡς Ταμία καί ἄλλο ὡς Γραμματέα.

ιβ) Ἀποφαίνεται περί μεταβολῆς τῶν μή θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρο 13

Ἐκλογή Ἡγουμενοσυμβουλίου

α) Σέ περίπτωση κατά τήν ὁποία ἡ λήξη τῆς θητείας τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου συμπέσει μέ τήν χηρεία τῆς θέσης τῆς Ἡγουμένης, τότε παρατείνεται ἡ θητεία του μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέας Ἡγουμένης.

β) Ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἐντός τῆς τελευταίας ἑβδομάδας πρό τῆς λήξεως τῆς θητείας του.

γ) Τά τῆς διεξαγωγῆς ρυθμίζει Ἐφορευτική Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τῆς Ἡγουμένης καί δύο μοναχῶν, τῆς ἀρχαιότερης καί τῆς νεώτερης στήν τάξη ὡς πρός τόν χρόνο τῆς κανονικῆς μοναχικῆς κουρᾶς, ἡ ὁποία καί ἐκτελεῖ χρέη Γραμματέα τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

δ) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἔχουν ὅλες οἱ φέρουσες κανονική μοναχική κουρά μοναχές καί εἶναι ἐγγεγραμμένες στό μοναχολόγιο τῆς Μονῆς.

ε) Ἐπί τοῦ ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς συνταχθέντος ψηφοδελτίου ἀναγράφοντος τά ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων, σημειοῦνται δύο (2) σταυροί προτιμήσεως σέ τριμελές Ἡγουμενοσυμβούλιο καί τέσσερις (4) σταυροί σέ πενταμελές.

Ἐάν τεθοῦν περισσότεροι σταυροί τό ψηφοδέλτιο εἶναι ἄκυρο.

στ) Σέ κάθε ἰσοψηφία προκρίνεται ἡ ἀρχαιότερη στή τάξη μοναχή.

ζ) Οἱ δύο πρῶτες ἐπιλαχοῦσες ὁρίζονται ὡς ἀναπληρωματικά μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί μέ τήν αὐτή διάρκεια θητείας.

η) Καθήκοντα ἀναλαμβάνουν μετά τή λήξη τῆς θητείας τοῦ προηγουμένου Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρο 14

Κένωση θέσης Ἡγουμενοσυμβουλίου

α) Ἔνεκα θανάτου, παραίτησης ἤ παύσης.

β) Παύση λόγω ἀδικαιολόγητης ἀπουσίας σέ τρεῖς συνεχεῖς Συνάξεις.

Ἡ παύση ἤ ἀποδοχή τῆς παραίτησης κρίνονται ἀπό τήν Σύναξη τῆς Ἀδελφότητος μέ εἰσήγηση κατά πλειονοψηφία τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί μέ ὑποχρεωτική ἔγκριση ἀπό τόν οἰκεῖο Μητροπολίτη.

Ἄρθρο 15

Τηρούμενα Βιβλία

Στήν Ἱερά Μονή τηροῦνται μερίμνη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τά κάτωθι βιβλία:

α) Βιβλίο Πρακτικῶν Ἡγουμενοσυμβουλίου

β) Πρωτόκολλο

γ) Μοναχολόγιο

δ) Δοκιμολόγιο

ε) Κτηματολόγιο

στ) Βιβλίο Ταμείου

ζ) Κατάλογος Ἱερῶν Λειψάνων καί Ἱερῶν Κειμηλίων

η) Κατάλογος βιβλίων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

θ) Βιβλίο Δωρητῶν καί Εὐεργετῶν.

Ἄρθρο 16

Σύναξη τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Γενική Σύναξη τῆς Ἀδελφότητος συγκαλεῖται μέ πρόταση τῆς Ἡγουμένης καί ἀπαρτίζεται ἀπό ὅλες τίς ἐν τῇ Μονῇ μοναχές τίς φέρουσες κανονική μοναχική κουρά καί τῶν δοκίμων ἄνευ ψήφου. Θεωρεῖται δέ σέ ἀπαρτία ἐφ' ὅσον εἶναι παρόντα τά 2/3 τῶν ἐχόντων ψῆφο μελῶν τῆς Ἀδελφότητος. Συγκαλεῖται δέ:

α) Πρός συζήτηση θέματος προβλεπομένου ἀπό τόν παρόντα Κανονισμό.

β) Πρός ἐκλογή τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

γ) Πρός ἐκλογή τῆς Ἡγουμένης.

δ) Πρός ἐνημέρωση τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος γιά τά ἀνατιθέμενα διακονήματα.

ε) Γιά τήν τροποποίηση τῶν μή βασικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

στ) Ὅταν κρίνεται σκόπιμο γιά νά ζητηθεῖ συμβουλευτικά ἡ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος ἐπί οἱουδήποτε ζητήματος.

ζ) Ὁσάκις ἀνακύπτει θέμα ἀπαλλοτρίωσης ἤ κτήσης δι' ἀγορᾶς περιουσιακοῦ στοιχείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Οἱ συνεδριάσεις διεξάγονται μέ ἀπόλυτη ἐλευθερία στήν ἔκφραση τῆς γνώμης ἐν εὐλαβείᾳ δέ καί σεβασμῷ πρός τό πρόσωπο τῆς Ἡγουμένης καί τῶν λοιπῶν μοναχῶν. Οὐδεμία δικαιοῦται νά ὁμιλήσει, ἐάν δέν ζητήσει καί τῆς δοθεῖ ὁ λόγος ἀπό τήν Ἡγουμένη. Μοναχή παρεκτρεπομένη καί δημιουργοῦσα σκάνδαλο ἀποβάλλεται ἀπό τήν αἴθουσα συνεδριάσεων

ζ) Τῶν Γενικῶν Συνάξεων τηροῦνται πρακτικά.

Ἄρθρο 17

Δόκιμες

Ἡ συγκαταρίθμηση τῶν προσερχομένων ὡς δοκίμων μεταξύ τῶν κανονικῶν μοναχῶν τῆς Μονῆς γίνεται κατόπιν προσεκτικῆς δοκιμασίας καί ὕστερα ἀπό κανονική μοναχική κουρά. Ἐάν ἡ ὑποψήφια ὡς δόκιμη δέν εἶναι γνωστή στήν Ἀδελφότητα δέν γίνεται εὔκολα καί ἄμεσα δεκτή. Εἶναι ὑποχρεωμένη νά ἐπισκέπτεται συχνά τήν Μονή καί νά παραμένει σ' αὐτή, νά εὑρίσκεται σέ ἐπικοινωνία μετά τῶν μοναχῶν καί ἰδιαιτέρως μέ τή Γερόντισσα, ἐνημερώνουσα αὐτή σχετικά περί τῆς ζωῆς της. Ὡς κατώτατο ὅριο εἰσόδου ὁρίζεται τό 18ο ἔτος τῆς ἡλικίας, μή ὑπερβαῖνον κατά κανόνα τό 40όν ἔτος, ἐκτός ἐάν ὑπάρχει ἰδιάζουσα περίπτωση, περί τῆς ὁποίας θά ἀποφαίνεται τό Ἡγουμενοσυμβούλιο.

Ἐάν ἡ προσερχομένη ἔχει ἡλικία μικρότερη τῆς νομίμου, ἀπαιτεῖται ἔγγραφη συγκατάθεση τῶν γονέων.

Σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις χηρῶν ἤ ἐγγάμων πού ἐπιθυμοῦν νά μονάσουν ἀποφαίνεται ἡ Γενική Σύναξη τῆς Ἀδελφότητος κατόπιν ἐμπεριστατωμένης ἐξέτασης καί εἰσήγησης τῆς Ἡγουμένης, σύμφωνα πρός τά διατασσόμενα ἀπό τούς ἱερούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί τό ἄρθρο 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 39/1972 Καταστατικοῦ Κανονισμοῦ.

Ἡ πρόσληψη καί ἡ ἀποβολή τῶν δοκίμων μέ εἰσήγηση τῆς Ἡγουμένης ἀνήκουν στήν ἁρμοδιότητα καί κρίση τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ὁ χρόνος δοκιμασίας διαρκεῖ τουλάχιστον τρία ἔτη, δυνάμενος νά συντμηθεῖ ἤ νά αὐξηθεῖ ἀναλόγως τῆς πνευματικῆς ὡριμότητας τῆς Δοκίμου ἤ ἐξ ἄλλων σοβαρῶν καί ἐκτάκτων περιστάσεων. Ἡ ὑποψήφια δόκιμη

ὀφείλει νά διαθέτει διανοητική, ψυχική καί σωματική ὑγεία γιά τήν διαμόρφωση τῆς μοναχικῆς προσωπικότητάς της καί πρός ἀποφυγή τυχόν προβλημάτων ὡς πρός τήν ὁμαλή λειτουργία τῆς Ἀδελφότητος. Ὑφισταμένης ὅμως σωματικῆς ἀναπηρίας, ἀπό λόγο ὅτι ἡ ἀποδοχή καθίσταται προβληματική ἀλλά ἀναγκαία, ἀπαιτεῖται λήψη ἀπόφασης ἀπό τήν Γενική Σύναξη τῆς Ἀδελφότητος καί γνώμη τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Μονῆς.

Ἡ ὑποψήφια λαμβάνει γνώση τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ καί ἐφ' ὅσον ἀποδέχεται αὐτόν καί μένει σταθερή στήν ἀπόφασή της εἰσέρχεται στήν Μονή γιά νά δοκιμασθεῖ τουλάχιστον ἐπί τριετία, ὡς ὁρίζουν οἱ Ἱεροί Κανόνες, σέ κάθε εἶδος διακονήματος, στίς νηστῖες καί τίς στερήσεις καί τίς Ἱερές Ἀκολουθίες. Κατά τόν χρόνο τῆς δοκιμασίας ἡ δόκιμη ὀφείλει ἀπαραιτήτως νά ἐγκαταβιοῖ συνεχῶς στήν Μονή.

Ἡ ἐγγραφεῖσα στό Δοκιμολόγιο παραδίδει ὅλη τήν κινητή περιουσία της στήν Ἡγουμένη γιά τήν διαφύλαξη τῶν ὑπαρχόντων της ἀπό τήν Ἀδελφότητα. Ἐάν πρό τῆς κανονικῆς μοναχικῆς κουρᾶς της ἀπέλθει ἤ ἀποβληθεῖ τῆς Μονῆς δέν ἔχει οὐδεμία οἰκονομική ἀξίωση, πέραν ὅσων ἐκείνη κατέθεσε στήν Ἡγουμένη κατά τήν προσέλευσή της. Γιά τήν ἀκίνητη περιουσία, ἐάν διαθέτει τοιαύτη, μέχρι τῆς κανονικῆς μοναχικῆς κουρᾶς της, τήν διαχειρίζεται σέ συνεργασία καί ὑποταγή μετά τῆς Ἡγουμένης.

Δόκιμη, ἐάν ἐγκαταλείψει τήν Ἱερά Μονή γίνεται ἐκ νέου δεκτή, ἐφ' ὅσον τό ἀποφασίσει ἡ Γενική Σύναξη τῆς Ἀδελφότητος ἀπώλεσε ὅμως τήν σειρά τῶν πρεσβείων, εἶναι δέ ὡς νά ἄρχεται ἀπό τήν ἡμέρα τῆς ἐπανόδου τήν δοκιμήν.

Οἱ δόκιμες, ὡς μή μέλη τῆς Ἀδελφότητος, δέν παρίστανται στίς Συνάξεις αὐτῆς ἤ καί ἄν μέ ἄδεια τῆς Ἡγουμένης παραστοῦν, δέν ἔχουν δικαίωμα ψήφου παρά μόνο δικαίωμα ἀκροάσεως. Ἡ δόκιμη ὀφείλει νά ἐπιμελεῖται μέ ἰδιαίτερο ζῆλο καί ἄγρυπνη προσοχή τήν ψυχική καλλιέργεια, τήν ὑπακοή, τήν ὑπομονή, τήν ταπείνωση ἐκτελῶντας χωρίς διαμαρτυρία καί γογγυσμό ὡς βοηθός τῶν διακονητριῶν μοναχῶν. Ἡ δόκιμη κατά τό διάστημα τῆς δοκιμασίας φέρει τήν ἐνδυμασία τῆς δόκιμης.

Ἡ ὑποψήφια ἐάν ἀποδειχθεῖ ἀνυπάκουη, σκανδαλοποιός, κατήγορος καί μή δυνάμενη νά συμμορφωθεῖ πρός τίς ἐπιταγές τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί ἀποδειχθεῖ ἀνεπίδεκτη βελτίωσης, ἀποβάλλεται ἀπό τήν Μονή. Ἡ δόκιμη ὀφείλει νά ἐξαγορεύει τακτικῶς καί εἰλικρινῶς τούς λογισμούς της στήν Ἡγουμένη.

Ἡ ἀπροθυμία στήν προσευχή καί στίς Ἱερές Ἀκολουθίες κατ' ἐξακολούθηση δύνανται νά ἀποβάλλουν τήν δόκιμη ἀπό τή Μονή. Μοναχή προερχομένη ἀπό ἄλλη Μονή δέν γίνεται δεκτή ἐκτός σπανιωτάτης ἐξαιρέσεως, γιά τήν ὁποία ἀποφαίνεται τό Ἡγουμενοσυμβούλιο.

Μετά τήν κανονική δοκιμασία ἡ δόκιμη, προτάσει τῆς Ἡγουμένης, ἐγκρίσει δέ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, προχειρίζεται σέ μοναχή μέ τήν ἀκολουθία τῆς κανονικῆς μοναχικῆς κουρᾶς. Ἐάν ἡ δόκιμη ἀσθενοῦσα θανασίμως ζητήσει, ὡς τελευταία αὐτῆς ἐπιθυμία, νά καρεῖ μοναχή, εἶναι δυνατόν ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, νά λάβει τήν κανονική μοναχική κουρά ἐφόσον διακρινόταν γιά τήν πνευματική της πρόοδο.

## Ἄρθρο 18
## Μοναχές

Ὡριστικά μέλη τῆς Ἀδελφότητας καθίστανται ὡς μοναχές ἀποκλειστικά ἐκ τῶν δοκίμων οἱ ἔχουσες κανονική μοναχική κουρά. Μόλις ἐκπνεύσει ὁ χρόνος τῆς κανονικῆς δοκιμασίας καί προετοιμασίας της ἡ δόκιμη, μέ πρόταση τῆς Ἡγουμένης καί συγκατάθεση τοῦ Πνευματικοῦ, ἐγκρίσει δέ καί εὐλογίᾳ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κείρεται μοναχή.

Μοναχές ἀπό ἄλλη Ἀδελφότητα δύνανται νά γίνουν δεκτές κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἐγκρίσεως τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου. Ὀφείλουν νά εἶναι κάτοχοι κανονικοῦ Ἀπολυτηρίου Γράμματος ἀπό τήν Μονή τῆς μετανοίας τους ἐγκεκριμένου ὑπό τοῦ ἐκεῖσε κυριάρχου Μητροπολίτου. Σέ περίπτωση ἄρνησης τοῦ τελευταίου νά χορηγήσει κανονικό ἀπολυτήριο γράμμα, τό Ἡγουμενοσυμβούλιο μέ ἀπόφασή του, ἀνακοινούμενη στόν Μητροπολίτη δύναται νά δεχθεῖ αἰτιολογημένα ὑπό τρίμηνο ἤ ἑξάμηνο δοκιμαστικό στάδιο τήν προσ-ελθοῦσα. Μετά τήν παρέλευση τοῦ χρόνου μέ νέα αἰτιολογημένη ἀπόφασή του ἐντάσσει τήν συγκεκριμένη μοναχή στήν δύναμη τῆς Ἀδελφότητος καί τήν ἐγγράφει στό Μοναχολόγιο.

Μοναχή ἀπελθοῦσα οἰκειοθελῶς ἀπό τήν Μονή ζητήσει τήν ἐπανένταξή της σ' αὐτή γίνεται δεκτή κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος. Τά στοιχεῖα τῶν μοναχῶν καταχωροῦνται στό Μοναχολόγιο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Δεδομένου ὅτι ἡ περιουσία τῶν κεκαρμένων μοναχῶν περιέρχεται αὐτοδίκαια στήν Μο-

νή, τό Ἡγουμενοσυμβούλιο ὀφείλει ὅπως, τουλάχιστον 3 μῆνες πρό τῆς κουρᾶς κάποιας δοκίμου σέ κανονική μοναχή, γνωστοποιεῖ σ' αὐτή ἐγγράφως, καταχωριζομένου στό Πρωτόκολλο, ὅτι μετά τήν κουρά της πᾶσα τυχόν περιουσία αὐτῆς θά ἀνήκει στήν Μονή. Ὡσαύτως καί κάθε κτηθησόμενο, μετά τήν κουρά της περιουσιακό στοιχεῖο ἀπό δωρεά ἤ κληρονομία περιέρχεται στήν Μονή, ὅπως ὁ νόμος ὁρίζει.

Ἡ μοναχή, σύμφωνα πρός τόν 21ο κανόνα τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τόν 4ο κανόνα τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδυο, ὀφείλει νά παραμείνει στήν Μονή ὥς τό τέλος τοῦ βίου της, γιατί μέ τήν κουρά δημιουργεῖται δεσμός αἰώνιος καί ἀκατάλυτος. Κατ' ἐξαίρεσιν δύναται νά ἀποχωρήσει ἀπό τήν Μονή ἐάν ἡ Ἡγουμένη εἶναι αἱρετική ἤ εἰσαχθοῦν στήν Μονή ἄνδρες.

Ἐάν παρά ταῦτα ἡ μοναχή θελήσει νά ἀποχωρήσει ἀπό τήν Ἀδελφότητα, δύναται νά αἰτηθεῖ κανονικό Ἀπολυτήριο ἀπό τήν Μονή, τό ὁποῖο χορηγεῖται σ' αὐτήν ἀπό τό Ἡγουμενοσυμβούλιο, ἐάν ὑφίστανται ἀποχρῶντες λόγοι καί ἀφοῦ ἐξασφαλισθεῖ ἡ συγκατάθεση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ὡς καί τοῦ Μητροπολίτου στήν ἐπαρχία τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ νέα Μονή, στήν ὁποίαν ἡ μοναχή ἐπιθυμεῖ ἐφεξῆς νά μονάσει.

Αὐή κατά τήν ὁριστική ἀποχώρηση ἀπό τήν Μονή δύναται νά λάβει τά αὐστηρῶς προσωπικῆς αὐτῆς χρήσεως εἴδη καί μόνο, μέ τήν εὐλογία τῆς Ἡγουμένης.

### Ἄρθρο 19
### Ἐσωτερική ζωή τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Ἀδελφότητα ἀπαρτίζεται ἀπό ὅλες τίς μοναχές καί τίς δόκιμες. Ἀποτελεῖ πνευματική οἰκογένεια, μέ κεφαλή τόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, ὑπέρτατο δέ νόμο, στόν ὁποῖο πρέπει νά συμμορφοῦνται ὅλα τά μέλη αὐτῆς, τήν Ἁγία Γραφή, τούς Ἱερούς Κανόνες καί τίς αὐθεντικές καί ἱερές μοναχικές παραδόσεις. Κάθε μοναχή δέον νά θεωρεῖ τόσο τήν Μονή ὅσο καί τήν Ἀδελφότητα, ὡς στοιχεῖα συνδεδεμένα μετ' αὐτῆς μέ δεσμούς ἰσόβους, ἄθραυστους καί ἀδιάρρηκτους.

Ἡ κοινοβίαση τῶν μοναχῶν ἀποσκοπεῖ στήν ἐν Χριστῷ τελείωση ἑκάστου μέλους αὐτῆς διά τῆς βιώσεως τῆς αὐστηρῆς μοναχικῆς ζωῆς ὅπως τήν θέσπισαν οἱ θεῖοι καί ἅγιοι ἡμῶν Πατέρες καί ἐπιδιώκει, λειτουργοῦσα μέ τέτοια ἀκρίβεια νά θεωροῦνται μία ψυχή σέ πολλά σώματα καί τά πολλά σώματα νά φαίνονται ὄργανα μίας γνώμης.

Γιά τήν ἐπιτυχία τῶν ὡς ἄνω, ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, τυγχάνει ἡ ἐφαρμογή τῆς μακαρίας ὑπακοῆς, ὑπακοῆς ἐσωτερικῆς, βαθείας καί ἀναντιρρήτου, μετά πηγαίου σεβασμοῦ, ὅλης ἀνεξαιρέτως τῆς Ἀδελφότητος πρός τό πρόσωπο τῆς Ἡγουμένης.

β) Κάθε ἐντολή τῆς Ἡγουμένης νά ἐκλαμβάνεται ὡς δοθεῖσα παρά τοῦ Θεοῦ, διό καί οἱ μοναχές ὀφείλουν νά μή ἀντιτίθενται πρός τήν γνώμην της, ὅταν ὁρίζει τί ἐξ ἐκείνων, τά ὁποῖα συμβάλλουν στήν κοσμιότητα καί ἀκρίβεια τῆς μοναχικῆς ζωῆς. Οἱ μοναχές ὀφείλουν νά ἀπονέμουν τόν προσήκοντα πρός τό ἀξίωμα τῆς Ἡγουμένης σεβασμό καί διά τῆς ἐν γένει συμπεριφορᾶς αὐτῶν νά ἀποβαίνουν «χαρά καί στέφανός της».

Στό Κοινόβιο πάντα τά θελήματα τῶν μοναχῶν ἐλευθέρως καί αὐτοβούλως προσαρμόζονται πρός τήν εὐλογία τῆς Ἡγουμένης.

γ) Ἡ λεπτομερής ἐξαγόρευση πρός τήν Ἡγουμένη πάντων τῶν κρυφίων του νοός καί τῆς καρδίας ἑκάστης ἀδελφῆς εἶναι ἀρραγές θεμέλιο τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως. Γνωρίζουσα ἡ μοναχή ὅτι «κακία σιωπηθεῖσα νόσος ὕπ-ουλός ἐστιν ἐν τῇ ψυχῇ» σπεύδει καί διά «τῆς τοῦ πάθους φανερώσεως εὔγνωστον ὑπᾶρξαι τόν τρόπον τῆς θεραπείας».

δ) Οἱ μοναχές δέν περιεργάζονται οὔτε σχολιάζουν μέ περιέργεια τίς ἀποφάσεις καί τήν ζωή τῆς Ἡγουμένης.

ε) Οἱ μοναχές πρέπει νά ἔχουν τέλεια ἀποταγή καί νά ἐκριζώνουν ἀπό τήν καρδιά τους κάθε ἴχνος προσκόλλησης σέ οἱοδήποτε πρόσωπο ἤ πρᾶγμα ἐκ τοῦ κόσμου. Χρῶνται δέ ἅπαντα τά ἔν τῇ Μονῇ ἀντικείμενα ἤ ἐργαλεῖα μέ σύνεση, ἀκρίβεια καί οἰκονομία «ὡς λόγον ἀποδώσουσαι» καί γιά τήν παραμικρή ζημία καί ἀταξία.

στ) Οἱ μοναχές στίς μετά συγγενῶν των σχέσεις, δέον νά ἔχουν ὑπ' ὄψει τό «πόθος Θεοῦ ἀπέσβεσε πόθον γονέων».

ζ) Οὐδέν ὑπάρχει ἴδιον στήν Μονή καθότι εἶναι ἅπαντα κοινά.

η) Στίς μεταξύ τους σχέσεις οἱ μοναχές τηροῦν μέ ἀκρίβεια τήν ἱεραρχία «ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης». Οἱ νεώτερες ἀπονέμουν τόν προσήκοντα σεβασμό καί ὑπακούουν στίς πρεσβύτερες, οἱ δέ πρεσβύτερες θεραπεύουν μέ συμβουλευτικούς παρακλητικούς λόγους τά ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων καί συμπαρίστανται μέ ἔνθερμη διάθεση στήν πρόοδο καί πνευματική προκοπή τῶν νεωτέρων.

θ) Στήν ἀναστροφή τῶν μοναχῶν «ὀργῆς ἤ μνησικακίας ἤ φθόνου ἤ φιλονικίας σημεῖον ἐν αὐταῖς ἔστω

μηδέν ἤ σχῆμα ἤ κίνημα, μή ῥῆμα, μή βλέμματος ἔνστασις ἤ προσώπου διάθεσις ἤ εἰ τί ἄλλο ὑποκινεῖν πέφυκε πρός ὀργήν τόν συζῶντα». Ὁμιλίες κοσμικές ἤ γέλωτες καί ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις, ἡ κρίση καί ἡ κατάκριση, ἡ αὐθάδεια καί ἡ παρρησία καί ὅ,τι τό διαταράσσον τήν κοινοβιακή ἡσυχία καί τάξη «πάντα ταῦτα ἀπόβλητα ἔστω».

ι) Δέν ἐπιτρέπεται στήν Ἀδελφότητα νά ἐπιτιμᾶ κάποιος ἄλλη μοναχή μέ ἔντονο καί ἐπιτακτικό ὕφος οὔτε «μείζονι καί καταπληκτικωτέρᾳ τῇ φωνῇ» γιατί αὐτό εἶναι ὑβριστικό. Μέ πνεῦμα ἀγάπης καί διάθεση εὔσπλαχνη, ἄς γίνεται πᾶσα διόρθωση ἵνα συναρμολογεῖται ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἡ Ἀδελφότητα σέ Σῶμα Χριστοῦ.

ια) Γενικά οἱ μοναχές πρέπει νά ἀγαποῦν τήν συχνή χρήση τῶν ἐκφράσεων «συγχώρησον, εὐλόγησον, εὐλογεῖτε, νά εἶναι εὐλογημένον».

Οἱ Ἀσκητικοί Πατέρες γράφουν ὅτι τό «εὐλόγησον» εἶναι ἡ εὐγένεια τῶν μοναχῶν. Ἐπίσης νά ζητοῦν εὐλογία καί γιά τά πλέον μικρά καί ἀσήμαντα πράγματα. Μεγάλο τό ἐκ τούτου κέρδος, γιατί αὐτό δεικνύει ταπείνωση, ἡ δέ ταπείνωση ἐφελκύει πλούσιο τό ἔλεος τοῦ Κυρίου.

ιβ) Ἡ ἐνδυμασία τῶν μοναχῶν, καθώς καί ἡ ὑποδυσή τους, εἶναι ὁμοιόμορφη καί ἁπλῆ, ἀποκλειομένης τῆς χρήσης πολυτελῶν εἰδῶν. Ἡ μοναχή πρέπει νά εἶναι ἀπέρριτη καί ταπεινή στήν ὅλη ἐμφάνιση, γιατί «εὐκόσμησις σώματος, ψυχῆς ἐστι καταστροφή».

ιγ) Τά κελλία τῶν μοναχῶν δέον νά εἶναι ἀπέριττα, πάντοτε καθαρά καί τακτικά, γιατί ἀποτελοῦν τόν ἰδιαίτερο χῶρο προσευχῆς, ἄσκησης, περισυλλογῆς καί πνευματικῆς μελέτης.

ιδ) Ὁ χῶρος ὅπου εὑρίσκονται τά κελλία τῶν μοναχῶν θεωρεῖται ἱερός καί ὡς ἐκ τούτου παραμένει ἄβατος, ἀπαγορευομένης αὐστηρῶς τῆς προσεγγίσεως κοσμικῶν.

ιε) Στίς μοναχές ἀπαγορεύεται νά εἰσέρχονται ἡ μία στό κελλί τῆς ἄλλης, καθώς καί στό τῆς Ἡγουμένης κελλί, παρεκτός ἀσθενείας πρός περιποίηση τῆς μοναχῆς καί κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης.

ιστ) Δέν ἐπιτρέπεται στίς μοναχές νά δέχονται ἀπό κανένα προσωπικά δῶρα ἄνευ εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης. Ὅλα τά προσφερόμενα παραδίδονται γιά κοινή χρήση.

ιζ) Οἱ μοναχές δέν παρευρίσκονται σέ χαρούμενα γεγονότα τῶν οἰκείων τους, δέν ἀποκαλύπτουν τίποτε σέ ἀνθρώπους πού δέν ἀνήκουν στήν Ἀδελφότητα, οὔτε μεταδίδουν στήν Ἀδελφότητα οὔτε μεταδίδουν στίς ἀδελφές ἰδέες ἤ γεγονότα τοῦ ἔξω κόσμου παρά μόνο κατόπιν εὐλογίας.

ιη) Τηλεφωνικές καί ραδιοφωνικές συσκευές ἀπαγορεύονται ἐντός τῶν κελλιῶν, ἡ δέ ἀλληλογραφία καί τά τηλεφωνήματα τῶν μοναχῶν πραγματοποιοῦνται μέ γνώση τοῦ περιεχομένου στήν Ἡγουμένη.

ιθ) Μεταξύ τῶν μοναχῶν δέον ὅπως ἐπικρατεῖ σιωπή καί κατά τόν χρόνον τῶν διακονημάτων καί κατά τόν ἐλεύθερον χρόνον των, πρός καλλιέργεια τῆς νοερᾶς προσευχῆς.

κ) Κανένα διακόνημα δέν εἶναι ἰσόβιο ἤ ἀναπόσπαστο. Ἄρνηση μοναχῆς σέ ἐκτέλεση διακονήματος σημαίνει ἀνυπακοή. Ἡ ἐπιμονή δέ στήν ἄρνηση συνεπάγεται ἐπιτίμιο.

κα) Ἕκαστο διακόνημα καθίσταται ὄντως «σαγήνη τῶν ἀρετῶν» καί «Βασιλείας Οὐρανῶν πρόξενος» ἐφ'ὅσον ἐπιτελεῖται ἐν ταπεινῷ φρονήματι, ἐπάρσεως χωρίς ὀργῆς τε καί γογγυσμοῦ».

κβ) Εἰς τάς ἐκτός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀναγκαῖες ἐξόδους ἀποστέλλονται μοναχές ἐκ τῶν πρεσβυτέρων καί ὡρίμων ὥστε ἡ διακονία νά μή γίνεται ἀφ-ορμή πνευματικῶν δυσκολιῶν. Ἐάν εἶναι δυνατόν νά ἐξέρχονται ἀνά δύο. Μέ τήν ἐπιστροφή τους ὀφείλουν νά ἀναφέρουν στήν Ἡγουμένη «τίνες αἱ πράξεις, ποταπαί αἱ συντυχίαι, οἱ λόγοι τίνες, ποῖα τά τῆς ψυχῆς διανοήματα διά τήν πνευματικήν ἀσφάλειαν».

κγ) Γιά κάθε πρόβλημα ὑγείας οἱ μοναχές ἀπευθύνονται στήν μοναχή νοσοκόμα, ἡ ὁποία, ἀναφερόμενη στήν Ἡγουμένη, ἐνεργεῖ τά δέοντα.

κδ) Ἕκαστη μοναχή ὀφείλει πρώτιστα - ἐκτός ἀσθενείας- ὅπως συμμετέχει σέ ὅλες τίς ἱερές ἀκολουθίες καί φροντίζει κατά τήν διάρκεια αὐτῶν νά κατανοεῖ τά νοήματα τῶν ψαλλομένων καί ἀναγιγνωσκομένων, γιατί οὕτω θά δυνηθεῖ διά τῆς πολυχρόνιου ἐντρύφησης αὐτῆς εἰς αὐτά, ὅπως ἀποκτήσει «νοῦν Χριστοῦ», καί βιοτή Ἁγίων. Ὁ Ναός εἶναι γιά τήν μοναχή «πύλη τοῦ Οὐρανοῦ», διά τῆς ὁποίας ἐπικοινωνεῖ μέ τήν θριαμβεύουσα ἐν οὐρανοῖς Ἐκκλησία ὡς «ἠγορασμένη ἀπό τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχή τῷ Θεῷ καί τῷ Ἀρνίῳ».

κε) Σέ ὅλες τίς Ἱερές Ἀκολουθίες ἄπασες οἱ μοναχές φέρουν ράσο καί κάλυμμα (οἱ μεγαλόσχημες καί ρασοφόρες ἀδελφές) ἐκτός τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων τῶν καθιερωμένων ἀπό τή Μοναχική Παράδοση, κατά τίς ὁποῖες οἱ μεγαλόσχημες φέρουν τό «Μέγα Σχῆμα».

κστ) Ἕκαστη μοναχή ὀφείλει ὅπως ἐκτελεῖ καθημερι-

νά τόν ἀτομικό αὐτῆς κανόνα, κατά τήν διατεταγμένη ὥρα «ἐν νυκτί βαθείᾳ, βαθυτάτης ἡσυχίας οὔσης, μηδενός ἐνοχλοῦντος, μηδενός ἐκρούοντος τῆς δεήσεως», «τόν νοῦν ἐν τῇ καρδίᾳ συνάγουσα».

κζ) Μοναχή ἀπό ἄλλη Μονή δύναται νά γίνει δεκτή, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρίσεως τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου καί ἐκδόσεως κανονικοῦ Ἀπολυτηρίου Γράμματος ἀπό τήν ἐκεῖσε Μονή. Οἱ ἐξ ἀλλοδαπῆς μοναχές ἤ δόκιμες ἀποκλείονται.

Ἄρθρο 20
Διακονήματα

Τό διακόνημα ἔχει ἀποκλειστικό καί μόνο σκοπό τήν μοναχική τελείωση τῶν μοναχῶν, τήν ἀντιμετώπιση τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν καί τήν φιλανθρωπία. Μέ εἰσήγηση τῆς Ἡγουμένης τά διακονήματα ἀλλάζουν κάθε 1η τοῦ μηνός. Σέ περίπτωση ἀσθένειας ἤ ἀδυναμίας δύναται ἡ Ἡγουμένη νά ἀλλάξει τό διακόνημα τῆς μοναχῆς.

Κάθε μοναχή ὀφείλει νά ἐπιτελεῖ τό σέ αὐτήν ἀνατιθέμενον διακόνημα μετά πάσης ἀκριβείας καί προθυμίας ὡς ὑπηρετοῦσα τόν Κύριο. Κανένα διακόνημα εἶναι ἰσόβιο καί ἀναπόσπαστο. Ἡ ἄσκηση τοῦ διακονήματος δέν ἐπιτρέπεται νά γίνεται ἀφορμή ὥστε οἱ μοναχές νά ἀπουσιάζουν ἀπό τίς Ἱερές Ἀκολουθίες. Ἄρνηση μοναχῆς εἰς ἐκτέλεσιν ἀνατιθεμένου διακονήματος, ἀδικαιολόγητη κατά τήν κρίσιν τῆς Ἡγουμένης, σημαίνει ἀνυπακοή.

Ἐάν κάποια μοναχή παρατηρήσει ἀμέλεια ἤ κακή λειτουργία σ' ἕνα διακόνημα, δέν δικαιοῦται νά ἐπέμβει ἡ ἴδια πρός διόρθωση αὐτῆς, ἀλλά ὀφείλει να τήν ἀναφέρει στήν Ἡγουμένη ἤ στήν ἀναπληρώτριά της. Μοναχή παραβαίνουσα τόν κανόνα τοῦτο καί δημιουργοῦσα ἔριδες ἤ παρατηρήσεις κανονίζεται μέ ἐπιτίμο. Ἡ ὑπεύθυνη διακονήματος ἐπεμβαίνει μόνο σέ ὅ,τι εἶναι σχετικό μέ τό διακόνημα. Γιά ὁ,τιδήποτε ἄλλο ἀναφέρεται στήν Ἡγουμένη, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ κατά τήν κρίση της.

Στίς κοινές Συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος, συζητεῖται ἡ λειτουργία τῶν διακονημάτων καί, ἐάν ἐκφραστοῦν παράπονα, δύναται τό Ἡγουμενοσυμβούλιο νά ἀλλάξει τόν ρυθμό, τό πρόγραμμα ἤ καί τίς ὑπεύθυνες τῶν διακονημάτων. Τά διακονήματα εἶναι:

α) Τῆς Γραμματέως. Ἡ Γραμματεύς διευθύνει τό Γραφεῖο μόνη ἤ μετά βοηθοῦ διοριζομένης καί ταύτης ἀπό τήν Σύναξη. Ἐνεργεῖ τήν ἀλληλογραφία, ἀναγινώσκει πᾶν στή Μονή εἰσερχόμενο ἔγγραφο, ἐνώπιον τῆς Ἡγουμένης καί τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, καί παραλαμβάνει αὐτό κατόπιν στό Γραφεῖο ὑπό ἴδια εὐθύνη. Συντάσσει τά πρακτικά τῶν συνεδριάσεων, παρακαθημένη σέ αὐτά μετά δικαιώματος ψήφου ἐάν εἶναι προϊσταμένη, εἰσηγεῖται τίς ἐπιστολές καί τήν τρέχουσα ὑπηρεσία, κρατεῖ ἐπιμελῶς καί ὑπό ἴδια εὐθύνη τό Βιβλίο Πρωτοκόλλου, τό Μοναχολόγιο καί τό Δοκιμολόγιο, τό Βιβλίο ἀπογραφῆς τῆς κινητῆς περιουσίας καί κτηματολογίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί τό Βιβλίο δωρητῶν καί εὐεργετῶν. Διατηρεῖ τό ἀρχεῖο τοῦ Γραφείου, τούς κώδικες τῶν πρακτικῶν, συντάσσει τά ἐξερχόμενα ἔγγραφα καί ἐν γένει ἐκτελεῖ πᾶσα ἐργασία τοῦ Γραφείου. Ἐάν δέν εἶναι προϊσταμένη παρακάθηται στίς Συνάξεις χωρίς δικαίωμα ψήφου καί συμμετοχῆς στίς συζητήσεις. Δέον ὅπως τήν διακρίνει ἡ ἐχεμύθεια καί ἡ ὑπευθυνότητα.

β) Τῆς Οἰκονόμου. Ἡ Οἰκονόμος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐπιλαμβάνεται τῶν θεμάτων τῶν ἀφορώντων στίς ὑλικές ἀνάγκες τῆς Ἀδελφότητος, ἐπιβλέπει τίς ἐργασίες τοῦ Κοινοβίου καί φροντίζει γιά τή προμήθεια καί διαφύλαξη τῶν ἀπαραιτήτων γιά τήν καλή λειτουργία αὐτοῦ.

γ) Τῆς Ἐκκλησιάρχου. Ἡ Ἐκκλησιάρχης ἐπιμελεῖται τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, προετοιμάζει τά ἀπαραίτητα γιά τήν Θεία Λειτουργία, διακονεῖ ἐντός του Ἱεροῦ Βήματος τόν Λειτουργό μέ σεβασμό, φόβο Θεοῦ καί χερουβικό δέος σύμφωνα μέ τό τυπικό τῆς Ἐκκλησίας, συνεννοούμενη μετά τῆς τυπικάρισσας. Ὀφείλει νά εἶναι ἄγρυπνη φρουρός τῶν ἐκκλησιαστικῶν σκευῶν εὐθυνομένη διά πᾶσα ἀπώλεια αὐτῶν. Τηρεῖ τό βιβλίον Ἱερῶν Λειψάνων καί Ἱερῶν Κειμηλίων τῆς Μονής.

δ) Τῆς Ἀρχοντάρισσας. Στό Ἀρχονταρίκι πρέπει νά ὑπηρετεῖ ἀδελφή διακρινομένη ἐπ' ἀρετῇ καί σταθερότητι βίου. Ἡ Ἀρχοντάρισσα μέ εὐγένεια, καλωσύνη, σύνεση, σοβαρότητα καί ἀγάπη ὀφείλει νά δέχεται καί νά διακονεῖ πάντα ξένο ξενιζόμενο στήν Μονή, μιμουμένη τόν πατριάρχη Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος κάθε διερχόμενο τῆς σκηνῆς του προσκυνοῦσε καί παρακαλοῦσε νά εἰσέλθει σ' αὐτήν.

ε) Τῆς Μαγείρισσας. Ἡ Μαγείρισσα ὀφείλει νά παρασκευάζει τά ὑπό τῆς Ἡγουμένης ὁριζόμενα φαγητά, πειθόμενη ὅτι παρασκευάζει ταῦτα γιά μοναχές κοπιαζούσας καί ἐργαζομένας νυχθημερόν.

στ) Τῆς Τραπεζάρισσας. Ἡ Τραπεζάρισσα ὑπηρετεῖ εὐσυνειδήτως τήν τράπεζα. Ἑτοιμάζει τήν τράπεζα κατά τήν ὁρισμένη ὥρα τοῦ φαγητοῦ, καί ἐπιμελεῖται τῆς τράπεζας μετά τό φαγητό. Βοηθεῖ τήν Μαγείρισσα ὁσά-

κις αὐτή τήν καλέσει.

ζ) Τῆς Τυπικάρισσας. Ἡ Τυπικάρισσα ὑποχρεούται νά διευθύνει καί καθορίζει καθημερινά τίς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας, μή παρεκκλίνουσα τῶν τυπικῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, μήτε ἀφαιροῦσα μήτε προσθέτουσα οὔτε «ἕν ἰῶτα».

Κανονίζει τά τῶν ἀναγνώσεων τῆς Ἀκολουθίας καί τίς πρός ἀνάγνωση ἀδελφές, οἱ ὁποῖες ὀφείλουν ἀπροφασίστως νά ἀποδέχονται τήν πρόσ-κληση. Γιά κάθε παράτυπη διαταγή της, θά δίδῃ λόγο πρῶτον στήν Ἡγουμένη καί ἔπειτα στήν Σύναξη. Οἱ τυχόν ἀταξίες ἀπό τήν Τυπικάρισσα «μετά πρώτην καί δευτέραν νουθεσίαν» συνεπάγονται τήν παύση ἀπό τό διακόνημα. Σέ κάθε ἀπορία της θά ἐρωτᾶ τήν Ἡγουμένην.

η) Τῆς Βιβλιοφύλακος. Ἡ Βιβλιοφύλαξ ἐκλεγομένη μεταξύ τῶν λογιωτέρων ἀδελφῶν ὀφείλει νά διατηρεῖ σέ καλή κατάσταση καί σέ ἀπόλυτη καθαριότητα ὅλα τά βιβλία. Εἶναι προσωπικά ὑπεύθυνη γιά τυχόν ἀπώλεια τῶν βιβλίων.

θ) Τῆς Νοσοκόμου καί Γηροκόμου. Ἡ Νοσοκόμος ὑποχρεοῦται νά περιποιεῖται τίς ἑκάστοτε ἀσθενοῦσες μοναχές κατά τίς ὁδηγίες καί ὑποδείξεις τοῦ ἰατροῦ. Νά θεωρεῖ τόν ἑαυτόν τῆς εὐτυχῆ γιατί τῆς ἐνεπιστεύθη ἡ Μονή τό μᾶλλον ψυχοσωτήριο διακόνημα καί νά φιλοτιμεῖται νά ἀνταποκρίνεται στήν ἱερά διακονία τῆς νοσηλείας τῶν ἀσθενῶν, ἔχουσα πάντοτε κατά νοῦν τήν τοῦ Θεανθρώπου παραβολή «τοῦ ἐμπεσόντος εἰς λῃστάς».

Δέν εἶναι κατώτερη σέ ἱερότητα καί ἡ ἐπιμέλεια τῶν ἐν ὑπακοῇ γεγηρακότων μοναχῶν, ὀφείλει νά ἐπιμελεῖται αὐτῶν ὡς ἱερῶν προσώπων, γιατί ὄντως ἱερά ἔχουμε ὑποχρέωση τοῦ τιμᾶν τούς γονεῖς μας, γονεῖς μας δέ στήν Μονή εἶναι οἱ πρεσβύτερες μοναχές, ἀπό τίς ὁποῖες γίναμε δεκτές στούς κόλπους τῆς Ἀδελφότητος, ἀνατραφήκαμε πνευματικά καί γενικά παρ' αὐτῶν ἐδιδάχθημεν τό εὖ ζῆν.

ι) Τῆς Προσφοράρισσας. Ἡ Προσφοράρισσα ὀφείλει μετά προθυμίας νά ἐπιμελεῖται τῆς ζύμης, νά διατηρεῖ ἄμεμπτη καθαριότητα στό προσφορεῖο, καί νά μεταφέρη στήν Ἐκκλησία τά γιά τή θεία Λειτουργία πρόσφορα.

Ἄλλα διακονήματα εἶναι τῆς ἱερορραπτικῆς, ἁγιογραφίας, κεντητικῆς, κηροπλαστικῆς, κηπουρικῆς, θυμιάματος κ.λπ.

Ἄρθρο 21

Ὁ Πνευματικός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς – Ἐφημέριος

α) Ὁ Ἐφημέριος του Ἱεροῦ Κοινοβίου ὑποδεικνύεται ἀπό τήν Ἀδελφότητα καί ὁ διορισμός του ἐγκρίνεται ἀπό τόν οἰκεῖο Μητροπολίτη γιά τήν ἄσκηση τῶν ἐφημεριακῶν καθηκόντων στήν Ἱερά Μονή. Οὗτος παραμένει πάντοτε σέ εἰδικό οἴκημα εὑρισκόμενο ἐκτός τοῦ χώρου διαμονῆς τῶν μοναχῶν καί οὐδεμία ἀνάμειξη ἐπιτρέπεται νά ἔχει στά τῆς διοίκησης τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου.

β) Ὁ Πνευματικός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐπιλέγεται ἀπό τήν Γενική Σύναξη τῆς Ἀδελφότητος καί ἐπικυροῦται ἀπό τόν οἰκεῖο Ἐπίσκοπο. Αὐτός μπορεῖ νά εἶναι καί Ἐφημέριος τῆς Μονῆς ἤ ἄλλος ἱερέας, νά εἶναι πρόσωπο σοβαρό, ὡρίμου ἡλικίας, ἔχων τήν μεγίστη ἀρετή τῆς διακρίσεως, μορφωμένος πνευματικά, ἔμπειρος τῶν κανόνων τῆς μοναχικῆς πολιτείας, μετά συνέσεως καί δικαιοσύνης, ἐπιεικείας καί αὐστηρότητος, μετά ζήλου δέ νά ἀσχολεῖται μέ τήν ἱερή ἐξομολόγηση τῆς Ἀδελφότητος γιά τόν καταρτισμό καί τήν πνευματική πρόοδο αὐτῆς, εἶναι δέ ὁ αὐτός γιά ὁλόκληρη τήν Ἀδελφότητα. Τά περί τῆς διαμονῆς καί ἀναμείξεως αὐτοῦ ἰσχύουν ὁμοίως μέ τά τοῦ Ἐφημερίου.

γ) Ὁ Πνευματικός συνεργάζεται καί συνεννοεῖται μετά τῆς Ἡγουμένης ἐπί τοῦ θέματος τῆς πνευματικῆς καθοδήγησης καί τῆς ἐπιβολῆς ἐπιτιμίων τῶν ἀδελφῶν, γιά νά ἀποφεύγεται ἡ τυχόν ἀλλοίωση καί ἀθέτηση τῶν κοινῶν ἀρχῶν τῆς Μονής καί ἡ σύγκρουση μέ τίς ἐντολές καί κατευθύνσεις τῆς Ἡγουμένης.

Ἄρθρο 22

Πειθαρχικός Ἔλεγχος – Ἐπιτίμια

Γιά τήν προστασία τῆς Ἀδελφότητος, ἡ ὁποία ἀπειλεῖται ἀπό τήν ἀνυπακοή καί ἀνταρσία, θεσπίσθηκαν ἀπό τούς Ἁγίους Πατέρες ἀπό τῆς ἀρχῆς τῆς ὀργάνωσης τοῦ μονήρους βίου τά ἐπιτίμια.

Οἱ συνήθεις προβλεπόμενες ποινές ἔχουν ὡς ἑξῆς:

α) Παρατήρηση καί νουθεσία κατ' ἰδίαν.

β) Ἐπίπληξη ἐνώπιον τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

γ) Ἐπίπληξη ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος.

δ) Κανόνα μέ κομβοσχοίνιο ἤ γονυκλισία, στέρηση Θείας Κοινωνίας μέχρι διαστήματος 10 ἡμερῶν. Γιά μεγαλύτερον διάστημα ἀποφασίζει ὁ Πνευματικός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς κατόπιν ἀναφορᾶς στόν ἴδιο.

ε) Ἀπομάκρυνση ἀπό τῆς κοινῆς τραπέζης ἐπί ὡρισμένας ἡμέρας.

Τά ὡς ἄνω ἐπιτίμια ἐπιβάλλονται ἀπό τήν Ἡγουμένη.

στ) Ὑποβιβασμός στήν ἱεραρχική σειρά προσωρινός

ἤ μόνιμος.

ζ) Παύση ἀπό τό διακόνημα καί ἀνάθεση ἄλλου κατωτέρου.

Οἱ στ΄ καί ζ΄ ποινές ἐπιβάλλονται μόνο ἀπό τό Ἡγουμενοσυμβούλιο.

Τά ἁρμόδια γιά τήν ἄσκηση τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου ὄργανα τῆς Μονῆς πρέπει ἀπαραιτήτως νά συμβουλεύονται προηγουμένως τόν Πνευματικό αὐτῆς, μή λησμονοῦντα ὅτι ἐπιτελοῦν λειτούργημα, τό ὁποῖο ἀποσκοπεῖ στήν διατήρηση τῆς ἀπροσκόπτου λειτουργίας τῆς Μονῆς, κυρίως ὅμως στήν θεραπεία τῆς νοσούσης μοναχῆς. Γιά τοῦτο ἀπό μέρους τους, κατά τίς συμβουλές τοῦ Μ. Βασιλείου, δέον νά ἐπιδεικνύεται σύνεση, ἀγάπη, πραότητα, δικαιοσύνη καί ἀντικειμενική κρίση. Ὡσαύτως, τά ὄργανα αὐτά δέον νά λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τους, γιά τόν προσδιορισμό τοῦ τρόπου τῆς ἐπιτίμησης, τόν ἰδιάζοντα χαρακτῆρα, τήν σωματική ἀντοχή καί τό μέγεθος τοῦ παραπτώματος τῆς νοσούσας μοναχῆς.

Ὁ Μητροπολίτης ἀνακρίνει τά κανονικά παραπτώματα τῶν ἐν τῇ Μονῇ διαβιούντων μοναζουσῶν καί ἐφαρμόζει τά προβλεπόμενα στόν ν. 5383/1932.

Ἄρθρο 23

Φιλοξενία

Ἡ Ἱερά Μονή, ἀκολουθοῦσα τή μοναστική παράδοση, παρέχει φιλοξενία στό μέτρο τῶν δυνατοτήτων της, ὑπό τίς ἀκόλουθες προϋποθέσεις:

α) Τούς ἐπισκέπτες ὑποδέχεται κατάλληλη μοναχή, ἡ ὁποία ἔχει τήν διακονία τοῦ ἀρχονταρικίου μετά προσηνείας, συνέσεως καί σοβαρότητος.

β) Συνομιλίες ἐπισκεπτῶν μετά μοναχῆς πλήν τῆς Ἀρχοντάρισσας ἐπιτρέπονται μόνο ὅταν ὑπάρχει ἀνάγκη καί κατόπιν ἀδείας τῆς Ἡγουμένης.

γ) Μετά τῶν ἐπισκεπτῶν ἔρχεται σέ ἐπαφή καί συνομιλία ἡ Ἡγουμένη, ὅπως ἐπίσης καί οἱ ἔχουσες εἰδική εὐλογία μοναχές.

δ) Οἱ ἐπισκέπτες καί προσκυνητές δέον ὅπως προσέρχονται στήν Μονή μόνο κατά τίς ἐπιτρεπόμενες ἡμέρες καί ὧρες, οἱ ὁποῖες καθορίζονται ἀπό τό Ἡγουμενοσυμβούλιο.

ε) Ἡ διάρκεια παραμονῆς παρέχεται κατόπιν συνεννόησης μέ τήν Ἡγουμένη. Γιά ἄγνωστους διαρκεῖ ἕνα 24ωρο. Ἡ παραμονή δωρητῶν, εὐεργετῶν ἤ ἄλλων προσώπων μέ πνευματικά ἐνδιαφέροντα δύναται νά παραταθεῖ μέ ἄδεια τῆς Ἡγουμένης. Ἡ Μονή παραμένει κλειστή κατά τό πρῶτο τριήμερο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

στ) Οἱ φιλοξενούμενοι καθώς καί κληρικοί ἤ λαϊκοί πού ἐπισκέπτονται τή Μονή δέν ἐπιτρέπεται νά εἰσέρχονται στούς τόπους διαμονῆς καί διακονίας τῶν μοναχῶν, ἐκτός ἐκτάκτων περιπτώσεων, γιά τίς ὁποῖες ἀποφασίζει ἡ Ἡγουμένη, καί μόνο μέ τή συνοδεία Μοναχῆς.

ζ) Στήν τράπεζα τῶν μοναχῶν δέν συντρώγουν κοσμικοί, πλήν τῶν μεγάλων ἤτοι ἑορτῶν, Χριστούγεννα, Πάσχα, ἑορτή τῆς Γερόντισσας, πανηγύρεις Ἱερᾶς Μονῆς καί Ἱερά Μνημόσυνα κτιτόρων.

η) Ἡ διανυκτέρευση ἀρρένων πάσης ἡλικίας, θηλέων κάτω τῶν δέκα ἐτῶν χωρίς συνοδό καί ἀτόμων πασχόντων βαρέως ἀπό ψυχοδιανοητικά νοσήματα δέν ἐπιτρέπεται στήν Μονή.

Ἄρθρο 24

Πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

α) Οἱ ἐκ τοῦ κηροῦ τῆς ἐκκλησίας προερχόμενοι.

β) Οἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐργοχείρων τῶν μοναχῶν.

γ) Οἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς κινητῆς καί ἀκινήτου περιουσίας αὐτῆς (ἐνοικιάσεις - ἐκποιήσεις).

δ) Οἱ πάσης φύσης δωρεές, εἰσφορές, κληρονομίες φυσικῶν ἤ νομικῶν προσώπων, ὡς καί οἱ τυχόν ἐπιχορηγήσεις.

ε) Ἐκ τῶν συντάξεων τῶν μοναχῶν.

στ) Πᾶσα ἄλλη ἐκ νομίμου καί χρηστῆς πηγῆς πρόσοδος.

Ἄρθρο 25

Διάθεσις Πόρων

Οἱ πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διατίθενται:

α) Γιά τίς ἀνάγκες τῶν μοναχῶν του Κοινοβίου (διατροφή, ἔνδυση, ἰατρική περίθαλψη).

β) Γιά τίς ἀνάγκες λειτουργίας τῆς Μονῆς.

γ) Γιά τήν ἀνοικοδόμηση - συντήρηση τῶν κτισμάτων.

δ) Γιά τήν φιλοξενία προσκυνητῶν.

ε) Γιά φιλανθρωπικούς σκοπούς.

στ) Γιά κάθε δαπάνη μή προβλεπόμενη ἀποφασίζει τό Ἡγουμενοσυμβούλιο.

ζ) Οἱ εἰσπράξεις ἐνεργοῦνται μόνον διά διπλοτύπων ἀποδείξεων εἰσπράξεως, ἀριθμημένων καί ὑπογραφομένων ὑπό τῆς Ἡγουμένης καί τῆς Ταμίου. Οἱ πληρωμές ἐνεργοῦνται ἀπό τήν Ταμία μέ ἐντολή τῆς Ἡγου-

μένης δι' ἐνταλμάτων πληρωμῆς ὑπογραφομένων ὑπ' ἀμφοτέρων. Οἱ εἰσπράξεις καί οἱ πληρωμές καταχωρίζονται στό Βιβλίο Ταμείου. Κάθε ἔντυπο θεωρεῖται ὑπό τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἀριθμουμένου ἀνά σελίδα καί σφραγιζομένου ἀνά φύλλο μέ τήν σφραγῖδα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί τοῦ Μητροπολίτη.

Ἄρθρο 26

Περί Μετοχίων

Τό Ἱερό Κοινόβιο δύναται, προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἀποφάσει τῶν 4/5 τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, νά ἱδρύσει Μετόχια στήν αὐτή ἐκκλησιαστική περιφέρεια μετά συγκατάθεσιν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἀλλοῦ δέ μέ τήν ἀντίστοιχη τοῦ ἐκεῖσε ἐπιχωρίου Μητροπολίτοῦ.

Οἰκήματα ἤ Ναοί ἤ κτήματα ὁπουδήποτε κείμενα, περιερχόμενα στήν Ἱερά Μονή διά διαθήκης ἤ δωρεᾶς ἤ κληρονομίας ἤ κατά ἄλλον τρόπον δύναται νά καταστοῦν Μετόχια αὐτῆς, μέ ἄδεια τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως καί τά ὁποῖα λειτουργοῦν ὑπό τήν ἐποπτεία αὐτοῦ.

Τά μετόχια τῆς Ἱερᾶς Μονής, ὡς μή συνιστῶντα ἴδιο Νομικό Πρόσωπο, λειτουργοῦν ὡς ὁρίζει τό ἄρθρο 4 παρ. α' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 39/1972 Καταστατικοῦ Κανονισμοῦ. Ὡς ἐκ τούτου, πᾶν ὅ,τι ἰσχύει γιά τήν κυρίαρχη Ἱερά Μονή, συμφώνως πρός τόν παρόντα Ἐσωτερικό Κανονισμό, ἰσχύει ἀπαραλλάκτως καί γιά τά Μετόχια αὐτῆς.

Ἡ Μονή καθώς καί τά Μετόχια αὐτῆς εἶναι ἀναπαλλοτρίωτα.

Ἡ Ἱερά Μονή καί τά Μετόχια ἀπαρτίζουν ἕνα ἀδιαίρετο ὅλον καί ἔχουν ἀπολύτως ἐνιαία νομική ὑπόσταση. Τόσο ἀπό νομικῆς ὅσο καί ἀπό ἐκκλησιαστικῆς πλευρᾶς τά Μετόχια λογίζονται ὡς ἔδαφος τῆς Μονῆς. Ἐκπροσωποῦνται ἔναντι πάντων ἀπό τήν Ἡγουμένη καί ἡ ἐπιμέλειά των ἀνατίθεται σέ μοναχές ἐκ περιτροπῆς κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρο 27

Ἡ Σφραγίς

Ἡ Ἱερά Μονή ἔχει σφραγῖδα κυκλική. Στό μέσο φέρει τόν Σταυρό, ὕπερθεν τῆς ὁποίας ἀναγράφεται «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ – ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΟΥ - ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ», καί ἐξωτερικά ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 28

Ὁ παρών Ἐσωτερικός Κανονισμός ἔγινε ὁμόφωνα ἀποδεκτός ἀπό τήν Ἀδελφότητα κατά τήν Γενική Συνέλευση.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπό τῆς δημοσίευσης αὐτοῦ στό ἐπίσημο περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

β) Οἱ διατάξεις 1,2,3,4,5,6,7,8,9 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ θεωροῦνται θεμελιώδεις καί ἀπαγορεύεται ἡ τροποποίησή τους.

Οἱ λοιπές διατάξεις δύναται νά τροποποιηθοῦν διά συμπληρώσεως ἤ καταργήσεως ἄρθρου ἤ ἄρθρων μέ ἀπόφαση τῶν 4/5 τῆς Ὁλομέλειας τῆς Ἀδελφότητος κατόπιν αἰτιολογημένης εἰσήγησης τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, καί ἔγκρισης τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Γιά ὁποιαδήποτε τροποποίηση ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκριση τῆς Δ.Ι.Σ. καί ἡ δημοσίευση στό ἐπίσημο δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

γ) Διά πᾶν μή προβλεπόμενο ἀπό τόν παρόντα Κανονισμό καί γιά τυχόν λεπτομέρειες ἀναφυησόμενες κατά τήν ἐν γένει λειτουργία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀποφασίζει τό Ἡγουμενοσυμβούλιο, σύμφωνα πρός τήν μοναστική παράδοση καί τά ὑπό τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας θεσπισθέντα.

Ἡ Ἀπόφαση αὐτή νά δημοσιευθεῖ στό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 12 Ὀκτωβρίου 2026

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Αρχιγραμματεύς
† Ὁ Σκιάθου Ἰωάννης

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 16.11.2026*

# Ἀπόφασις ἐγκρίσεως τοῦ ψηφισθέντος ὑπό τῆς Ἀδελφότητος τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Σάμου καί γενομένου ἀποδεκτοῦ ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάμου, Ἰκαρίας καί Κορσεῶν, κ. Εὐσεβίου, Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ

## Ἀπόφασις ἀριθ. 166/Β/12.10.2026

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχουσα ὑπ' ὄψινι:

τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως ἔχει συμπληρωθῆ διά τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 3 τοῦ Ν. 4301/2014,

τάς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 39/1972 «Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερῶν Μονῶν καί Ἡσυχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ. Α΄/30.6.1972),

τήν ὑπ' ἀριθ. 210/5.5.2022 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάμου, Ἰκαρίας καί Κορσεῶν κ. Εὐσεβίου,

τήν ὑπ' ἀριθ. 40/22.9.2026 Γνωμοδότησιν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τοῦ Μοναχικοῦ Βίου,

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

ὅπως ἐγκρίνῃ τόν Ἐσωτερικόν Κανονισμόν τῆς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Σάμου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σάμου, Ἰκαρίας καί Κορσεῶν, ἔχοντα οὕτως:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΙΕΡΑΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΣΑΜΟΥ

Κεφάλαιον Α΄

Ἡ Ἱερά Μονή

Ἄρθρον 1ον

Ἱστορία καί ἵδρυσις

Ἡ Ἱερά Κοινοβιακή Μονή Ζωοδόχου Πηγῆς ἱδρύθη τόν δέκατον ὄγδοον αἰῶνα (1756) ὑπό τοῦ Ἱερομονάχου Δωροθέου, ὁ ὁποῖος ποθῶν τόν βίον τῆς ἀσκήσεως ἐπέλεξεν τήν κορυφήν «Ραμπαηδόνι» εἰς τό βορειοανατολικόν ἄκρον τῆς νήσου καί εἰς ὕψος 400μ. ἀπό τήν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, εἰς πυκνόν δάσος, 5 χιλιόμετρα ἄνωθεν τοῦ χωρίου Βλαμαρή καί 10 χιλιόμετρα ἔξωθεν τοῦ Βαθέος, ἤτοι τῆς πρωτευούσης τῆς νήσου. Ἱδρύθη κατόπιν παραχωρητηρίου γράμματος τοῦ τότε Ἐπισκόπου Σάμου κ.κ. Καλλινίκου.

Ἡ μετατροπή τῆς Μονῆς ἀπό Ἀνδρώας εἰς Γυναικείαν ἔγινε ἐπισήμως μετά Προεδρικοῦ Διατάγματος δημοσιευθέντος εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 2/4-01-2002 Φ.Ε.Κ.

Ἡ σημερινή Ἀδελφότης ἐγκατεστάθη εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τήν 1ην Ὀκτωβρίου 2014.

Ἔκτοτε αἱ προσπάθειαι πού κατεβλήθησαν τόσον διά τήν ἀνακαίνισιν καί συντήρησιν τῆς παλαιφάτου Μονῆς ὅσον διά τήν ὅλην πνευματικήν ὀργάνωσιν τῆς Ἀδελφότητος, ἔγιναν μέ τήν ἀμέριστον συμπαράστασιν καί τάς εὐχάς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάμου & Ἰκαρίας κ.κ. Εὐσεβίου τοῦ καί Πνευματικοῦ τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 2ον

Χαρακτήρ

Ἡ Ἱερά Μονή:

α) Εἶναι Γυναικεία καί Κοινοβιακή συμφώνως πρός τούς Ἱερούς Κανόνας τούς ἀφορῶντας εἰς τόν Ὀρθόδοξον Μοναχισμόν καί τήν γνησίαν μοναχικήν παράδοσιν.

β) Τελεῖ ὑπό τήν πνευματικήν προστασίαν, τήν διοικητικήν καί ποιμαντικήν ἐξουσίαν καί τόν ἔλεγχον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάμου & Ἰκαρίας.

γ) Ἀποτελεῖ Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου διεπόμενον ὑπό τῶν θείων καί Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῶν κανονιστικῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας.

Ἄρθρον 3ον

Σκοπός τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ μοναχική πολιτεία εἶναι ἡ τελειοτέρα πραγμάτωσις

τῆς χριστιανικῆς ἐπαγγελίας διά τῆς ἀπαρνήσεως τῶν πάντων, τῆςκαθ' ἡμέραν ἄρσεως τοῦ Σταυροῦ καί τῆς συσταυρώσεως μετά τοῦ Κυρίου.

Αἱ Μοναχαί, «τά μέν ὀπίσω ἐπιλανθανόμεναι, τοῖς δέ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμεναι» (Φιλιπ. γ' 14), διάγουσι μεθ'ἑνός διαπύρου πόθου, τῆς διά καιομένης καρδίας συμπορεύσεως μετά τοῦ Κυρίου εἰς τήν ὁδόν τήν φέρουσαν ἐκ τοῦ «κατ'εἰκόνα» εἰς τό «καθ'ὁμοίωσιν» ( Γένεσις α΄ 26 ).

Ἡ ἐγκαταβίωσις τῶν ἀδελφῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, συμφώνως πρός τόν λόγον τοῦ Κυρίου «οἷς δέδοται» (Ματθ. ιθ΄ 11), στόχον καί σκοπόν μοναδικόν ἔχει τήν χάριτι Θεοῦ μίμησιν τῆς ζωῆς τῶν Ἁγίων καί τόν ἐξαγνισμόν τῶν ψυχῶν διά τῆς σταυρώσεως τῶν παθῶν, τῆς συνεχοῦς μετοχῆς εἰς τό γεγονός τῆς Μεταμορφώσεως καί τῆς πορείας πρός τήν Ἀνάστασιν.

Αἱ ἀδελφαί ζῶσιν ἐν τῇ κατά Θεόν ἐλευθερίᾳ καί βιοῦσι τά γεγονότα τοῦκαθ' ἡμέραν βίου. Σπουδάζουσι νά εἰσέλθωσιν εἰς τήν ἔνθεον κατάπαυσιν, τήν παντός αἰσθητοῦ ἐπέκεινα, διά τῆς τῶν αἰσθητῶν χρήσεως καί οὐχί καταχρήσεως.

Ἡ ζωή των ἐμβαπτίζεται εἰς τάς φωτοφόρους ἀκτῖνας τῆς ἐν Χριστῷ ἀφιερώσεως, εἶναι ἓν οὐράνιον πολίτευμα, μετ' Ἀγγέλων χορεία, ἀτελεύτητος εὐφροσύνη, ἐν Θεῷ διαμονή. Εἰς τήν ἐκπλήρωσιν τῶν θεοφιλῶν τούτων στόχων συνεργοῦσι τά ἑξῆς στοιχεῖα, τά ὁποῖα χαρακτηρίζουσι τήν ζωήν τῶν ἐν Κοινοβίῳ Μοναχῶν, συμφώνως πρός τήν αἰωνόβιον Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας:

Ὁ ἐν ἐλευθερίᾳ καί ὑπακοῇ σεβασμός εἰς τά ἐκκλησιαστικά καί ἱεροκανονικά θέσμια ἐντός τῶν ὁποίων ἐγεννήθη τό εὔοσμον ἄνθος τοῦ Ὀρθοδόξου Μοναχισμοῦ. Εἰδικώτερον, ἡ στοργή καί ἡ μέριμνα τῆς Ἐκκλησίας ὥρισαν δι' ἀποφάσεων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὡς οἱ δ΄ καί η΄ Κανόνες τῆς Δ΄ ἐν Χαλκηδόνι Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τό πλαίσιον λειτουργίας τοῦ Ὀρθοδόξου Μοναχισμοῦ.

Ἡ λατρευτική ζωή

Ἡ καθ'ἡμέραν φιλόθεος ἀδολεσχία ἐν τῷ Ναῷ κατά τήν διάρκειαν τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας Ἀκολουθιῶν συντείνει εἰς τήν μετά τοῦ Κυρίου ἕνωσιν ἐν τῷ μυστικῷ ταμιείῳ τῶν καρδιῶν ἔνθα τελεσιουργοῦνται ἄρρητα μυστήρια ἀναβαπτίσεως τοῦ προσώπου τῶν Μοναχῶν διά τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί Πατρός καί τῆς κοινωνίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ ἐν ἀγάπῃ καί σεβασμῷ συμβίωσις

Ἡ ἐπί τό αὐτό ἐγκαταβίωσις τῶν ἀδελφῶν ἐν τῷ Κοινοβίῳ δέν ἀποτελεῖ ἁπλῆν συνοίκησιν ἀτόμων, ἀλλά εἰς ἓν σῶμα συνένωσιν προσώπων συνοδοιπορούντων πρός τήν τοῦ κοινοῦ Πατρός Βασιλείαν καί συμμετεχόντων τῶν ἐπουρανίων Αὐτοῦ εὐφροσύνων ἀγαθῶν. Ἡ συνύπαρξις τῶν ἀδελφῶν τῷ ὄντι προεικονίζει τόν Παράδεισον, ἔνθα ἅπαντα δοξολογοῦσι τόν Θεόν, ὑπακούουσιν εἰς τό Αὐτοῦ θέλημα καί «ἐν Αὐτῷ ζῶσι καί κινοῦνται καί εἰσί» ( Πρξ. ιζ΄, 28 ).

Ἡ ἐργασία εἰς τό Κοινόβιον γίνεται ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι τῆς ἀγάπης: αἱ ἀδελφαί διακονοῦσιν ἀλλήλαις καί ταῖς ἀνάγκαις τῆς Μονῆς ὡς ἀλλήλων σύνδουλοι, ἀσκοῦσαι τάς τοῦ βίου χρείας, ἀλλ'οὐχί δεσμευόμεναι, οὐδέ αἰχμαλωτιζόμεναι ὑπ' αὐτῶν. Τοὐναντίον, δέχονται οἰκειοθελῶς τήν τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν ἀπάρνησιν, ἀπολαμβάνουσαι τήν πρόγευσιν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν καί τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὑπ' αὐτήν τήν προοπτικήν μεριζόμεναι αἱ ἐργασίαι καί τά διακονήματα ἐν τῇ Μονῇ ὁμοιάζουσι πρός τά χαρίσματα καί τάς λειτουργίας τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, εἰς τό ὁποῖον τό ἓν μέλος βοηθεῖ καί συμπάσχει τῷ ἑτέρῳ χωρίς οὐδέν ἐξ αὐτῶν νά εἶναι μικροτέρας ἀξίας καί ἀναγκαιότητος.

Τοιουτοτρόπως, ὁ καθημερινός βίος ἐν τῇ Μονῇ διέρχεται μεταξύ τῆς πνευματικῆς τροφοδοσίας, ἥτις ἀπορρέει ἐκ τῆς λατρευτικῆς ζωῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καί τῆς ἐν τῷ καρδιῶν ταμιείῳ προσευχῆς καί ἀδολεσχίας, πρός τούτοις δέ καί ἐργασίας, ἥτις ἀποτελεῖ ἀναγκαῖον μέσον πορισμοῦ οἰκονομικῶν προσόδων διά τήν συντήρησιν καί λειτουργίαν τῆς Μονῆς.

Ἡ ζωή τῶν Μοναχῶν, κεκρυμένη «σύν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ» (Κολ.γ΄, 3), φαίνεται παράδοξος διά τόν κατά κόσμον κρίνοντα. Μένων μέχρι τέλους μεμακρυσμένος τῶν ἐνδιαφερόντων, ὁ Μοναχός ζῇ ἀδιάφορος διά τά πράγματα τοῦ κόσμου τούτου, φέρει ὅμως ἀδιαλείπτως εἰς τά βάθη τῆς καρδίας αὐτοῦ τό πῦρ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

## Ἄρθρον 4ον

## Κανονικαί δικαιοδοσίαι Ἐπισκόπου

Ἡ Ἱερά Μονή, ὡς ἓν ἐλάχιστον μέλος τοῦ καθόλου Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, στηρίζεται μετά Θεόν εἰς τήν πατρικήν ἐπίβλεψιν καί προστασίαν τοῦ ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου, μέσῳ τοῦ ὁποίου διαφυλάσσεται ζῶν καί ἐνεργός ὁ σύνδεσμος τῆς Ἀδελφότητος πρός τό Σῶμα

τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἐπίσκοπος ὡς πνευματικός πατήρ, διδάσκαλος καί προστάτης τοῦ κλήρου, τῶν Μοναχῶν καί τοῦ πιστοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας του συνιστᾷ τό ὁρατόν σημεῖον τῆς ὀργανικῆς ἑνότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, συμφώνως πρός τούς ἱερούς Κανόνας καί τόν Καταστατικόν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ( Ν. 590/1977,ΦΕΚ 146/31.5.1977, Τεῦχος Α΄, Ἀριθμ.39) καί ἔχει τάς κατωτέρω δικαιοδοσίας:

α) Μνημονεύεται ἐν ἁπάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις τό κανονικόν ὄνομα αὐτοῦ, ὡς ὁρίζει ἡ τάξις τῆς κατ' Ἀνατολάς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καί τοῖς Μετοχίοις αὐτῆς.

β) Χειροθετεῖ τήν ἐκλεγεῖσαν ὑπό τῆς Ἀδελφότητος Καθηγουμένην καί ἐγκαθιδρύει αὐτήν δι' εἰδικῆς ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καθώς καί τούς Ἡγουμενοσυμβούλους.

γ) Ἐγκρίνει τάς κουράς τῶν δοκίμων Μοναχῶν καί παρέχει τήν εὐλογίαν του διά τήν χειροθεσίαν τῶν ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου προτεινομένων ἀδελφῶν, τάς ὁποίας τελεῖ ὁ ἴδιος ἢ δι' εὐλογίας Του ὁ Πνευματικός Πατήρ τῆς Ἀδελφότητος.

δ) Χορηγεῖ ἔγγραφον ἄδειαν εἰς τήν Ἡγουμένην καί τάς Μοναχάς δι' ἀπουσίαν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς κατά τούς ὅρους καί τάς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 56, παρ. 1 καί 3 τοῦ καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ( ν. 590/1977 ).

ε) Μεριμνᾶ διά τάς λατρευτικάς ἀνάγκας τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς καί, προτάσει τῆς Ἡγουμένης καί τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, διορίζει τόν προτεινόμενον ὑπ' αὐτῶν Πνευματικόν τῆς Μονῆς καί ἀποστέλλει τόν κατάλληλον ἐφημέριον διά τήν ἐπιτέλεσιν τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, ὅστις οὐδόλως ἀναμιγνύεται εἰς τά τῆς Ἱ. Μονῆς, περιοριζόμενος εἰς τήν ἄσκησιν τῶν λειτουργικῶν καθηκόντων αὐτοῦ. Εἰς περίπτωσιν πλημμελοῦς τελέσεως τῶν καθηκόντων ἤ ἀναμείξεως αὐτοῦ εἰς τά ἐσωτερικά τῆς Ἱ. Μονῆς παύεται τῇ προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὑπό τοῦ Ἐπισκόπου.

στ) Μεριμνᾶ διά τήν διαφύλαξιν τῆς ἱερότητος καί ἡσυχίας ὅλων τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Μονῆς ἀπό θορύβους ἀπρεπεῖς, διασκεδάσεις καί ἄλλας τοιαύτας ἐκδηλώσεις ἀντιτιθεμένας εἰς τάς ἀρχάς τῆς ἡσυχαστικῆς κοινοβιακῆς ζωῆς, τῇ συνδρομῇ καί τῆς ἁρμοδίου ἀρχῆς.

ζ) Ἐποπτεύει πατρικῶς καί προστατευτικῶς τήν ἐν γένει πνευματικήν ζωήν καί ὁμαλήν λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς καί παρακολουθεῖ τήν πιστήν ἐφαρμογήν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

η) Ἀνακρίνει τά κανονικά παραπτώματα τῶν Μοναχῶν κατόπιν παρακλήσεως τῆς Ἡγουμένης καί τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐάν αὐτά δέν θεραπεύωνται διά τῶν πνευματικῶν παρεμβάσεων τῆς Ἡγουμένης.

θ) Ἐλέγχει τήν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως καί ἐγκρίνει τόν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν ἐσόδων καί ἐξόδων· θεωρεῖ δέ τά τηρούμενα παρά τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου βιβλία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ι) Ἐγκρίνει τάς ὑπό τῆς ὁλομελείας τῆς Ἀδελφότητος ἀποφασιζομένας ἑκάστοτε τροπολογίας τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί διαπέμπει αὐτάς πρός ἔγκρισιν εἰς τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρός δημοσίευσιν αὐτῶν εἰς τό περιοδικόν « ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄
## ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

### Ἄρθρον 5ον
### Ὄργανα διοικήσεως

Ὄργανα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

α) Ἡ Ἡγουμένη

β) Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον

γ) Ἡ σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

### Ἄρθρον 6ον
### Ἡ Καθηγουμένη

α) Ἡ Καθηγουμένη ἐπέχει «τό τοῦ Σωτῆρος πρόσωπον» ἐν τῇ Ἀδελφότητι, κατά τόν Μ.Βασίλειον ἱερουργοῦσα τῷ Θεῷ «τήν τῶν πειθομένων αὐτῇ σωτηρίαν». Εἶναι ἡ κοινή τῶν ἀδελφῶν Πνευματική Μήτηρ, ἥτις μεριμνᾶ διά τάς Μοναχάς «ὡς ἂν τροφός θάλπῃ τά ἑαυτῆς τέκνα» ( Α΄Θεσ.β΄, 7). Ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων της ἐφαρμόζει τήν προτροπήν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον»(Β΄Τιμ. δ΄, 3). Τό ἔργον της εἶναι λίαν ἐπίπονον καί εὐθυνοφόρον. «Μή νομιζέτωσαν ἀνέσεως καί ἀπολαύσεως εἶναι πρόφασιν τό πρᾶγμα, πάντων γάρ ἐπιπονώτερον τό ἄρχειν ψυχῶν» (Ἁγ.Νείλου Λόγος Ἀσκητικός).

Ἅπαξ ἐκλεγεῖσα τυγχάνει ἰσόβιος καί ἀποτελεῖ τήν κεφαλήν τοῦ σώματος τῆς Ἀδελφότητος καί τό πρῶτον μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, οὗ καί προεδρεύει. Ἐπίσης ἡ Καθηγουμένη προΐσταται τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως

τῆς Ἀδελφότητος, ἣν καί διευθύνει, ὡς πρώτη μεταξύ ἴσων καί κατά τούς κοινοβιακούς Πατερικούς Κανόνας ὀφείλεται εἰς αὐτήν ἡ κατά Θεόν ὑπακοή παρά πάντων τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἐνεργεῖ «μετά βουλῆς», δηλαδή μετά γνώμης καί ἄλλων, ἀλλά καί μετ' ἐξουσίας ὡς Μήτηρ καί πρώτη, μετ' ἀγάπης παρακαλοῦσα, μετ' ἐπιταγῆς προστάζουσα διά πᾶν θέμα πνευματικόν καί σωματικόν.

β) Ὡς πρός τήν διοίκησιν, ἡ Καθηγουμένη βοηθεῖται ὑπό τῶν Συμβούλων. Ὁμοῦ ὑπογράφουν τόν Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν τῆς Μονῆς, ὡς καί τά Πρακτικά τῶν Συνάξεων. Ἡ Καθηγουμένη ἀποσφραγίζει καί ὑπογράφει τήν ἀλληλογραφίαν τῆς Μονῆς, ἐνεργεῖ δέ πᾶσαν ἀγοραπωλησίαν, ἀποφασισθεῖσαν ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἐγκριθεῖσαν ὑπό τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

γ) Διά τά ἔκτακτα ἤ σοβαρά θέματα καί τάς ἀντιξοότητας, τάς ἀφορώσας εἰς τήν μοναστικήν Ἀδελφότητα, ἡ Καθηγουμένη συγκαλεῖ τήν Ἱεράν Σύναξιν, ἡ ὁποία συσκέπτεται μετ' αὐτῆς καί ἀποφασίζει περί τοῦ πρακτέου.

δ) Ἀναπληροῦται κατά τήν ἀπουσίαν της διά θέματα τάξεως καί διά θέματα διοικητικά ὑπό ἀδελφῆς τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἤ ὑπό ἄλλης ἀδελφῆς ὁρισθείσης ἐγγράφως ὑπό τῆς Καθηγουμένης, ἣ καί δύναται νά ὑπογράφῃ ἀντ'αὐτῆς.

ε) Προτείνει, ἐάν κρίνῃ τοῦτο ἀπαραίτητον, κατόπιν σχετικῆς ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, τόν διορισμόν μονίμου νομικοῦ συμβούλου διά τήν παροχήν συμβουλῶν, γνωμοδοτήσεων, καί ὑπεράσπισιν ἐνώπιον δικαστικῶν, διοικητικῶν, ἐκκλησιαστικῶν ἤ ἄλλων ἀρχῶν διά θέματα καί ζητήματα νομικῆς φύσεως. Ὁ νομικός σύμβουλος δέον ὅπως εἶναι Χριστιανός Ὀρθόδοξος καί διακρίνηται διά τήν εὐσέβειαν καί τό ἦθος του. Ὁ διορισμός αὐτός δύναται νά παυθῇ κατά τήν κρίσιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

στ) Ἡ Καθηγουμένη ὡς Πνευματική Μήτηρ τῆς Μοναστικῆς Ἀδελφότητος εἰς τύπον Χριστοῦ οὖσα, ὀφείλει ἐν ἐπιγνώσει νά ἀσκῇ τήν πνευματικήν ἐπιστασίαν ἐπί τῶν ἀδελφῶν, ἄνευ ἀπολυταρχικῶν δικαιωμάτων, ἀλλά μετά πάσης μητρικῆς στοργῆς καί μερίμνης.

Ἔχουσα βαθυτάτην συναίσθησιν ὅτι εὑρίσκεται ἐν ὑπηρεσίᾳ καί «ἐν ἐπιμελείᾳ ψυχῶν αἵματι Χριστοῦ ἐξηγορασμένων», ὡς λόγον ὑπέρ αὐτῶν ἀποδώσουσα τῷ Κυρίῳ, ἐπαγρυπνεῖ μετά φόβου καί τρόμου διά τήν πνευματικήν προκοπήν τῶν ἀδελφῶν, ὡς καί πιστήν τήρησιν τῶν μοναχικῶν θεσμῶν καί παραδόσεων θυσιάζουσα δι' αὐτάς ἀκόμη καί τήν ζωήν της, ὡς καί τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ μή ἐπιτρέπουσα ἀλλοίωσιν τινά, δίδουσα αὕτη πρώτη τό παράδειγμα. Δέον ὅπως ἀποτελῇ ὑπογραμμόν Ὀρθοδόξου ἤθους, διακρίνηται δέ διά τήν πίστιν αὐτῆς καί τήν ὀρθήν γνῶσιν τῶν δογμάτων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, διά τό ἐκκλησιαστικόν της φρόνημα, τήν πατερικήν της μόρφωσιν, τήν διοικητικήν της ἱκανότητα καί τόν ἔνθεον ζῆλον αὐτῆς ὑπέρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ μοναχικοῦ θεσμοῦ.

Προσέτι, δέον ὅπως διακρίνηται ἐπ' ἀρετῇ, φρονήσει καί κατά Χριστόν παιδεία καί κοσμῆται ὑπό ἐξόχων πνευματικῶν χαρισμάτων, ἐξαιρέτως δέ ὑπό τῶν ἀρετῶν τῆς ταπεινοφροσύνης καί διακρίσεως, τῆς ἀγάπης καί μακροθυμίας, τῆς αὐτοθυσίας καί ἀνιδιοτελείας, τῆς ἀνδρείας καί ὑπομονῆς, ἵνα δι'αὐτῶν διακονῇ καί ἐργάζηται τήν σωτηρίαν ἑκάστης ἀδελφῆς καί πάσης τῆς Ἀδελφότητος.

ζ) Ἡ Καθηγουμένη ὡς ἡ ὑπό τοῦ Θεοῦ θεσπισθεῖσα Ποδηγέτης ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ δεσπόζει τῆς Ἀδελφότητος καί προσφωνεῖται μετά τῆς ὁσιακῆς προσωνυμίας «Γερόντισσα», αἱ δέ ἀδελφαί μεταξύ των «Ἀδελφή» μετά τοῦ ὀνόματος ἑκάστης. Προΐσταται τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καί μνημονεύεται ἐν αὐταῖς.

η) Παρακολουθεῖ τήν τήρησιν τῶν τυπικῶν τῆς Ἐκκλησίας, καθορίζει τάς ἑορτάς, πανηγύρεις καί ἀγρυπνίας καθώς καί τόν χρόνον ἐνάρξεως καί λήξεως τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, τήν συντόμευσιν ἢ ἐπέκτασιν αὐτῶν.

θ) Ἐπιστατεῖ ἐπί τῶν ὑπευθύνων ἀδελφῶν διά τήν ἀσφαλῆ τήρησιν τῶν Ἁγίων Λειψάνων, Ἱερῶν Σκευῶν, παλαιῶν βιβλίων καί χειρογράφων, τούτων δέ κατακεχωρημένων εἰς εἰδικόν κατάλογον.

ι) Ὡς Πνευματική Μήτηρ, ἡ Καθηγουμένη κέκτηται ἀπόλυτον πνευματικήν ἐξουσίαν ἐπί πασῶν τῶν ἀδελφῶν καί ἀσκεῖ ταύτην μετά μητρικῆς ἀγάπης. Ὡς ὑπεύθυνος ψυχῶν, παρακολουθεῖ πάσας ἀγρύπνως, ἐποπτεύουσα τήν τέ διαβίωσιν ἑκάστης ἐξ'αὐτῶν καί τήν ὅλην λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὑπό πνευματικήν ἔποψιν, ἤτοι τήν ἀνελλιπῆ τέλεσιν τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἐν τῷ Ἱ.Ναῷ καί τήν παρά τῶν ἀδελφῶν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν μοναχικῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων, παρέχουσα ἑαυτήν ὑπόδειγμα πρός μίμησιν. Ἐμψυχώνει, βοηθεῖ, στηρίζει, παρακαλεῖ τάς

ἀδελφάς, ὑποδεικνύει σφάλματα, ἐλέγχει εὐκαίρως-ἀκαίρως, κατά τόν Ἀπόστολον Παῦλον, κατ' ἰδίαν ἤ δημοσίᾳ, συμβουλεύει καί ἐπιτιμᾶ τάς παραμελούσας τά ἑαυτῶν καθήκοντα Μοναχάς.

ια) Πρός ἀρτιωτέραν κατάρτισιν τῆς Ἀδελφότητος, ἡ Καθηγουμένη δέχεται κατ' ἰδίαν τήν ἐν ταπεινώσει ἐξαγγελίαν τῶν λογισμῶν, τήν λεπτομερῆ καί μετ' ἀκριβείας κατάθεσιν τῶν κρυφίων τοῦ νοός καί τῆς καρδίας ἑκάστης Μοναχῆς καί δοκίμου τακτικῶς ἤ καί ἐκτάκτως, ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, συζητεῖ μετ' αὐτῆς καί πληροφορεῖται τάς πνευματικάς ἀνησυχίας, τυχόντα παράπονα ἤ προβλήματα, τονώνει τήν ἀγωνιστικήν της διάθεσιν καί φανεροῖ τάς κεκρυμμένας παγίδας τοῦ ἀντικειμένου, νουθετεῖ, διδάσκει, ἐπιπλήττει ἢ ἐπιβάλλει παιδαγωγικά ἐπιτίμια, δίδει συμβουλάς καί λύσεις καί διορθώνει πᾶν λάθος.

ιβ) Μεριμνᾶ διά τήν ἀποφυγήν παντός γογγυσμοῦ, ψιθυρισμοῦ, καταλαλιᾶς, φιλονικίας, φατριασμοῦ ἢ μερικῆς φιλίας εἰς τό σῶμα τῆς Ἀδελφότητος, ὥστε πᾶσα δαιμονική ἐνέργεια ἢ διασπαστική κίνησις νά πατάσσηται «ἐν τῷ γεννᾶσθαι».

ιγ) Συγκαλεῖ τάς ἀδελφάς τακτικῶς ἢ ἐκτάκτως εἰς Σύναξιν πρός διδασκαλίαν συμβουλευτικήν ἢ παραμυθητικήν καταρτίζουσα αὐτάς εἰς τόν πόλεμον κατά τῶν παθῶν καί τῶν δαιμόνων.

ιδ) Ἡ Καθηγουμένη αἴρουσα τό βάρος τῆς καθ' ὅλου εὐθύνης διά τήν πνευματικήν ἐξύψωσιν τῶν μοναζουσῶν, ἔχει τήν ἀπόλυτον ἁρμοδιότητα ὅπως ρυθμίζῃ ἐν μητρικῇ ἀγάπῃ καί διακρίσει τόν τρόπον ζωῆς ἑκάστης ἀδελφῆς, ἤτοι νά ἐπιβάλῃ ἢ νά λύσῃ νηστείαν καί ἐπιτίμιον, νά ἐπιτρέψῃ ἢ νά ἀπαγορεύσῃ οἱανδήποτε πρᾶξιν ἀσκήσεως, νά ἐπιτρέψῃ ἢ ὄχι τήν συμμετοχήν τῆς Μοναχῆς εἰς τήν θείαν Μετάληψιν.

Πάντα ταῦτα ἐνεργεῖ μετά φόβου Θεοῦ, μετά πνεύματος σοφίας καί συνέσεως, μετά συγκαταβάσεως καί ἡρεμίας, διαφυλάττουσα τήν εἰρήνην τῆς Ἀδελφότητος, ἵνα πρυτανεύῃ ἐν αὐτῇ ἡ ἐν Χριστῷ ἀγάπη.

ιε) Ἡ Καθηγουμένη ὀφείλει νά ἐμπνέῃ, νά καθοδηγῇ διά λόγου καί ἔργου, νά προλαμβάνῃ ἐπικειμένην ἀταξίαν σιωπηλῶς καί πραέως, νά ἀνέχηται μακροθύμως τῶν ἐξ' ἀπειρίας καταλιμπανουσῶν τι ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτῶν, νά ἐπιπλήττῃ μετά πραότητος.

ιστ) Κατά τόν Μέγαν Βασίλειον ἡ Καθηγουμένη χρεωστεῖ «συναθλεῖν τοῖς ἰσχυροῖς, τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν τά ἀσθενήματα καί πάντα ποιεῖν καί λέγειν, τά δυνάμενα πρός καταρτισμόν τῶν συνιόντων». Πρέπει νά εἶναι ἡ ἴδια ὑπογραμμός εἰς ὅλας τάς Μοναχάς καί νά ἀποτελῇ δι' αὐτάς κέντρον ἑνότητος, συσφίγγουσα ἀρρήκτως τούς ἐν Χριστῷ δεσμούς τῆς Ἀδελφότητος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

ιζ) Ἡ Καθηγουμένη ὀφείλει μετά φόβου Θεοῦ νά διασφαλίζῃ τήν ὁμαλήν λειτουργίαν τῆς κοινοβιακῆς ζωῆς, ἀποβλέπουσα εἰς τό πνευματικόν συμφέρον ἑκάστης Μοναχῆς, καθώς καί εἰς τήν εὐταξίαν καί τήν ἰσορροπίαν τοῦ κοινοβίου. Ἔχει καθῆκον ὅπως εἰσέρχηται εἰς τά κελλία τῶν Μοναχῶν, ἵνα ἐπιβλέπῃ τήν ἐπιμέλειαν αὐτῶν εἰς τά πνευματικά των καθήκοντα, ἀλλά καί τήν τάξιν καί τήν εὐπρέπειαν τῶν κελλιῶν.

ιη) Κατανέμει, ἐν συνεργασίᾳ μετά τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, πάντα τά διακονήματα ταῖς ἀδελφαῖς «καθ' ὃ ἑκάστη ἐπιτηδείως ἔχει».

ιθ) Τήν εὐθύνην ὑπομνήσεως τυχόν παραλείψεων ἢ λαθῶν τῆς Καθηγουμένης φέρουσι τά μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τά ὁποῖα ἀπευθύνονται πάντοτε εἰς τήν ἰδίαν, οὐδέποτε δέ εἰς ἄλλην ἀδελφήν.

κ) Ἡ Καθηγουμένη, ὡς φιλόστοργος θεράπων οὐχί μόνον τῶν ψυχῶν ἀλλά καί τῶν σωμάτων τῶν ἀδελφῶν, προνοεῖ διά τήν ὑγείαν αὐτῶν ρυθμίζουσα τό πρόγραμμα, τήν διατροφήν, τόν ὕπνον, τήν ἐνδυμασίαν καί τήν ἄσκησιν ἑκάστης ἀδελφῆς μετά πνεύματος κατανοήσεως καί ἐλευθερίας λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τάς ἀνάγκας, τήν ἡλικίαν, τήν γενέτειραν, τήν ἀγωγήν, τήν παιδείαν, τήν ὑγείαν καί τά ἔτη τῆς μοναστικῆς ζωῆς αὐτῆς. Ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἀναλαμβάνει αὐτή καί μόνον τήν εὐθύνην, διευθετοῦσα τά τῆς νοσηλείας τῆς ἀσθενοῦς, κατά τάς ὑποδείξεις τῆς τυχόν ὑπαρχούσης ἰατροῦ Μοναχῆς τῆς Ἀδελφότητος ἤτις καί θά συνοδεύῃ τήν ἀσθενῆ εἰς τό νοσηλευτήριον ἤ ἄλλης ἰατροῦ. Δέν ἐπιτρέπεται ἡ Μοναχή νά ρυθμίζῃ αὐτοβούλως τά τῆς ὑγείας αὐτῆς. Λαμβάνει δέ ἰδιαιτέραν φροντίδα διά τάς ὑπερηλίκους ἀδελφάς, προσδίδουσα οὕτως τόν ἁρμόζοντα σεβασμόν καί ἀγάπην εἰς αὐτάς, αἱ ὁποῖαι ἀφιέρωσαν τήν ζωήν των εἰς τήν ἀγάπην τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ καί εἰς τήν διακονίαν τῆς Μονῆς.

κα) Ἡ Καθηγουμένη ὀφείλει νά προσδιορίζῃ, ἐν συμφωνίᾳ μετά τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Μονῆς, τόν χρόνον τῆς ρασοφορίας τῆς δοκίμου καί τῆς κουρᾶς τῶν ρασοφόρων, ἐκλέγουσα καί τό μοναχικόν ὄνομα τῶν ἀδελφῶν.

κβ) Δέχεται ἑκάστην ὑποψηφίαν Μοναχήν, συζητεῖ μετ' αὐτῆς, ἐξετάζει τό βάσιμον καί σταθερόν τῆς

ἀποφάσεώς της, ἐκθέτει εἰς αὐτήν τούς κανονισμούς τῆς Μονῆς κατόπιν γνωστοποιεῖ τήν ἐπιθυμίαν τῆς ὑποψηφίας εἰς τήν Ἀδελφότητα καί δέχεται τήν γνώμην τῶν ἀδελφῶν προκειμένου νά ἀποφασίσῃ ἐάν αὕτη θά γίνῃ δεκτή ἢ ὄχι ἐν τῷ Κοινοβίῳ.

κγ) Ὑποδέχεται τούς ἐπισκέπτας τῆς Μονῆς, ἀποφαίνεται διά τά τῆς φιλοξενίας, ἐνῶ ἡ εἰς τήν διακονίαν τῶν ξένων ἐπιτετραμμένη ἀδελφή ὑπακούει προθύμως εἰς τάς ὑποδείξεις τῆς Καθηγουμένης καί διακονεῖ μετ' εὐγενίας καί προσηνείας.

κδ) Παρέχει εἰς τάς ἀδελφάς ἄδειαν ἀπουσίας μέχρι τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς, ὁσάκις κρίνεται τοῦτο ἐπιβεβλημένον διά σοβαρόν τινά λόγον ἢ ἀνάγκην. Πέραν τούτων ἡ ἄδεια παρέχεται ὑπό τοῦ Μητροπολίτου.

κε) Ὑπογράφει πᾶν ἔγγραφον ἐξερχόμενον ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς κατά τόν τύπον «Ἡ Καθηγουμένη…καί αἱ σύν ἐμοί ἐν Χριστῷ ἀδελφαί» ὡς καί τά διπλότυπα εἰσπράξεων καί πληρωμῶν.

κστ) Ἐκπροσωπεῖ τήν Ἱ. Μονήν ἐνώπιον παντός Δικαστηρίου καί πάσης Διοικητικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς, Φορολογικῆς Ἀρχῆς, Τραπεζῶν καί παντός ἐν γένει φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.

Ἐν κατακλείδι, ἡ Καθηγουμένη, ὡς ὑπό τοῦ Θεοῦ λαβοῦσα τό ἀξίωμα καί τήν διακονίαν, ἔχει τήν δικαίαν ἀξίωσιν, ἀλλά καί τήν ὀφειλήν, ὅπως ἀπαιτῇ μετά πραότητος, ταπεινοφροσύνης ἀλλά καί κύρους, τήν ἀπόλυτον ὑπακοήν τῶν μοναζουσῶν εἰς τούς κανονισμούς τῆς Μονῆς καί τήν πιστήν τήρησιν αὐτῶν πρός πνευματικήν τελείωσιν τῆς Ἀδελφότητος. Ἔχουσα πρῶτον ἐν ἑαυτῇ ἀνύστακτον τόν πόθον τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, ἐναγωνίως ἀναλώνει τήν ζωήν της ἀναζωπυροῦσα αὐτόν εἰς τάς καρδίας τῶν ἀδελφῶν, ἵνα ἀνημμένας τάς λαμπάδας κρατοῦσαι, ἀκούσωσιν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός τήν μακαρίαν ἐκείνην φωνήν: «Ἰδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέλθετε εἰς ὑπάντησιν αὐτοῦ». Διακαῶς δέεται τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ: «Πάτερ οὕς δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰμί ἐγώ κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ» καί ἐμπόνως ἀγρυπνεῖ καί ἀγωνίζεται, μάχεται μέχρι τελευταίας πνοῆς ἵνα ἅπασα ἡ Ἀδελφότης εἰσέλθῃ μετά τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ εἰς τόν Νυμφῶνα τῆς Δόξης τοῦ Θεοῦ.

## Ἄρθρον 7ον

## Ἡ Ἐκλογή τῆς Καθηγουμένης

α) Ἡ Καθηγουμένη καθίσταται δι'ἐκλογῆς, ἐάν ἡ Ἱερά Μονή ἔχῃ ἐγκαταβιούσας τουλάχιστον πέντε (5) ἀδελφάς, ἄλλως διορίζεται ὑπό τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατά τά ὁριζόμενα ὑπό τοῦ Νόμου 590/1977 ἄρθρον 39, παράγραφος 5 (περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος) καί ὁ διορισμός ἰσχύει, ἐφ' ὅσον εἰς τήν Ἱεράν Μονήν ἐγκαταβιοῦν ὀλιγότεραι τῶν πέντε (5) ἀδελφῶν. Συμπληρωμένου τοῦ ἀριθμοῦ πέντε (5), συμπεριλαμβανομένης καί τῆς διορισθείσης Καθηγουμένης εἰς αὐτόν, γίνεται ἡ ἐκλογή Καθηγουμένης κατά τά ὁριζόμενα εἰς τόν παρόντα Κανονισμόν. Ἡ δι'ἐκλογῆς ἀναδειχθεῖσα Καθηγουμένη εἶναι ἰσόβιος, ἔστω καί ἂν ὁ ἀριθμός τῶν ἐγκαταβιουσῶν ἀδελφῶν μειωθεῖ κάτω τῶν πέντε (5), ἐπιφυλασσομένων τῶν περί δικαστηρίων νόμων.

β) Διά τήν διακονίαν τῆς Καθηγουμένης ἐκλέγεται πρόσωπον διακρινόμενον διά τήν βαθεῖαν αὐτοῦ εὐσέβειαν, τήν προσήλωσιν εἰς τά ἰδεώδη τοῦ Μοναχισμοῦ, τό ἀκραιφνές ὀρθόδοξον φρόνημα, τάς διοικητικάς αὐτοῦ ἱκανότητας καί τό χάρισμα τοῦ ποιμένειν ψυχάς, προσέτι δέ τάς ἀρετάς τῆς αὐταπαρνήσεως καί αὐτοθυσίας.

γ) Ἐντός τριημέρου ἀπό τῆς χηρείας τῆς θέσεως τῆς Καθηγουμένης, ἡ ἔχουσα τά πρεσβεῖα τῆς κουρᾶς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀδελφή, ἥτις καί ἐκτελεῖ χρέη τοποτηρητρίας, συγκαλεῖ τό Ἡγουμενοσυμβούλιον, τό ὁποῖον ὁρίζει τήν ἡμέραν τῆς συγκλήσεως τῆς Ἀδελφότητος, διά τήν ἐκλογήν νέας Ἡγουμένης. Ἡ ἡμέρα αὕτη δέον νά εἶναι ἡ ἐνάτη ἀπό τοῦ θανάτου ἢ τῆς παραιτήσεως ἢ τῆς καθ'οἱονδήποτε τρόπον παύσεως τῆς Ἡγουμένης. Τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας αἱ ἀδελφαί λαμβάνουν γνῶσιν δι'ἀνακοινώσεως ἀναρτηθείσης εἰς τήν εἴσοδον τῆς τραπέζης τρεῖς (3) ἡμέρας ἐνωρίτερον. Τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας προηγεῖται τριήμερος νηστεία καί ἐκτενής προσευχή.

δ) Τά τῆς προετοιμασίας καί διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἐκτελεῖ ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν δύο πρώτων κατά τήν τάξιν τοῦ Μοναχολογίου Μοναχῶν καί τῆς τελευταίας τοιαύτης, ἥτις καί ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως.

ε) Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι ἔχουν ἅπασαι αἱ ἔχουσαι μοναχικήν κουράν ἀδελφαί (ρασοφόροι-μεγαλόσχημοι) καί μονίμως ἐγκαταβιοῦσαι, τουλάχιστον ἐπί ὀκταετίαν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν. Ἡ Ἡγουμένη εἶναι δυνατόν νά ὑποδειχθῇ, χωρίς τοῦτο νά εἶναι δεσμευτικόν διά τήν Ἀδελφότητα, προφορικῶς ἢ καί διά διαθήκης τῆς προηγουμένης Ἡγουμένης, ἡ

ὁποία γνωρίζει κάλλιον παντός ἄλλου τάς πνευματικάς ἱκανότητας καί δυνατότητας ἑκάστης ἀδελφῆς καί ἰδιαιτέρως τό κοσμοῦν αὐτήν χάρισμα νά καθοδηγῇ ψυχάς εἰς σωτηρίαν.

στ) Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μετά τό πέρας τῆς εἰδικῶς τελεσθείσης Θ.Λειτουργίας προηγηθείσης δέ ταύτης τριημέρου νηστείας καί εἰδικῆς ἐκτενοῦς προσευχῆς τῶν ἀδελφῶν διά τήν ἐκζήτησιν τοῦ θείου φωτισμοῦ. Διενεργεῖται διά μυστικῆς ψηφοφορίας καί διά ψηφοδελτίων ἐσφραγισμένων διά τῆς σφραγῖδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἰς τά ὁποῖα ἔχουν ἀναγραφεῖ ἅπαντα τά ὀνόματα τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐχουσῶν τό δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι. Δέν ἐπιτρέπεται εἰς οὐδεμίαν ἀδελφήν νά θέσῃ ὑποψηφιότητα ἀφ'ἑαυτῆς.

ζ) Κατά τήν ὥραν τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας εἰς τό Καθολικόν εὑρίσκονται μόνον αἱ ἀδελφαί, αἱ ὁποῖαι ἔχουν δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν τοῦ Ναοῦ καί οὐδείς ἄλλος κληρικός ἢ λαϊκός. Μετά τήν βεβαίωσιν τῆς παρουσίας ἁπασῶν τῶν ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τό δικαίωμα ψήφου, ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἄρχεται ἡ ἐκλογική διαδικασία, ἡ ὁποία διεξάγεται ἀθορύβως, σεμνῶς καί ἱεροπρεπῶς ὡς ἀκολούθως:

Ἑκάστη ἀδελφή,καθ' ἱεραρχικήν τάξιν, ἀρχῆς γενομένης ἐκ τῆς νεωτέρας (τῆς πλέον δηλαδή νεώκουρης), προσέρχεται εἰς τό τραπέζιον περί τό ὁποῖον εἶναι ἐγκατεστημένη ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή καί λαμβάνει φάκελον καί ψηφοδέλτιον, ἐν ᾧ εἶναι δακτυλογραφημένα τά ὀνόματα τῶν ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τό δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι, ἐσφραγισμένα, εἰσέρχεται εἰς τό Ἱερόν Βῆμα καί θέτει τό σημεῖον τοῦ Σταυροῦ (+) πρό τοῦ ὀνόματος τῆς ἀδελφῆς τήν ὁποίαν θεωρεῖ ὡς ἀξιωτέραν διά τό ἄξίωμα τῆς Ἡγουμένης. Δεύτερος σταυρός ἢ ἕτερον σύμβολον καθιστᾶ τό ψηφοδέλτιον ἄκυρον. Ἐν συνεχείᾳ ἡ ἀδελφή θέτει τό ψηφοδέλτιον ἐντός τοῦ φακέλου καί παρουσίᾳ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καί τῆς Ἀδελφότητος ρίπτει αὐτό εἰς τήν ψηφοδόχον (κάλπην), ὑπογράφει εἰς τόν κατάλογον τῶν ἐκλογέων καί παραμένει ἐν τῷ Ναῷ μέχρι τοῦ πέρατος τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας, τῆς καταμετρήσεως τῶν ψήφων καί τῶν ψηφοδελτίων καί τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἡγουμένης.

η) Ἐάν Μοναχή τυγχάνει ἀσθενής ἢκαθ' οἱονδήποτε λόγον ἀνίκανος νά μετακινηθῇ διά νά ψηφίσῃ, ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή πρό τῆς καταμετρήσεως τῶν ψηφοδελτίων μεταβαίνει εἰς τό κελλίον της καί ἐκεῖ ἀσκεῖ τό ἐκλογικόν της δικαίωμα ἢ ἡ ἰδία ἢ διά τῆς Προέδρου τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

θ) Ἡ σφράγισις καί ἀποσφράγισις τῆς ψηφοδόχου καθώς καί ἡ καταμέτρησις τῶν ψήφων γίνονται ἐνώπιον ὅλων τῶν παρισταμένων μελῶν τῆς Ἀδελφότητος ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἀνακοινώνει καί τό ἀποτέλεσμα.

ι) Καθηγουμένη ἐκλέγεται ἡ λαβοῦσα πλειονοψηφίαν. Εἰς περίπτωσιν, κατά τήν ὁποίαν οὐδεμία τῶν ὑποψηφίων συγκεντρώσῃ πλειονοψηφίαν, ἡ ἐκλογή ἐπαναλαμβάνεται μεταξύ τῶν δύο πλειονοψηφισασῶν ἀδελφῶν ἄνευ διακοπῆς τῆς Συνελεύσεως. Καθηγουμένη δέ ἐκλέγεται ἐκείνη ἡ ὁποία ἔλαβε τάς περισσοτέρας ψήφους. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας μεταξύ δύο, τίθεται κλῆρος ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος κατά τό Ἀποστολικόν πρότυπον, ἀναπεμπομένης εἰδικῆς πρός τοῦτο προσευχῆς.

Ἐάν Καθηγουμένη ἐκλεγῇ τις ἐκ τῶν ρασοφόρων, ὑποχρεοῦται ἀμέσως μετά τήν ἐκλογήν καί πρό τῆς ἐνθρονίσεως αὐτῆς νά καρῇ εἰς μεγαλόσχημον. Εἰς περίπτωσιν ὑποβολῆς ἐνστάσεων κατά τήν ἐκλογήν, αὗται ἐπιλύονται ἄνευ διακοπῆς τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας· εἰς περίπτωσιν δέ ἀποδοχῆς αὐτῶν ὑπό τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐκλογή κατά τόν ἴδιον τρόπον.

ια) Ἀκολούθως ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή συντάσσει Πρακτικόν Ἐκλογῆς, τό ὁποῖον ὑπογράφεται παρ'αὐτῆς ἀλλά καί ὑπό πασῶν τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὁλοκληρουμένης καί τελειουμένης οὕτω τυπικῶς καί οὐσιαστικῶς τῆς διαδικασίας ἀναδείξεως Ἡγουμένης. Εὐθύς μετά τήν ὑπογραφήν τοῦ Πρακτικοῦ καί τήν σχετικήν εὐχαριστήριον προσευχήν, ἡ Καθηγουμένη ἀναλαμβάνει ἐγκαίρως καί παραχρῆμα τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων της.

ιβ) Ἐπί παντός ἀπροβλέπτου κατά τήν ὅλην διαδικασίαν τῆς ψηφοφορίας ἀποφασίζει τελεσιδίκως κατά τήν στιγμήν ἐκείνην ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

ιγ) Ἐντός πενθημέρου ἀπό τῆς ἐκλογῆς, τό Ἡγουμενοσυμβούλιον ὑποβάλλει ἔγγραφον εἰς τόν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον, διά τοῦ ὁποίου ἀναγγέλεται ἡ ἐκλογή τῆς νέας Ἡγουμένης καί ἐκζητοῦνται αἱ εὐλογίαι Αὐτοῦ. Κοινοποιεῖται δέ καί ἀντίγραφον τοῦ Πρακτικοῦ Ἐκλογῆς. Ὁ Ἐπίσκοπος προβαίνει περαιτέρω δι'εἰδικῆς τελετῆς, ἐν ἡμέρᾳ ὁριζομένῃ ὑπ'Αὐτοῦ εἰς τήν δι'ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς ἐνθρόνησιν τῆς νέας

Ἡγουμένης, ἐπιδίδων εἰς αὐτήν τά διακριτικά τοῦ ἀξιώματος αὐτῆς: Σταυρόν, Ἡγουμενικόν μανδύαν καί Ἡγουμενικήν ράβδον.

ιδ) Ἡ οὕτως ἐκλεγεῖσα Ἡγουμένη εἶναι ἰσόβιος, ἐπιφυλασσομένων τῶν διά τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Ν.590/1977 ( Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος) εἰδικῶς ὁριζομένων. Εἰς περίπτωσιν καθ'ἣν αὕτη ἀθετῇ τι ἐκ τῶν παραγγελμάτων τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, ἢ παραχαράττῃ ἐξ'ἀμελείας ἢ ραθυμίας τήν ἀκρίβειαν τοῦ κοινοβιακοῦ βίου ἢ δι' οἱονδήποτε λόγον ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκής καί μετά ἐπανειλημμένας συστάσεις, μετά τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ βεβαίως τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, δέν ἐπανέλθῃ εἰς τήν τάξιν ἀλλά συνεχίζῃ ἐκτρεπομένη, τότε παύεται ἐκ τῆς Ἡγουμενίας ἀθορύβως καί ἀφιλονείκως δι'ἀποφάσεως τῶν 2/3 τουλάχιστον τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί κηρύττεται χηρεύουσα ἡ θέσις τῆς Ἡγουμένης.

Ἐπίσης ἡ θέσις τῆς Ἡγουμένης χηρεύει:

ἕνεκα θανάτου,

ἕνεκα βαρείας ἀσθενείας-ἀνικανότητος διά τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς καί ἄρα παραιτήσεως,

ἕνεκα καταδίκης αὐτῆς ὑπό τῶν ἁρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων ὡς αἱρετικῆς ἢ διά τήν διάπραξιν βαρέων ἠθικῶν ἢ κανονικῶν παραπτωμάτων.

ιε) Κατά τό διάστημα ἀπό τῆς παύσεως μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέας Ἡγουμένης, χρέη τοποτηρητρίας ἐκτελεῖ ἡ πρώτη τῇ τάξει ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἀκολουθεῖται δέ ἡ διαδικασία ὡς ἀνεφέρθη εἰς τόν παρόντα Κανονισμόν.

## Ἄρθρον 8ον
## Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον

α. Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀποτελεῖ τό ἐπίσημον διοικητικόν ὄργανον τῆς Μονῆς, τό ὁποῖον συντρέχει καί συνεργεῖ τῇ Καθηγουμένῃ εἰς τήν διοικητικήν πηδαλιουχίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί προεδρεύεται ὑπ' αὐτῆς.

β. Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀπαρτίζεται ἀπό τρία (3) μέλη, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμός τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου Μοναχῶν εἶναι μικρότερος τῶν δέκα πέντε (15) καί ἀπό πέντε (5) μέλη, ὅταν ὁ ἀριθμός τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου Μοναχῶν εἶναι ἀνώτερος τῶν δέκα πέντε (15), ἐκ τῶν ὁποίων τό πρῶτον μέλος εἶναι ἡ Καθηγουμένη.

γ. Τά μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἶναι αἱρετά, ἡ δέ θητεία των πενταετής.

δ. Ἐάν δι' οἱονδήποτε λόγον χηρεύσῃ ἡ θέσις τῆς Καθηγουμένης, ἅμα τῇ ἐκλογῇ νέας τοιαύτης δέν διακόπτεται ἡ θητεία τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

## Ἄρθρον 9ον
## Ἐκλογή τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου

α. Ὁ τρόπος ἐκλογῆς τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἶναι ὅμοιος τοῦ τῆς Ἡγουμένης, ἤτοι ἡ μυστική ψηφοφορία.

β. Τά τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐπιμελεῖται ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή ἀποτελουμένη ἐκ τῆς Καθηγουμένης, τῆς ἀρχαιοτέρας καί τῆς νεωτέρας τῇ τάξει κουρᾶς ἀδελφῆς.

Ἡ Καθηγουμένη ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀνακοινώνει εἰς τάς ἀδελφάς τήν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς πέντε ἡμέρας ἐνωρίτερον, κατά τήν ὥραν τῆς μεσημβρινῆς τραπέζης. Πρό τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς ἡ Καθηγουμένη μετά τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτίζει τήν κατάστασιν τῶν ὀνομάτων τῶν ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι τό δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι, ἤτοι ἅπασαι αἱ κεκαρμέναι Μοναχαί, αἱ ἐγκαταβιοῦσαι μονίμως εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, καί ἰσάριθμα ψηφοδέλτια.

Εἰς ἕκαστον ψηφοδέλτιον ἀναγράφονται τά ὀνόματα τῶν ἐχουσῶν τό ἀνωτέρω δικαίωμα ψήφου ἀδελφῶν καί τίθεται ἡ σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἀδελφαί διατελέσασαι μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἔχουσι δικαίωμα ἐπανεκλογῆς.

Μετά τό πέρας τῆς πρωινῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας αἱ ἀδελφαί ὑποχρεοῦνται νά παραμείνουν ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μέχρι πέρατος τῆς ἐκλογῆς. Αἱ ἀδελφαί προσέρχονται κατά τά πρεσβεῖα τῆς κουρᾶς εἰς τήν Ἐφορευτικήν Ἐπιτροπήν καί λαμβάνουν ἓν ψηφοδέλτιον. Ἀποσύρονται εἰς τό ἱερόν Βῆμα τοῦ Ναοῦ καί θέτουν τό σημεῖον τοῦ σταυροῦ (+) ἔμπροσθεν τῶν δύο ἢ τῶν πέντε ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ὀνομάτων, κατακλείουν αὐτό εἰς φάκελον ἐσφραγισμένον μέ τήν σφραγῖδαν τῆς Μονῆς, ρίπτουν τό ψηφοδέλτιον ἐντός κλειστῆς ψηφοδόχου καί ὑπογράφουν εἰς τήν ὀνομαστικήν κατάστασιν.

Ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή ἀνοίγει τήν ψηφοδόχον καί καταμετρᾶ τά ἔγκυρα ψηφοδέλτια καί τούς σταυρούς προτιμήσεως εἰς ἕκαστον ψηφοδέλτιον. Μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐκλέγονται ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τάς περισσοτέρας ψήφους.

Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή καταρτίζει ἀμέσως νέα ψηφοδέλτια μέ τά ὀνόματα τῶν ἰσοψηφίων ἀδελφῶν καί συνεχίζει ἄνευ διακοπῆς τήν ἐκλογήν.

Μετά τήν ὁλοκλήρωσιν τῆς Ἐκλογῆς ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή συντάσσει Πρακτικόν Ἐκλογῆς τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τό ὁποῖον προσυπογράφουν ἅπασαι αἱ ψηφίσασαι ἀδελφαί. Ἀντίγραφον αὐτοῦ, μερίμνῃ τῆς Καθηγουμένης, ἀποστέλλεται εἰς τόν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον ἐντός πέντε ἡμερῶν καί ἐξαιτεῖται ἡ σχετική ἔγκρισις.

γ. Ἡγουμενοσύμβουλοι ἐκλέγονται πρόσωπα συνετά, πεπειραμένα εἰς τήν κοινοβιακήν ζωήν καί ἐμφαίνοντα τό πνεῦμα τῆς ἀδελφότητος καί τήν ἐν γένει παράδοσιν αὐτῆς. Αἱ σύμβουλοι δέον ὅπως διακρίνωνται διά τήν πνευματικότητα αὐτῶν, διά τό ἐκκλησιαστικόν καί μοναχικόν των φρόνημα καί τήν ἀγάπην αὐτῶν πρός τήν Ἀδελφότητα· διά τήν ταπείνωσιν, τήν ἀκρίβειαν καί τήν συνέπειάν των εἰς τούς κανόνας τοῦ μοναχικοῦ βίου· προσέτι διά τά διοικητικά αὐτῶν προσόντα, διά τήν ἔνθερμον δραστηριότητα ὑπέρ τῆς προαγωγῆς τοῦ Κοινοβίου, διά τήν εὐθυκρισίαν καί τήν διακριτικήν ἀξιολόγησιν τῶν κοσμικῶν ἀξιωμάτων καί ἐπιτευγμάτων. Πρό πάντων δέ, ἐκλέγονται πρόσωπα δυνάμενα νά συνεργασθοῦν ἐν ταπεινώσει καί ἀγάπῃ μετά τῆς Καθηγουμένης καί νά συμβάλουν εἰς τήν εὐρυθμοτέραν λειτουργίαν καί πρόοδον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

δ. Εἰς περίπτωσιν παραιτήσεως μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἤκαθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀπερχομένου, ἐκλογή νέου μέλους, εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ, γίνεται ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου κατά πλειοψηφίαν, τῆς ἐκλογῆς διενεργουμένης ἐντός μηνός ἀπό τῆς ἀπομακρύνσεως ἤ παραιτήσεώς του. Ἡ τοιαύτη ἐκλογή γίνεται εἰς τόν χῶρον συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ε. Μετά τήν λῆξιν τῆς θητείας, τά μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, πλήν τῶν κατά τήν περίοδον ἐκείνην μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τά ὁποῖα παραμένουν εἰσέτι δι' ἓν τρίμηνον ἤ ἑξάμηνον εἰς τήν θέσιν των διά τήν διενέργειαν τῶν ἐκλογῶν, μεθ' ἃς ὑποχρεοῦνται νά ὑποβάλουν τήν παραίτησιν αὐτῶν. Ἡ ἐκλογή γίνεται εἰς τόν χῶρον συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

## Ἄρθρον 10ον
## Δικαιοδοσίαι τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου

α. Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον εἶναι τό συμβουλευτικόν ὄργανον τῆς Καθηγουμένης καί ἀσχολεῖται μέ τήν ὅλην ζωήν καί δραστηριότητα τῆς Ἀδελφότητος, κυρίως δέ ἐπιλαμβάνεται τῶν διοικητικῶν, οἰκονομικῶν, περιουσιακῶν, διαχειριστικῶν ζητημάτων τῆς Ἱ. Μονῆς καί τῶν σχέσεων αὐτῆς μετά τρίτων προσώπων, φυσικῶν καί νομικῶν. Συγκεκριμένως διαχειρίζεται τήν περιουσίαν τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀποδέχεται ἤ ἀποποιεῖται δωρεάς ἤ κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγοράς καί πωλήσεις κινητῶν καί ἀκινήτων οἱασδήποτε ἀξίας, ἀποφασίζει τήν ἀνέγερσιν νέων οἰκοδομῶν ἤ οὐσιωδῶν ἐπισκευῶν κτιρίων καί γενικῶς ἀποφασίζει κυριαρχικῶς τηροῦν τούς Νόμους τοῦ Κράτους καί τούς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, περί πάσης ὑποθέσεως καί περί παντός πράγματος τῆς Ἱ. Μονῆς ὡς καί τῶν Μετοχίων αὐτῆς.

Κωλυομένης τῆς Ἡγουμένης, ἐξουσιοδοτεῖ μέλος του διά τήν ἐκπροσώπησιν τῆς Ἱ. Μονῆς ἐνώπιον δικαστικῆς ἤ οἱασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς καί ἐνεργεῖ τάς πάσης φύσεως δικαιοπραξίας μετά τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καί Πολιτικῶν Ἀρχῶν, Τραπεζῶν καί παντός ἐν γένει φυσικοῦ ἤ νομικοῦ προσώπου. Δι' εἰδικήν ὑπόθεσιν δύναται τό Ἡγουμενοσυμβούλιον νά ἐξουσιοδοτήσῃ καί νομικόν σύμβουλον πρός ἐκπροσώπησιν τῆς Ἱ. Μονῆς.

β. Συντάσσει τόν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ὑποβάλλει τοῦτον εἰς τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Σάμου καί Ἰκαρίας πρός ἔγκρισιν, κατά τά ὁριζόμενα καί ἰσχύοντα περί Προϋπολογισμοῦ καί Ἀπολογισμοῦ τῶν Ἱερῶν Μονῶν.

γ. Διά τήν διενέργειαν εἰσπράξεων καί πληρωμῶν ἐκλέγει ἐν μέλος του ὡς Ταμίαν, ἥτις προσυπογράφει μετά τῆς Καθηγουμένης τά σχετικά γραμμάτια εἰσπράξεως καί πληρωμῆς καί τηρεῖ τά βιβλία τά σχέσιν ἔχοντα μέ τήν ταμειακήν διαχείρισιν. Ἡ γραφική ὑπηρεσία τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί τῆς Μονῆς ἐν γένει δύναται νά ἀνατίθεται εἰς μίαν τῶν Συμβούλων, ἥτις ἐκτελεῖ χρέη Γραμματέως καί τηρεῖ τά σχετικά βιβλία. Τέλος ἐκλέγει ἐν μέλος αὐτοῦ ὡς Οἰκονόμον. Ἡ Οἰκονόμος ἐπιλαμβάνεται πάντων τῶν θεμάτων τῶν ἀφορώντων εἰς τάς ὑλικάς ἀνάγκας τῆς Ἀδελφότητος καί ἐπιβλέπει πάσας τάς ἐπιτελουμένας ἐργασίας τοῦ Κοινοβίου.

δ. Ἀποφασίζει, τῇ προτάσει τῆς Ἡγουμένης, τήν πρόσληψιν ἤ ἀποβολήν τῶν δοκίμων. Ὡσαύτως

ἀποφασίζει, τῇ προτάσει τῆς Ἡγουμένης, τήν κουράν τῶν πνευματικῶς ὡρίμων ἀδελφῶν καί ἐν συνεχείᾳ ὑποβάλλει σχετικόν Πρακτικόν εἰς τόν οἰκεῖον Μητροπολίτην καί παρακαλεῖ υἱικῶς διά τήν τέλεσιν τῶν σχετικῶν ἱεροτελεστιῶν.

ε. Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον ὀφείλει ὅπως, τουλάχιστον ἕναν μῆνα πρό τῆς μοναχικῆς κουρᾶς ἑκάστης δοκίμου, γνωστοποιήσῃ εἰς αὐτήν δι' ἐγγράφου, καταχωριζομένου ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ, ὅτι μετά τήν κουράν αὐτῆς ἅπασα ἡ τυχόν περιουσία της θά ἀνήκῃ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν.

στ. Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον συνέρχεται εἰς σύσκεψιν συγκαλούμενον ὑπό τῆς Καθηγουμένης ἅπαξ τοῦ μηνός καί ἐκτάκτως -ὁσάκις παραστῇ ἐπιτακτική ἀνάγκη- διά τήν λῆψιν ἀποφάσεων ἐπί προκυπτόντων ζητημάτων, διά τήν ἔγκρισιν ἐκτάκτων δαπανῶν, ἀγοραπωλησιῶν καί λοιπῶν πράξεων χρηζουσῶν ἰδιαιτέρας ἐγκρίσεως. Αἱ συνεδριάσεις λαμβάνουν χώραν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ἐν ἀπαρτίᾳ ἤτοι ἐπί παρουσίᾳ καί τῶν τριῶν μελῶν αὐτοῦ, ὅταν εἶναι τριμελές, ἢ ἐπί παρουσίᾳ τεσσάρων μελῶν, ὅταν εἶναι πενταμελές. Αἱ ἀποφάσεις διατυπώνονται ἐπισήμως εἰς τά ὑπό τῶν μελῶν καί τῆς Καθηγουμένης ὑπογραφόμενα Πρακτικά εἰς τό Βιβλίον Πρακτικῶν, τά ὁποῖα φέρουσι τήν σφραγῖδαν τῆς Μονῆς.

ζ. Κατά τήν διάρκειαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἅπαντα τά μέλη αὐτοῦ ὀφείλουν ὅπως συμπεριφέρωνται ἕναντι ἀλλήλων μέ ἀπόλυτον σεβασμόν, μέ σεμνοπρέπειαν καί πνευματικήν ὑποταγήν πρός τήν Καθηγουμένην. Αἱ τυχόν διαφωνοῦσαι ἐκφέρουν τήν γνώμην των μέ σεμνότητα, ἀξιοῦσαι ὅπως καταγράφηται ἡ γνώμη των εἰς τά Πρακτικά. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειονοψηφίαν. Ἐπί ἰσοψηφίας (εἰς δικαιολογημένην ἀπουσίαν μέλους τινός) βαρύνει ἡ γνώμη τῆς Ἡγουμένης.

η. Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον συγκαλεῖ, προτάσει τῆς Καθηγουμένης, τάς Γενικάς Συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος.

θ. Ἀποφαίνεται περί τῆς μεταβολῆς τῶν μή θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί εἰσηγεῖται τά δέοντα εἰς τήν Ἀδελφότητα, μόνην ἁρμοδίαν διά τά περαιτέρω.

ι. Ἐν γένει ἐνεργεῖ καί φροντίζει διά πᾶν ἕτερον θέμα μή ρητῶς ἀναφερόμενον ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ τηροῦν τούς Νόμους τοῦ Κράτους καί τούς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, συντελοῦν δέ εἰς τήν εὔρυθμον λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου.

ια. Φυλάττει ἐπιμελῶς τά ἀρχεῖα, ὅλα τά βιβλία καθώς καί τήν σφραγῖδαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

## Ἄρθρον 11ον
## Γενική Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

α. Ἡ γενική σύναξις τῆς Ἀδελφότητος ἀποτελεῖ τό ἀνώτατον διοικητικόν ὄργανον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ἀπαρτίζεται ἐξ ἁπασῶν τῶν ἐν τῷ Μοναχολογίῳ αὐτῆς ἐγγεγραμμένων ἀδελφῶν, ρασοφόρων καί μεγαλοσχήμων καί θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον εἶναι παρόντα τά 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος. Δύνανται ὅμως, κατά τήν κρίσιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, νά μετάσχουν καί αἱ δόκιμοι εἰς ὁρισμένας Συνάξεις ἄνευ ψήφου, εὐλογίᾳ τῆς Ἡγουμένης.

β. Συγκαλεῖται παρά τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, προτάσει τῆς Καθηγουμένης:

1. Διά νά ἀποφασίζῃ ἐπί θεμάτων, ἅτινα, βάσει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἀνήκουν εἰς τήν ἁρμοδιότητα αὐτῆς.

2. Πρός ἐνημέρωσιν τῆς Ἀδελφότητος διά σημαντικά ἐκκλησιαστικά ἢ ἐθνικά ζητήματα .

3. Εἰς περίπτωσιν σπουδαίου καί λίαν σοβαροῦ θέματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὅπως ζητηθῇ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος, ὡς προανεφέρθη.

4. Πρός ἑρμηνείαν ἀσαφῶν, ἐνδεχομένως, διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἢ καί προσθήκην ἢ κατάργησιν ἄρθρου τινός ἐκ τῶν μή θεμελιωδῶν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

5. Πρός ἐκλογήν Καθηγουμένης καί Ἡγουμενοσυμβουλίου.

6. Πρός ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διά τό ἀνατιθέμενον εἰς ἑκάστην ἀδελφήν διακόνημα κατά τό πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνός Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους. Κατά τήν ἐνιαύσιον Γενικήν ταύτην Σύναξιν συζητῶνται καί ἄλλα πνευματικά ἢ γενικώτερα θέματα ἀφορῶντα εἰς τήν περαιτέρω πορείαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί τόν πνευματικόν καί μοναχικόν καταρτισμόν τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς.

γ. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος δέν ἀποφασίζει ἐπί διοικητικῶν ζητημάτων τρεχούσης φύσεως, τήν εὐθύνην περί τῶν ὁποίων οἰκειοθελῶς ἔχει ἀναθέσει εἰς τό Ἡγουμενοσυμβούλιον ὡς ἀπάδουσα τῷ ἀπράγμονι βίῳ.

δ. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν. Ἐπί ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τῆς Ἡγουμένης.

ε. Τῶν Γενικῶν Συνάξεων τηροῦνται Πρακτικά καί ὑπογράφονται ὡς δεῖ.

στ. Κατά τήν διάρκειαν τῶν Συνάξεων τῆς Ἀδελφότητος, ἀλλά καί κατά τήν καθημερινήν ζωήν, ἅπασαι αἱ ἀδελφαί ὀφείλουν νά συμπεριφέρωνται ἔναντι ἀλλήλων μετ' ἀπολύτου σεβασμοῦ, λαμβάνουν τόν λόγον μόνον κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης, πρός ἣν δέον νά δεικνύουν πνεῦμα ἐξαιρέτου σεβασμοῦ, εὐλαβείας καί πνευματικῆς ὑπακοῆς καί ὑποταγῆς. Αἱ τυχόν διαφωνοῦσαι ἐπί τινός ζητήματος, δέον μετά σεμνότητος, ταπεινώσεως, πραότητος καί εὐλαβείας νά ἐκθέτουν τήν γνώμην αὐτῶν, ἡ ὁποία καταγράφεται εἰς τά Πρακτικά.

## Ἄρθρον 12ον

## Ὁ Πνευματικός Πατήρ τῆς Ἀδελφότητος

α. Ὁ Πνευματικός Πατήρ, ὁ ἀναλαμβάνων τήν διακονίαν τοῦ Μυστηρίου τῆς Μετανοίας καί Ἐξομολογήσεως τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐκλέγεται ὑπό τῆς Καθηγουμένης τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

β. Ὁ Πνευματικός τυγχάνει τοῦ σεβασμοῦ καί τῆς ὑπακοῆς τῶν ἀδελφῶν, εὑρισκόμενος ἐν ἀγαστῇ συνεργασίᾳ καί ταυτότητι πνεύματος μετά τῆς Καθηγουμένης, στηρίζων ταύτην ποδηγετοῦσαν τήν Ἀδελφότητα. Συνεργάζεται μετ' αὐτῆς διά πᾶν πνευματικόν θέμα ἀνακῦπτον ἐντός τῆς Ἀδελφότητος, ἐάν δέ τό ἀπαιτοῦν αἱ ἀνάγκαι τῶν ἀδελφῶν, δύναται, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Καθηγουμένης, νά παρίσταται εἰς συνάξεις συγκαλουμένας ὑπ' αὐτῆς, συμβουλεύων μετά μεγάλης διακρίσεως τάς Μοναχάς διά τήν πνευματικήν πρόοδόν των.

γ. Ὁ Πνευματικός δέον νά εἶναι πνευματέμφορος, διακρινόμενος διά τήν ὀρθήν πίστιν εἰς τά Δόγματα καί τήν Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, διά τό ἐκκλησιαστικόν καί φιλομόναχον φρόνημα καί τό αὐστηρόν ἦθος αὐτοῦ. Δέον νά εἶναι πρόσωπον ἀξιοσέβαστον, σοβαρόν, ὡρίμου ἡλικίας, γνώστης οὐ μόνον τῆς θεωρίας ἀλλά καί τῆς πράξεως τῆς μοναχικῆς ζωῆς, διακριτικόν, κεκοσμημένον διά τῆς ἀγάπης, ταπεινώσεως καί μακροθυμίας.

δ. Ὁ Πνευματικός δέον ὅπως ἔχῃ σαφῆ τήν πεποίθησιν ὅτι ἡ διακονία τοῦ Πνευματικοῦ εἶναι διάφορος τῆς διακονίας τῆς Καθηγουμένης. Ἐνῶ δρᾶ δι'ἀπολύτου κύρους, ὡς θεόσδοτον ἔχων τήν ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν καί λύειν, ἀναμιγνύεται οὐδόλως εἰς τήν διοίκησιν τῆς Μονῆς. Καθοδηγεῖ, ὑποδεικνύει, συμβουλεύει, νουθετεῖ, ἀναλίσκεται ἀποκλειστικῶς εἰς τό ἔργον τοῦ Μυστηρίου τῆς Μετανοίας καί Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως.

ε. Ὁ Πνευματικός ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ λειτουργήματος αὐτοῦ, ἔχει τήν δικαιοδοσίαν νά ἐπιτιμᾷ πατρικῶς, νά ἐλέγχῃ πράξεις καί λογισμούς, νά ἀποκαλύπτῃ πάθη, νά θεραπεύῃ τραύματα, νά ἐνθαρρύνῃ καί νά παραμυθῇ· νά προτρέπῃ πρός πνευματικούς ἀγῶνας διά τήν κάθαρσιν καί τήν τελείωσιν τῶν Μοναχῶν. Κατά τόν Ἅγιον Γρηγόριον τόν Παλαμᾶν: «Αὐτοῖς ἐδόθη λύειν καί δεσμεῖν ψυχάς…ταύτην γάρ τήν χάριν καί τήν δύναμιν ἔλαβον παρά Χριστοῦ· διό καί ὑπακούσεις αὐτοῖς καί οὐκ ἀντιλέξεις αὐτοῖς, ἵνα μή προξενήσῃς ἀπώλειαν τῇ σεαυτοῦ ψυχῇ…Διά τοῦτο καί συμβούλευσαι καί ἐπάκουσον διά τέλους τοῖς σοῖς ἐν Πνεύματι Πατράσιν, ἵνα σωθῇ σου ἡ ψυχή καί κληρονόμος γένῃ τῶν αἰωνίων καί ἀκηράτων ἀγαθῶν».

στ. Εἰς περίπτωσιν κωλύματος τοῦ Πνευματικοῦ, δηλουμένου ὑπό τοῦ ἰδίου, ὁρίζεται νέος Πνευματικός δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως, ἀνακοινουμένης εἰς τόν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ἵνα δώσῃ τήν εὐλογίαν του κατά τά ὁρισθέντα εἰς τόν παρόντα Κανονισμόν ( Ἄρθρον 4, παρ. ε).

Δι' ὁμοίας ἀποφάσεως ὁ Πνευματικός ἀπομακρύνεται, ἡ δέ ἀπομάκρυνσις αὐτή εἶναι ὑποχρεωτική διά τόν Μητροπολίτην.

ζ. Ἅπασαι αἱ Μοναχαί ὑποχρεοῦνται νά προσέρχωνται τακτικῶς, ἐν μετανοίᾳ καί εἰλικρινείᾳ εἰς τό Μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως εἰς διάστημα ὁριζόμενον ὑπό τῆς Καθηγουμένης καί ἐκτάκτως κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Καθηγουμένης ὅτε ὑπάρχῃ ἀνάγκη προσφυγῆς εἰς τόν Πνευματικόν.

Δέν ἐπιτρέπεται εἰς τάς Μοναχάς ἡ ἐξομολόγησις εἰς ἕτερον Πνευματικόν, εἰ μή μόνον εἰς τόν ἐκλεγέντα ὑπό τῆς Καθηγουμένης καί πάσης τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως, καθότι ὁ κοινός Πνευματικός ἀποτελεῖ ἐγγύησιν διά τήν ψυχικήν ἁρμονίαν τῶν ἀσκουμένων ἀδελφῶν καί διά τήν ἀδιατάρακτον καί ἀπόλυτον ἐσωτερικήν ἐν Χριστῷ ἑνότητα αὐτῶν.

## Ἄρθρον 13ον

## Ὁ ἐφημερεύων ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἱερεύς

Ὁ Ἐφημέριος διορίζεται ὑπό τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καί ἀσχολεῖται μόνον μέ τά ἐφημεριακά καθήκοντα.

Δέον νά εἶναι πρόσωπον σοβαρόν, πνευματικόν, ὡρίμου ἡλικίας κατά τό δυνατόν (βλέπε Πηδάλιον, συμφωνία Μεγ. Βασιλείου καί Ἁγ. Νικηφόρου), ἐνδιαιτώμενον ἐκτός τοῦ περιβόλου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Συνομιλίαι ἀδελφῶν μετά τοῦ Ἐφημερίου δέν ἐπιτρέπονται, πλήν τῆς Καθηγουμένης.

Ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Βήματος δέον ὅπως ἀποφεύγονται αἱ συζητήσεις ἐκτός σοβαρᾶς ἀπορίας τελετουργικῆς φύσεως, διά τήν ὁποίαν τόν ἐνημερώνει μόνον ἡ Διακόνισσα τῇ εὐλογίᾳ τῆς Καθηγουμένης.

Ὁ Ἐφημέριος οὐδόλως ἀναμιγνύεται εἰς τάς διοικητικάς καί πνευματικάς ὑποθέσεις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὡς τοῦτο προανεφέρθη εἰς τόν παρόντα Κανονισμόν (Ἄρθρον 4, παρ. ε).

Τοῦτον περιποιεῖται ἡλικιωμένη τίς ἀδελφή, ταχθεῖσα ὑπό τῆς Καθηγουμένης.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄
## ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

### Ἄρθρον 14ον

Αἱ ἀδελφαί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διακρίνονται εἰς:

α) Δόκιμοι

β) Ρασοφόροι

γ) Μεγαλόσχημοι

### Ἄρθρον 15ον
### Καθήκοντα καί ὑποχρεώσεις τῶν ἀδελφῶν

α. Ἅπασαι αἱ ἀδελφαί, Μοναχαί καί δόκιμοι, ὑποχρεοῦνται νά ζοῦν συμφώνως πρός τάς περί Μοναχισμοῦ διατάξεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἤτοι ἐν εὐσεβείᾳ καί σωφροσύνῃ, ἐν φόβῳ Θεοῦ, ἐν ἡσυχίᾳ καί ἐγκρατείᾳ, ἐν ὑπακοῇ καί φιλαδελφίᾳ, ἐν ἀγάπῃ καί ἑνότητι, «ἵνα ὦσιν ἕν» (Ἰω. ιζ΄, 21), ἐπιδιδόμεναι εἰς τήν διηνεκῆ προσευχήν καί τάς διαφόρους ἄλλας πνευματικάς ἀσκήσεις.

β. Ἡ δύναμις ἡ ὁποία συγκροτεῖ καί συνέχει τό Κοινόβιον εἶναι ἡ εὐλογία τῆς Καθηγουμένης. Αὕτη καταργεῖ τό ἴδιον θέλημα καί διασφαλίζει τήν ἑνότητα. Ἅπασαι αἱ ἀδελφαί ἀγωνίζονται ὅπως εἶναι σύμψυχοι, τό ἓν φρονοῦσαι μετά τῆς Καθηγουμένης.

γ. Αἱ ἀδελφαί οὐδέν ἀποφασίζουν, λέγουν ἤ προσφέρουν ἄνευ εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης.

δ. Ἡ σχέσις τῶν ὑποτακτικῶν πρός τήν Καθηγουμένην, ἥτις ἀναζητεῖ εἰς τήν καρδίαν της τήν φωνήν τοῦ Θεοῦ, ἔχει ἱερόν χαρακτῆρα καί εἶναι σχέσις «θεοειδοῦς» ἐμπιστοσύνης.

ε. Αἱ ἀδελφαί ὀφείλουν νά ἀσκοῦν τήν πρός ἀλλήλας ἀγάπην κατά τρόπον Εὐαγγελικόν καί κατά τήν εὐρύτητα, τήν ὁποίαν ἀποδίδει εἰς αὐτήν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τό ιγ΄ κεφάλαιον τῆς πρός Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς του, ἀποκλειομένης παντελῶς τῆς μερικῆς φιλίας. Εἶναι δέ παντελῶς ξένον πρός τήν Μοναχικήν πολιτείαν ἀδελφή νά σχολιάζῃ μετά δύο ἤ τριῶν ἀδελφῶν εἰς βάρος τῶν ὑπολοίπων.

στ. Οὐδεμία ἀδελφή ἐπιπλήττει ἤ παρατηρεῖ ἤ διορθώνει ἄλλην, ἐκτός τῆς Καθηγουμένης ἤ τῆς ἀναπληρούσης αὐτήν κατά τήν ἀπουσίαν της. Ἡ ὑπεύθυνος διακονήματος, ἐπίσης, δύναται νά διορθώσῃ πρός ἀποφυγήν σφάλματος. Αἱ σχέσεις τῶν ἀδελφῶν διέπονται ἀπό τήν λεπτότητα, τήν εὐλάβειαν καί τόν σεβασμόν.

ζ. Ἰδιαιτέρα σημασία δίδεται εἰς τήν ἐν ἐλευθερίᾳ τήρησιν τῆς ὑπακοῆς καί τῆς κοπῆς τοῦ θελήματος. Αἱ ἀδελφαί, ἔχουσαι πρό ὀφθαλμῶν τό παράδειγμα τοῦ Κυρίου, καθώς καί τό τοῦ μεγάλου Γέροντος Βαρσανουφίου «κράτει δέ τήν ὑπακοήν τήν ἀναφέρουσαν εἰς τόν οὐρανόν καί ὁμοίους τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ ποιοῦσαν τούς κτωμένους αὐτήν» (Ἀββᾶ Βαρσανουφίου Ἀπόκρισις σι΄, α) καί τό «αὕτη ἐστίν ὑπακοή, τό μή ἔχειν ἐξουσίαν ἑαυτοῦ»(Ἀββᾶ Βαρσανουφίου Ἀπόκρισις σι΄, γ), ὑπακούουν ἄνευ ἀντιλογίας εἰς τήν Καθηγουμένην, τῦπον ἔχουσαν τόν Σωτῆρα Χριστόν, ὡς καί εἰς τάς ἀποφάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Αὐτονόητον ὅτι ἡ ὑπακοή καί ἡ κοπή τοῦ ἰδίου θελήματος δέον ὅπως χαρακτηρίζουν καί τάς πρός ἀλλήλας σχέσεις, κατά τόν ὕψιστον στόχον τῆς μοναχικῆς ζωῆς, τό Τριαδικόν πρότυπον (Περί ὑπακοῆς καί ἐκκοπῆς θελήματος βλ. γενικῶς: Ἀνατολικός Ὀρθόδοξος Μοναχισμός).

η. Ἑκάστη ἀδελφή ὀφείλει νά ἐξαγορεύηται τούς λογισμούς της εἰς τήν Καθηγουμένην, ἡ ὁποία, ὁσάκις κρίνει ἀπαραίτητον, παραπέμπει εἰς τόν Πνευματικόν. Κατά τόν Μέγαν Βασίλειον «πᾶν ἁμάρτημα δεῖ τῷ Προεστῶτι ἢ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἡμαρτηκότος ἢ παρά τῶν συνεγνωκότων ἀναφέρεσθαι» καί «ἅπαν τό ἔξωθεν τοῦ Ἡγουμένου γινόμενον, κλοπή τις ἐστί καί ἱεροσυλία πρός θάνατον ἄγουσα, οὐ πρός ὠφέλειαν, κἄν δοκῇ ἀγαθόν εἶναι» (Μ. Βασιλείου, Ὅροι κατά πλάτος). Τό αὐτό ἰσχύει καί διά τήν ἀπόκρυψιν ξένης κακίας, ἡ ὁποία σείει, ἔστω καί ἀνεπιγνώστως, τά θεμέλια τοῦ Κοινοβίου. Κατά τούς ἁγίους Πατέρας, ἡ ἀποκρύπτουσα

εἶναι ἀδελφοκτόνος. Ὁμοίως, ἡ δυσανασχετοῦσα, ἐπειδή ἄλλη τις τήν ἀπεκάλυψεν, εἶναι ἐχθρός τοῦ ἑαυτοῦ της, διότι «κακία σιωπηθεῖσα νόσος ὕπουλος ἐστίν ἐν τῇ ψυχῇ».

θ. Ἡ ἡμέρα τῆς Μοναχῆς κατανέμεται εἰς τήν προσευχήν, τήν μελέτην, τό διακόνημα καί τήν ἀνάπαυσιν, χωρίς νά εἶναι αὐστηρῶς καθορισμένα τά χρονικά ὅρια αὐτῶν καί κοινά δι'ὅλας. Τό προσωπικόν πρόγραμμα ἑκάστης διευθετεῖται ἀπό τήν Καθηγουμένην, οὕτως ὥστε νά ὑποβοηθῆται ἡ ἐν ἐλευθερίᾳ ἀνάπτυξις τῆς προσωπικῆς ζωῆς ἑκάστης, ρυθμίζεται δέ ἀναλόγως πρός τό συμφέρον τῆς ἑνότητος, τάς προσωπικάς ἀνάγκας τῆς ἀδελφῆς, τήν ἡλικίαν, τά ἔτη μοναστικῆς ζωῆς, τήν ὑγείαν, τήν ἰδιοσυγκρασίαν, τήν μόρφωσιν.

ι. Αἱ ἀδελφαί προσέρχονται ἀνελλιπῶς καί ἐγκαίρως εἰς τάς Ἱεράς Ἀκολουθίας τοῦ Κοινοβίου καί δέν ἀποχωροῦν πρό τοῦ τέλους, παρεκτός σοβαροῦ λόγου καί κατόπιν εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης.

ια. Αἱ ἀδελφαί ὀφείλουν νά ἀποσύρωνται κατά τό δυνατόν ἐγκαίρως εἰς τά κελλία των τό ἑσπέρας μετά τό Ἀπόδειπνον, πρός ἀνάπαυσιν, προσευχήν καί μελέτην. Ὀφείλουν δέ νά ἐγείρωνται μέ τόν ἦχον τοῦ ταλάντου διά τήν ἐπιτέλεσιν τοῦ μοναχικοῦ κανόνος, ὅστις καθορίζεται μέ σύνεσιν ὑπό τῆς Καθηγουμένης δι'ἑκάστην ἀδελφήν. Οὕτω προετοιμάζονται ψυχῇ τε καί σώματι διά τήν συμμετοχήν των εἰς τήν Ἀκολουθίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ.

ιβ. Αἱ ἀδελφαί μετέχουν εἰς τάς νηστείας τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας. Ἐσθίουν ἐν σιωπῇ εἰς τήν κοινήν Τράπεζαν καί κατά τήν διάρκειαν τοῦ γεύματος γίνεται ὑπό ἀδελφῆς ὁριζομένης ἀπό τήν Καθηγουμένην ἀνάγνωσις Συναξαρίου ἤ ἄλλων πατερικῶν κειμένων.

Μόνον κατόπιν εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης δύναται μία ἀδελφή νά ἀπουσιάσῃ διά λόγους ἀσθενείας ἤ ἀναγκαίου διακονήματος ἀπό τήν κοινήν Τράπεζαν.

ιγ. Ἅπασαι αἱ ἀδελφαί ἀσκοῦν τό ἀνατιθέμενον εἰς αὐτάς διακόνημα, οὐδέν δέ διακόνημα εἶναι ἰσόβιον ἤ ἀναπόσπαστον. Μέ εἰσήγησιν τῆς Καθηγουμένης καί ἀπόφασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τά διακονήματα ἀλλάσσουν κατά τήν ἀρχήν ἑκάστου ἔτους. Εἶναι δυνατόν ὅμως, εἴς τινα τούτων νά παραμείνουν αἱ ἀδελφαί περισσότερα ἔτη.

Ἄρνησις ἀδελφῆς εἰς ἐκτέλεσιν ἀνατιθεμένου διακονήματος, ἀδικαιολόγητος κατά τήν κρίσιν τῆς Καθηγουμένης, σημαίνει ἀνυπακοήν καί παράβασιν βασικῆς ἀρχῆς τῆς μοναχικῆς Πολιτείας (καί δημιουργεῖ ρήγματα εἰς τό σῶμα τῆς Ἀδελφότητος).

Κατά τήν ἐργασίαν ἐπικρατεῖ ὁ κανών, ὅπως ἀναφέρεται εἰς τό Γεροντικόν, «ψυχή νῆφε ἵνα σωθῇς, σῶμα ἐργάζου ἵνα τραφῇ». Κατά τήν διακονίαν της ἡ Μοναχή ἐργάζεται μετά ζήλου, προσευχομένη ἀδιαλείπτως ἐν σιγῇ καί φόβῳ Θεοῦ. Οὐδεμία ὀφείλει νά ἀφήνῃ τά ἔργα της εἰς ἄλλην, νά παραιτῆται ἀπό τά βαρύτερα, νά πράττῃ ἔργον ὑπέρ ἢ παρά τό διατεταγμένον, νά ἐργάζῃται μέ ἔπαρσιν ἤ γογγυσμόν. Ἅπασαι δέ αἱ ἀδελφαί ὀφείλουν νά φροντίζουν διά τά ὑπ'αὐτῶν χρησιμοποιούμενα ἐργαλεῖα ἤ σκεύη «ὡς τῷ Θεῷ ἀνακειμένων». Ἡ ἐργασία ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει παρεκκλίνει τῆς ταπεινῆς προσφορᾶς πρός τήν Ἀδελφότητα, αἰτιολογεῖ τήν ἀπουσίαν τῆς Μοναχῆς ἀπό τάς λατρευτικάς Συνάξεις εἰς τόν Ναόν καί τήν ἔγκαιρον προσέλευσιν εἰς τήν Τράπεζαν καί καταλήγει εἰς ἀγχώδη δραστηριότητα καί τρόπους κτήσεων. Τά ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν ἀδελφῶν προερχόμενα ἔσοδα κατατίθενται εἰς τό κοινόν ταμεῖον καθ'ὅτι οὐδέν ὑπάρχει ἴδιον ἐν τῇ Μονῇ καί ἅπαντα εἶναι κοινά.

ιδ. Βάσει τῆς θεμελιακῆς μοναχικῆς ἀρχῆς τῆς ἀκτημοσύνης, ἡ ἀδελφή δέν ἔχει τίποτε ἰδικόν της καί κατά συνέπειαν δέν δύναται νά δωρίζῃ τι εἰς ἄλλην ἀδελφήν ἤ συγγενικά πρόσωπα ἤ πτωχούς. Δῶρα, χρήματα ἤ εὐλογίαι, προερχόμενα ἀπό συγγενικά ἤ γνωστά πρόσωπα παραδίδονται εἰς τό Κοινόβιον διά τάς ἀνάγκας αὐτοῦ.

Ἡ Μοναχή ἀπό τῆς προελεύσεώς της ὡς δοκίμου εἰς τήν Μονήν ἀποξενοῦται τῶν ἰδίων χρημάτων καί πραγμάτων, πρό δέ τῆς κατατάξεώς της εἰς τήν Ἀδελφότητα διά τῆς κουρᾶς, φροντίζει τήν διαχείρισιν τῶν περιουσιακῶν της στοιχείων, ἄλλως ἡ κυριότης καί ἡ διαχείρισις τῆς ἀκινήτου περιουσίας καί τῶν εἰσοδημάτων, τά ὁποῖα ἐνδέχεται νά ἔχῃ, περιέρχονται εἰς τήν Μονήν μετά τήν κουράν καί ἐγγραφήν της εἰς τό Μοναχολόγιον, οὕτως ὥστε νά ἐλευθεροῦται παντελῶς ἀπό οἱανδήποτε προσωπικήν «κτίσιν» ὑλικῶν πραγμάτων κινητῶν ἤ ἀκινήτων.

ιε. Ἡ Μοναχή πρέπει νά εἶναι ἀπέριττος καί ταπεινή εἰς τήν ὅλην ἐμφάνισιν, διότι «εὐκόσμησις σώματος, ψυχῆς ἐστί καταστροφή». Ἡ αὐτή θεμελιώδης ἀρχή πρέπει νά ἰσχύῃ καί διά τό κελλίον, τά ἀπαραίτητα ἀτομικά εἴδη καί τήν ἐν γένει σωματικήν δίαιταν τῶν ἀδελφῶν. Μόνον τά ἱερά ἀντικείμενα, τά ἱερά ἄμφια καί

πᾶν ὅ,τι χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ Ναῷ διά τήν Θ. Λατρείαν πρέπει νά εἶναι τά πλέον εὐπρεπῆ.

ιστ. Εἰς ὅλην τήν Μονήν ἐπικρατεῖ ἀτμόσφαιρα ἡσυχίας καί γαλήνης. Ὁμιλίαι κοσμικαί ἢ γέλωτες ἀπρεπεῖς, φωναί καί ὁ,τιδήποτε ἄλλο διαταράσσει τήν μοναστηριακήν ἡσυχίαν καί τάξιν δέν ἐπιτρέπονται.

Ἡ ἀναστροφή τῶν ἀδελφῶν χαρακτηρίζεται ἀπό λεπτότητα καί εὐγένειαν. Οὐδέποτε αἱ συζητήσεις στρέφονται εἰς ἀναπολήσεις τοῦ παρελθόντος βίου ἢ γενικῶς περί τά κοσμικά, οὔτε ἔχουσι χαρακτῆρα ἐκφράσεως παραπόνων ἢ ἀσκόπου φλυαρίας ἢ σχολιασμῶν ἢ κριτικῆς τῶν ἐνεργειῶν ἢ τῶν ἐπιλογῶν τῆς Καθηγουμένης.

ιζ. Ἐπισκέψεις ἀδελφῶν εἰς κελλία ἄλλων ἀδελφῶν δέν ἐπιτρέπονται. Ἐξαιροῦνται περιπτώσεις πολυχρονίων ἀσθενειῶν ἀδελφῶν.

ιη. Αἱ ἀδελφαί δέχονται τούς οἰκείους των εἰς τήν Μονήν μετά μοναχικῆς συνειδήσεως καί ἤθους. Ἡ ἐπικοινωνία των μετά συγγενικῶν προσώπων ἢ ἄλλων ἐπισκεπτῶν ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης καί δι'ὁρισμένον χρόνον εἰς τό Ἀρχονταρίκιον τῆς Μονῆς. Τά τῆς φιλοξενίας ἐπιμελεῖται ἡ ἀρχοντάρισσα μέ πολλήν διάκρισιν καί ἀδιάλειπτον προσευχήν.

ιθ. Οὐδεμία Μοναχή ἐξέρχεται τῆς Μονῆς ἄνευ ἀδείας καί εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης. Ἐάν παραστῇ ἀνάγκη ἐξέρχονται δύο ἀδελφαί ὁριζόμεναι ὑπ'αὐτῆς. Αἱ ἐν λόγῳ Μοναχαί ἐξερχόμεναι τῆς Μονῆς μέ τήν συνείδησιν ὅτι διακονοῦν τήν Ἀδελφότητα, ὀφείλουν νά συμπεριφέρωνται κοσμίως καί ἄνευ ἀσκόπου καθυστερήσεως νά ἐπιστρέφουν εἰς τήν Μονήν. Οὐδέποτε διανυκτερεύουν ἐκτός Μονῆς, οὔτε ἐπισκέπτονται οἰκίας συγγενῶν καί γνωρίμων ἢ ἄλλους τόπους ἄνευ εὐλογίας. Ἀποφεύγουν τάς περιττάς συναντήσεις καί προσπαθοῦν νά τηροῦν τήν σιωπήν. Ὅταν δέ ἐπιστρέψουν ὀφείλουν νά ἀναφέρουν εἰς τήν Καθηγουμένην λεπτομερῶς τάς ἐνεργείας των.

κ. Αἱ ἀδελφαί κατά κανόνα δέν παρακολουθοῦν ἐξόδιον συγγενοῦς. Ἐξαίρεσις δύναται νά ἰσχύσῃ κατά τήν κρίσιν, ἐντολήν ἢ εὐλογίαν τῆς Καθηγουμένης.

## Ἄρθρον 16ον
## Εἴσοδος καί δοκιμασία ἀδελφῶν

α. Πᾶσαν ψυχήν προσερχομένην καί ἐπιζητοῦσαν νά σηκώσῃ «τόν χρηστόν ζυγόν» τῆς μοναχικῆς ζωῆς, ὀφείλει ἡ Ἀδελφότης νά συγκαταριθμίσῃ μεταξύ τῶν δοκίμων μελῶν της κατά τό Δεσποτικόν λόγιον «τόν ἐρχόμενον πρός με οὐ μή ἐκβάλω ἔξω» ἀλλ'οὐχί ἀδοκιμάστως καί «ἀνίπτοις ποσίν» διότι «οὐ πάντες χωροῦσι τόν λόγον τοῦτον, ἀλλ'οἷς δέδοται» (Ματθ. ιθ΄, 11). Διά τοῦτο ὀφείλει προηγουμένως νά λάβῃ προσωπικήν πεῖραν διά τό σταθερόν καί γνήσιον τῆς ἀποφάσεως τῆς προσερχομένης.

β. Πρό τῆς εἰσόδου τῆς ὑποψηφίας εἰς τήν Ἱεράν Μονήν ὡς δοκίμου, ἐπιβάλλεται ὅπως ἐπισκέπτεται συχνά τήν Μονήν, παραμένῃ εἰς αὐτήν καί ἐπικοινωνῇ μετά τῆς Ἡγουμένης κυρίως εἰς τό «καταμανθάνειν τόν παρελθόντα βίον τῶν προσιόντων» καί «ὁποῖοι τό ἦθος εἰσί μή ἄστατοι καί πρός τάς κρίσεις εὐκίνητοι», ὥστε νά δεχθῇ αὐτήν εἰς τό Κοινόβιον, ἐάν καί ἐφ'ὅσον διαπιστώσῃ κλῆσιν Θεοῦ, ἀλλά καί ἀναπτύξῃ τήν ἐν φιλαδελφείᾳ ἀναστροφήν καί ἐπικοινωνίαν μετά τῶν ἀδελφῶν.

γ. Δέον νά διαθέτῃ διανοητικήν, ψυχικήν καί σωματικήν ὑγείαν πρός ἀποφυγήν προβλημάτων εἰς τήν ὁμαλήν λειτουργίαν τοῦ Κοινοβίου.

δ. Ἐφ'ὅσον διατυπωθῇ γνησία διάθεσις καί ἔνθεος ζῆλος διά τήν ζωήν τῆς ἀφιερώσεως ἐν τῷ Κοινοβίῳ, οἱαδήποτε ἡλικία καί κατάστασις εἶναι δυνατόν νά γίνῃ δεκτή εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, κατά τήν προτροπήν τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου· «μή ἐξουθένει γέροντας ἐάν βουληθῶσιν ἐλθεῖν εἰς τόν κόπον τοῦ μοναχικοῦ βίου καί γάρ ὁ Κύριος τούς περί τήν ἑνδεκάτην οὐκ ἀπεβάλετο οὐ γάρ οἶδας μήποτε ἐκλογῆς σκεῦος ἐστιν οὗτος». Καί τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου: «Μηδέ τάς περιστατικάς ἀποταγάς βδελυξώμεθα ἢ κατακρίνωμεν».

ε. Ὡς κατώτατον ὅριον εἰσόδου ὁρίζεται τό 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας. Εἰς ἰδιαζούσας περιπτώσεις ἀποφαίνεται τό Ἡγουμενοσυμβούλιον, ἀποφεῦγον τήν δημιουργίαν προβλημάτων οἰκογενειακῶν καί ἀντιδράσεων κοινωνικῶν.

στ. Ἡ εἴσοδος δοκίμου εἰς τήν Ἱ. Μονήν γίνεται κατόπιν ὑποβολῆς ἐγγράφου αἰτήσεως αὐτῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ θά ἀναφέρηται ρητῶς ὅτι ἐλευθέρως καί ἀβιάστως θέλει νά ἀσπασθῇ τόν μοναχικόν βίον. Πρό τῆς αἰτήσεώς της ἡ δόκιμος λαμβάνει γνῶσιν τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Μονῆς καί ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωσιν νά σεβασθῇ καθ'ὅλην τήν ἐγκαταβίωσίν της τάς διατάξεις του.

ζ. Ἡ εἴσοδος δοκίμου ἀδελφῆς εἰς τήν Ἱ. Μονήν γίνεται κατόπιν συνεννοήσεως τῆς Καθ-

ηγουμένης, τοῦ Πνευματικοῦ καί τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

η. Ἡ πρός δοκιμήν προσερχομένη εἰς τήν Ἱ. Μονήν παραμένει ἐπί μακρόν χρονικόν διάστημα ἐν κοσμικῇ περιβολῇ, μέχρις ὅτου παγιωθῇ ἡ ἐπιθυμία αὐτῆς διά τόν μονήρη βίον, γνωρίσῃ τό πνεῦμα καί τόν τρόπον ζωῆς τῆς Ἀδελφότητος καί γνωσθεῖσα ὑπό τῶν ἀδελφῶν γίνῃ ἀποδεκτή.

θ. Ἡ ἐγγραφεῖσα ὡς δόκιμος παραδίδει πάντα τά ἑαυτῆς ὑπάρχοντα πρός φύλαξιν παρά τῆς Ἀδελφότητος, εἰς τρόπον ὥστε νά παραλάβῃ αὐτά, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἀπαιτήσεως, ἐάν πρό τῆς ρασοφορίας της ἤθελεν ἀπέλθῃ ἢ ἀποβληθῇ τῆς Ἱ. Μονῆς. Εἰς τήν Ἡγουμένην δέ, ἀναθέτει μετά Θεόν, ἐξ'ὁλοκλήρου ἑαυτήν, ἐξαγορευομένη τακτικῶς καί ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ τούς λογισμούς αὐτῆς καί ὑποτασσομένη μετά σεβασμοῦ εἰς πάντα. Ἡ δέ Ἱ. Μονή ἀναλαμβάνει τήν κάλυψιν ὅλων τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς ἄνευ ἀπαιτήσεως ἐκ τῆς ὑποψηφίας χρημάτων ἢ περιουσίας.

ι. Ἡ διάρκεια τῆς δοκιμασίας τῆς προσερχομένης εἰς τήν Ἱ. Μονήν εἶναι τριετής, δυναμένη νά συντμηθῇ ἢ νά αὐξηθῇ ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, προτάσει τῆς Καθηγουμένης, ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεως εἰς τάς πνευματικάς ἀπαιτήσεις καί ἀσκήσεις τῆς κοινοβιακῆς ζωῆς ἢ εἰς ὅλως σοβαράς καί ἐκτάκτους περιστάσεις.

ια. Κατά τήν κανονικήν δοκιμασίαν ἐρευνᾶται ἡ ἐπιμονή τῆς δοκίμου εἰς τήν ἄσκησιν καί εἰς τόν ἀγῶνα ὑπερνικήσεως τῶν λογισμῶν, ἡ προσαρμογή εἰς τήν ἀτμόσφαιραν ὁμοψυχίας καί ἀγάπης, «ἐάν πρός πᾶσαν ταπεινοφροσύνην ἀνεπαισχύντως διάκειται», (Μ.Βασιλείου ὅροι κατά πλάτος, Ἐρωτ. ι΄, ΕΠΕ τ.Β, σελ.244, στ.8) ὡς καί ἡ σταθερά διάθεσις διά τό «ποιεῖν πᾶν πρᾶγμα κατά κέλευσιν τῆς Καθηγουμένης καί οὐ κατά τό ἴδιον θέλημα» (Ἀββᾶ Βαρσανουφίου, ἀπόκρ. σν΄).

ιβ. Μετά τήν κατά τά ἀνωτέρω δοκιμασίαν ἡ δόκιμος Μοναχή, προτάσει τῆς Καθηγουμένης καί τοῦ Πνευματικοῦ, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρίσει δέ καί εὐλογίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάμου καί Ἰκαρίας προχειρίζεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς ρασοφόρον.

ιγ. Ἐάν ἡ δόκιμος ἀπέλθῃ ἢ ἀποβληθῇ τῆς Ἱ. Μονῆς, λαμβάνει μόνον ὅ,τι παρέδωκεν κατά τήν προσέλευσιν της.

ιδ. Ἐάν ἐγκαταλείψῃ τήν Ἱ. Μονήν, γίνεται ἐκ νέου δεκτή, ἐφ'ὅσον τό ἀποφασίσῃ ἡ Καθηγουμένη μετά τῶν 3/4 τουλάχιστον τῆς Ἀδελφότητος, ἀπόλλυσι ὅμως τήν σειράν τῶν πρεσβείων.

ιε. Ἡ δόκιμος, ἐάν ἀποδειχθῇ ἀνυπάκουος, φιλοκατήγορος, φίλερις, ἰδιόρρυθμος καί εἶναι ἀνεπίδεκτος βελτιώσεως, ἀποβάλλεται ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ιστ. Μοναχή προερχομένη ἐξ ἑτέρας Μονῆς δέν γίνεται δεκτή, ἐκτός σπανιωτάτης ἐξαιρέσεως, τῇ ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ιζ. Αἱ δόκιμοι Μοναχαί, μή οὖσαι μέλη τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, δέν παρίστανται εἰς τάς Γενικάς Συνελεύσεις αὐτῆς καί ἐάν, ἀδείᾳ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, παραστοῦν δέν ἔχουν δικαίωμα ψήφου. Ἡ δόκιμος καθίσταται μέλος τῆς Ἀδελφότητος μόνο διά τῆς ρασοευχῆς.

## Ἄρθρον 17ον
## Ρασοφόροι Μοναχαί

α. Ὁριστικά μέλη τῆς Ἀδελφότητος καθίστανται αἱ δόκιμοι Μοναχαί διά τῆς κουρᾶς αὐτῶν. Μόλις ἐκπνεύσει ὁ χρόνος τῆς κανονικῆς δοκιμασίας καί προετοιμασίας της, ἡ δόκιμος, προτάσει τῆς Ἡγουμένης καί τοῦ Πνευματικοῦ, ἀποφάσει καί ἐγκρίσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, εὐλογίᾳ δέ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, προχειρίζεται εἰς ρασοφόρον, ἐνδύεται τήν μοναχικήν περιβολήν, λαμβάνει τό μοναχικόν ὄνομα καί ἐγγράφεται εἰς τό Μοναχολόγιον. Ἡ χειροθεσία τῶν δοκίμων εἰς ρασοφόρους γίνεται κατά ἱεραρχικήν τάξιν ἐκτός ἐάν ἄλλως κριθῇ ὑπό τῶν ἁρμοδίων.

β. Ἡ ρασοφόρος ὀφείλει νά διάγῃ τόν βίον της ἐν ταπεινώσει καί ὑποταγῇ, ἐν ἀσκήσει καί θείῳ ἔρωτι ἑτοιμάζουσα ἑαυτήν διά τό Μέγα καί Ἀγγελικόν Σχῆμα.

γ. Ρασοφόρος Μοναχή, ἀσθενοῦσα βαρέως, δύναται νά λάβῃ τό Μέγα Σχῆμα, ἐάν τό ἐπιθυμῇ, τῇ συμφώνῳ γνώμῃ τῆς Ἡγουμένης καί τοῦ Πνευματικοῦ.

δ. Ρασοφόρος Μοναχή ἀποχωρήσασα οἰκειοθελῶς ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, δέν γίνεται ἐκ νέου δεκτή πλήν ἐξαιρέσεων καί κατόπιν εἰλικρινοῦς μετανοίας, διά τάς ὁποίας ἀποφαίνεται τό Ἡγουμενοσυμβούλιον καί καθ'ἃς ἀπόλλυσι τήν σειράν τῶν πρεσβείων.

## Ἄρθρον 18ον
## Μεγαλόσχημοι Μοναχαί

α. Μετά τήν κανονικήν δοκιμασίαν, τῆς διαρκείας αὐτῆς μή καθορισμένης, ἡ ρασοφόρος Μοναχή

ἐφ'ὅσον ἀποδεικνύει διά τῆς καθημερινῆς αὐτῆς διαγωγῆς ὑγιές μοναχικόν φρόνημα καί συνέπειαν πρός τάς μοναχικάς ὑποχρεώσεις, κατόπιν εἰσηγήσεως τῆς Ἡγουμένης καί τοῦ Πνευματικοῦ καί ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, κείρεται Μεγαλόσχημος.

β. Ἡ κεκαρμένη Μοναχή συμφώνως πρός τόν 21ον κανόνα τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τόν 4ον κανόνα τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὀφείλει νά παραμείνῃ εἰς τήν Μονήν ἕως τό τέλος τοῦ βίου αὐτῆς, διότι διά τῆς κουρᾶς δημιουργεῖται δεσμός αἰώνιος καί ἀκατάλυτος μετά τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ· «ὁ ἅπαξ εἰς σύνδεσμον καί συνάφειαν ἐλθών πνευματικῆς ἀδελφότητος οὐχ οἷος τ'ἂν ᾖ ἀποκόπτεσθαι καί χωρίζεσθαι τούτων, οἷς συνηρμόσθη. Εἰ (…) πόσῳ μᾶλλον ὁ πνευματικῇ κοινωνίᾳ συναρμοσθείς ὑπ'αὐτῷ μάρτυρι καί μεσίτῃ τῷ Πνεύματι ὑπόδικος ἐπί τῷ χωρισμῷ γίνεται;» (Μ.Βασιλείου, PG 31,1393 D). Πᾶσα δέ περιουσία αὐτῆς θά ἀνήκῃ εἰς τήν Μονήν (μετά τήν κουράν). Ὡσαύτως καί πᾶν κτηθησόμενον, μετά τήν κουράν τῆς ἀδελφῆς περιουσιακόν στοιχεῖον ἐκ δωρεᾶς ἤ κληρονομίας περιέρχεται εἰς τήν Μονήν, ὡς ὁ νόμος ὁρίζει.

γ. Ἐάν παρά ταῦτα ἡ Μοναχή θελήσῃ νά ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς Ἀδελφότητος δύναται νά αἰτήσηται κανονικόν Ἀπολυτήριον ἐκ τῆς Μονῆς, ἀφοῦ πρῶτον ἐκθέσῃ τούς λόγους ἀποχωρήσεως, τό ὁποῖον χορηγεῖται αὐτῇ ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἐξασφαλισθῇ ἡ συγκατάθεσις τοῦ Μητροπολίτου, εἰς τήν ἐπαρχίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ νέα Μονή, εἰς τήν ὁποίαν ἡ ἀδελφή ἐπιθυμεῖ ἐφεξῆς νά μονάσῃ, διότι «τό λάθρᾳ ἀποχωρεῖν τῆς Μονῆς, πάντῃ ἀλλότριον τοῦ μοναχικοῦ ἐπαγγέλματος ἔκρινον οἱ ἅγιοι Πατέρες. Οὐκ ἔξεστιν οὖν τινι λάθρᾳ ἀποχωρεῖν , ἀλλ'εἰ οὐκ ἀναπαύεται ψυχικῶς ἐν τῇ καθ'ἡμᾶς λαύρᾳ ἀναγγειλάτῳ τῷ Προεστῶτι τήν αἰτίαν καί ἐάν εὐλόγως ζητῇ τήν μετάβασιν ἢ παραδώσῃ αὐτόν εἰς ἕτερον πνευματικόν Ἡγούμενον ἢ ἄλλως πως οἰκονομίσῃ τά κατ'αὐτόν, ἵνα ἔσται καί ἡ ἀποχώρησις αὐτοῦ ἐκ τοῦ Μοναστηρίου μετ' εὐχῆς καί εὐλογίας» (Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου). Κατά τήν ὁριστικήν ἀποχώρησιν αὐτῆς ἐκ τῆς Μονῆς δύναται νά λάβῃ τά αὐστηρῶς προσωπικῆς αὐτῆς χρήσεως εἴδη καί μόνον τῇ εὐλογίᾳ τῆς Ἡγουμένης.

δ. Ἡ χειροθεσία τῆς Ρασοφόρου Μοναχῆς εἰς Μεγαλόσχημον γίνεται συμφώνως πρός τήν ἱεραρχίαν. Πλήν ἐάν ἀδελφή τις ἀρνηθῇ νά λάβῃ τό Μέγα Σχῆμα τῇ προτάσει τῆς Ἡγουμένης, πρός ἀποφυγήν βίας ἢ ἐξαναγκασμοῦ, δύναται ἡ Ἡγουμένη νά προτείνῃ τήν χειροθεσίαν τῆς ἐπομένης ἀδελφῆς. Τό αὐτό δύναται καί εἰς περίπτωσιν πού κρίνῃ ἡ ἰδία μετά τοῦ Πνευματικοῦ ἀνέτοιμον τήν ἀδελφήν νά λάβῃ τό Μέγα Σχῆμα καί κατόπιν ἐπανειλημμένων παραινέσεων.

ε. Μεγαλόσχημος Μοναχή ἀποχωρήσασα οἰκειοθελῶς ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς δέν γίνεται ἐκ νέου δεκτή πλήν ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων μετ' ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί κατόπιν εἰλικρινοῦς μετανοίας καί συντριβῆς· «ἐάν ἀδελφός τοῦ Κοινοβίου χωρισθῇ οἱᾳδήποτε προφάσει καί περιπέσῃ ἁρπαγῇ ἢ καί μεταγνούς ὑποστρέψῃ, οὐ δεῖ αὐτόν παρορᾶν, ἀλλά προσλαμβάνεσθαι μᾶλλον ὡς ἴδιον μέλος. Εἶ γάρ καί ἥμαρτε ἀποστάς ἀλλά σύ ποίησον τό ἔλεος μετ' αὐτοῦ διά τόν Κύριον τόν εἰπόντα· ἑνί τούτων τῶν ἐλαχίστων ἐποιήσατε, ἐμοί ἐποιήσατε». (Ἐφραίμ τοῦ Σύρου). Ἐν τοιαύτη περιπτώσει ἀπόλλυσι τήν σειράν τῶν πρεσβείων καί τάσσεται τελευταία εἰς τήν τάξιν τῶν Μεγαλοσχήμων Μοναχῶν.

## Ἄρθρον 19ον
## Ἐσωτερική ζωή τοῦ Κοινοβίου

α. Τό Ἱερόν Κοινόβιον ἀποτελεῖ μικράν κοινωνίαν ἀτόμων ἐπί τό αὐτό συνηγμένων ἵνα βιώσουν ἐν σώματι «κατάστασιν ἀσωμάτων». Ὡς ἐκ τούτου πρόκειται διά πρότυπον χριστιανικήν κοινωνίαν ἐμφανίζουσαν διφυῆ χαρακτῆρα. Εἶναι ἐπίγειος πολιτεία με οὐράνιον πολίτευμα. Ἡ ζωή εἶναι αὐστηρῶς κοινοβιακή. Ἅπαντα καθορίζονται ὑπό τῆς Ἡγουμένης συμφώνως πρός τάς ἀνάγκας τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ ὑπακοή κατέχει τήν πρώτην θέσιν εἰς τήν τάξιν τῶν ἀρετῶν, διότι δίχα αὐτῆς οὐδεμία πνευματική πρόοδος εἶναι δυνατή. Κατά τόν Μ.Βασίλειον «ἡ ἀληθής καί τελεία ὑπακοή τῶν ὑποχειρίων πρός τόν Καθηγούμενον ἐν τούτῳ δείκνυται, ἐν τῷ μή μόνον τῶν ἀτόπων κατά τήν συμβουλήν τοῦ προεστῶτος ἀπέχεσθαι, ἀλλά μηδέ αὐτά τά ἐπαινετά χωρίς τῆς ἐκείνου γνώμης ποιεῖν» (PG 31, 884C).

β. Ἐπειδή δέ εἶναι ἅπαντα κοινά, κοινόν «τό ἐγχείρημα τῆς σωτηρίας», ἐλλοχεύει ὁ κίνδυνος τῆς ἐξουθενώσεως τοῦ ἀτόμου ὑπέρ τοῦ συνόλου. Ὁ κίνδυνος ὅμως αὐτός ἀποσοβεῖται, ὅταν ρυθμίζωνται ἅπαντα κατά τό πνευματικόν συμφέρον μιᾶς ἑκάστης τῶν ἀδελφῶν, εἰς τρόπον ὥστε νά φαίνηται ὅτι τό σύνολον ὑπηρετεῖ ἕκαστον μέλος. Ἡ τήρησις αὐτῆς τῆς ἰσορροπίας ἀπαιτεῖ παρά τῆς Ἡγουμένης σύνεσιν, νοῦν ἐχέφρονα, πεφωτισμένην διάνοιαν, μακράν πάσης ἐπάρσεως καί ἐπαράτου οἰήσεως. Ἡ Ἡγουμένη

ἐνεργεῖ μετ' ἐξουσίας, ὅμως «μή ἀναγκαστικῶς» διά νά ἐνοποιήσῃ τήν πολλαπλότητα τῶν θελήσεων καί νά προσφέρῃ ἑαυτήν «τύπον καί ὑπογραμμόν τοῖς πᾶσι».

γ. Αἱ ἀδελφαί ὀφείλουν νά ζοῦν ὡς ἄγγελοι, ἀγνίζουσαι ἑαυτάς καί μετά πάσης αὐταπαρνήσεως ἐπιδιδόμεναι εἰς τήν διακονίαν τοῦ συνόλου. Συμπεριφέρονται μεταξύ των μετά πάσης ἁπλότητος, ἀγάπης ἀδελφικῆς καί πνευματικῆς. Αἱ παλαιότεραι καί μεγαλύτεραι εἶναι πάντα σεβασταί: «αἰδεσιμώτατον γάρ πως ἐν τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων τό γεραρότερον» (Μ. Βασιλείου, PG.31, 876Α). Γίνονται ἐμπνευσταί τῆς Ἀδελφότητος διά τοῦ παραδείγματός των, τοῦ ταπεινοῦ φρονήματος καί τῆς διαθέσεως διακονίας. Αἱ μικρότεραι ἀδελφαί πλησίον τῶν μεγαλυτέρων, μαθητεύουν εἰς τήν πνευματικήν ζωήν, ἐκπαιδεύονται εἰς τήν προσεκτικήν ἐπιτέλεσιν τῶν διαφόρων διακονημάτων καί προετοιμάζονται διά τήν μελλοντικήν ἀνάληψιν αὐτῶν μετά τῆς δεούσης ὑπευθυνότητος, ὅταν τό κρίνει ἡ Ἡγουμένη. Ἅπασαι δέ συμμερίζονται τόν ἀγῶνα ἀποταγῆς καί ὑποταγῆς τῶν δοκίμων καί ἐπιδεικνύουν εἰς αὐτάς ἀγάπην καί κατανόησιν.

δ. Αἱ ἀδελφαί, καταλλήλως χειραγωγούμεναι, δημιουργοῦν κλῖμα ψυχικῆς ἀνέσεως, φιλαλληλίας, χαροποιοῦ πένθους, κατανύξεως, συναγωνιζόμεναι καί οὐχί ἀνταγωνιζόμεναι «καθάπερ ἵπποι», ἁμιλλώμεναι, λίθοι συναρμοζόμενοι εἰς οἰκοδομήν πνευματικήν, μέλη συναρμολογούμενα εἰς σῶμα Χριστοῦ, λαμπάδες συγκαιόμεναι καί ἐκπέμπουσαι φῶς Χριστοῦ, καθόσον «φῶς μέν Μοναχοῖς ἄγγελοι, φῶς δέ πάντων ἀνθρώπων μοναχική πολιτεία» ( Κλῖμαξ Λόγος 26, στ.25).

Οὕτω συγκροτεῖται πολιτεία, εἰς τήν ὁποίαν οἱ δυνατοί προσφέρουν τό κατά δύναμιν καί οἱ ἀσθενεῖς λαμβάνουν τό κατ'ἀνάγκην.

### Ἄρθρον 20όν
### Πειθαρχικός ἔλεγχος-Ποιναί

α. Πειθαρχικός ἔλεγχος ἀσκεῖται κατ'ἀρχήν ὑπό τῆς Ἡγουμένης, ἡ ὁποία ἐπιβάλλει τά ὑπό τῶν Ἱερῶν Κανόνων προβλεπόμενα ἐπιτίμια μετά διακρίσεως καί ἀγάπης ἀποβλέπουσα πάντοτε εἰς τήν διόρθωσιν μόνην τῆς παρ'ἐλπίδος σφαλλούσης ψυχῆς.

β. Εἰς περίπτωσιν ὑποτροπῆς ἐπιλαμβάνεται τό Ἡγουμενοσυμβούλιον, ἐάν δέ, τό παράπτωμα ἐπισύρει κανονικάς κυρώσεις ἢ ἀπειλεῖ τήν εὔρυθμον λειτουργίαν τῆς Μονῆς, τότε ἡ Γενική Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος ἐπιβάλλει, κατόπιν εἰσηγήσεως τῆς Ἡγουμένης, τήν δέουσαν ποινήν, κατόπιν ἐνημερώσεως καί ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κατά τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 παρ.η τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

γ. Βαρυτέραν ποινήν δύναται νά ἐπιβάλῃ ὁ οἰκεῖος Ποιμενάρχης βάσει τοῦ Νόμου περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄
## ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

Πόλοι πέριξ τῶν ὁποίων πλέκεται ἡ πνευματική ζωή τῆς Ἀδελφότητος εἶναι ἡ λατρευτική ζωή μέ τάς ποικίλας μορφάς της, ἡ πνευματική μόρφωσις διά τῆς ἁγιογραφικῆς καί ἁγιοπατερικῆς μελέτης καί τό διακόνημα ἢ ἀπαραίτητος χειρονακτική ἐργασία, συμφώνως πρός τούς μοναχικούς κανόνας τοῦ Ὀρθοδόξου ἀνατολικοῦ Μοναχισμοῦ καί τήν παράδοσιν ὅλων τῶν αἰώνων.

### Ἄρθρον 21ον
### Λατρευτική ζωή

α. Κέντρον πέριξ τοῦ ὁποίου ἐκτυλίσσεται ἡ καθημερινή ζωή τοῦ Μοναχοῦ εἶναι ὁ Ναός, τό Καθολικόν αὐτῆς. Τό παρθενικόν ἦθος εἶναι λατρευτικόν. Ὁ Ναός διά τήν Μοναχήν γίνεται ἡ Πύλη τοῦ Οὐρανοῦ, διά τῆς ὁποίας αὕτη κατορθώνει νά ἀτενίζῃ νοερῶς καί νά ἐπικοινωνῇ ἐν τῇ καρδίᾳ της μέ τούς κόσμους τῶν Ἀγγέλων καί τῶν Ἁγίων, αἰνοῦσα μετ' αὐτῶν τόν ἐν Τριάδι Θεόν. Τήν ὥραν τῆς λατρείας διδάσκεται πῶς δεῖ πιστεύειν, πῶς δεῖ ζῆν, πῶς δεῖ ἀγαπᾶν. Ἀποκτᾶ τόν νοῦν τοῦ Χριστοῦ καί τόν τρόπον ζωῆς τῶν Ἁγίων. Διά τοῦτο εἰς τό Κοινόβιον τό βάρος πίπτει ἐπί τῆς λατρευτικῆς ζωῆς.

β. Διά τῶν θησαυρῶν τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Παραδόσεως καί τῆς ὁμοφώνου Πατερικῆς σκέψεως, ἔχει παραδοθεῖ εἰς ἡμᾶς καί ἡ τάξις τῆς ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας καί προσευχῆς. Κατά τόν Ἅγιον Ἰσαάκ τόν Σῦρον, «πᾶσα προσευχή, ἐν ᾗ μή μοχθήσῃ τό σῶμα καί θλιβῇ ἐν αὐτῇ ἡ καρδία, ἔκτρωμα λογίζεται. Χωρίς γάρ ψυχῆς ἐστίν ἐκείνη ἡ προσευχή». Διό περί τήν 4ην πρωϊνήν ὥραν «ἐν νυκτί βαθείᾳ, βαθυτάτης ἡσυχίας οὔσης, μηδενός ἐνοχλοῦντος, μηδενός ἐκκρούοντος τῆς δεήσεως» ἑκάστη Μοναχή, ἅμα τῇ κρούσει τοῦ ταλάντου «τόν νοῦν ἐν τῇ καρδίᾳ συνάγουσα» διαλέγεται κατ' ἰδίαν τῷ κοινῷ πάντων Δεσπότῃ, διά κομβοσχοινίου καί τῆς μονολογίστου εὐχῆς, ἐπί μίαν ὥραν, πληροῦσα τόν ἀτομικόν της

κανόνα, ὅστις ὁρίζεται ὑπό τῆς Ἡγουμένης. Ἐν συνεχείᾳ, εἰς κοινήν σύναξιν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ἀρχίζουν αἱ καθημεριναί Ἀκολουθίαι, «οἱ διατετυπωμένοι καιροί τῶν προσευχῶν», κατά τόν Μ.Βασίλειον, τουτέστιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὄρθρου, τῶν Ὡρῶν, τῶν Ψαλτηρίων, τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τοῦ Ἀποδείπνου κατά τόν τύπον τοῦ «ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπί τά κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου». Τό ὡράριον τῶν Ἀκολουθιῶν ἐντός τοῦ 24ωρου παραλλάσσει κατά τάς ἐποχάς τοῦ ἔτους καί τάς ἐκκλησιαστικάς περιόδους.

γ. Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν καί εἰς πάσας ἀνεξαιρέτως τάς Ἱεράς Ἀκολουθίας τοῦ ἡμερονυκτίου ἡ φιλόθεος ἀδολεσχία συντείνει εἰς τήν μετά τοῦ Κυρίου ἕνωσιν ἐν τῷ μυστικῷ ταμιείῳ τῶν καρδιῶν. Ἑκάστη Μοναχή, ἔχουσα κατά νοῦν τό τοῦ Ἁγίου Συμεών τοῦ Νέου Θεολόγου: «Στῆθι ἐν τῷ Ναῷ, ὡς μετά Ἀγγέλων ἐν τῷ οὐρανῷ σύντρομος...» καί τό τοῦ Ἀββᾶ Φιλήμονος: «Νόμιζε δέ σεαυτόν ἐν τῷ οὐρανῷ ἑστάναι καί μετά τῶν ἁγίων Ἀγγέλων τῷ Θεῷ ἀπαντῆσαι καί Αὐτόν ὑποδέξασθαι ἐν τῇ καρδίᾳ», ἵσταται εὐλαβῶς ἐν τῷ Ναῷ, κατά τήν θείαν Λατρείαν, διαφυλάττει τελείαν σιωπήν καί προσπαθεῖ νά προσεύχηται ἀμετεωρίστως, ἐν καθαρῷ νοὶ καί καρδίᾳ. Αἱ Μοναχαί ἅπασαι συμμετέχουν εἰς τάς λατρευτικάς Συνάξεις ἀνελλιπῶς -ἐκτός ἀπό τάς ἐχούσας λόγους ὑγείας, ὅπερ ἐλέγχεται ὑπό τῆς Ἡγουμένης-, παραμένουσαι ἐν τῷ Ναῷ μέχρι τῆς Ἀπολύσεως. Ἀπουσία προφάσει διακονήματος δέν ἐπιτρέπεται καθώς καί ἔξοδος ἐκ τοῦ Ναοῦ ἄνευ εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης.

δ. Αἱ Ἀκολουθίαι δέον ὅπως ἀναγιγνώσκωνται καί ψάλωνται εὐκρινῶς. Αἱ ψάλτριαι ἔργον τῶν θείων Ἀγγέλων ἐπιτελοῦσαι, ὀφείλουν, ὡς κατενώπιον Θεοῦ μετά φόβου καί τρόμου καί βαθείας συναισθήσεως νά ψάλουν τά ἱερά ἄσματα μηδεμιᾶς συζητήσεως, ἐπιπλήξεως, παρατηρήσεως καί ἀντιλογίας ἐπιτρεπομένης κατά τήν ὥραν τῆς Θείας λατρείας, καθ'ὅτι τά τοιαῦτα δηλοῦν περιφρόνησιν καί ἀσέβειαν εἰς τό Θεῖον Πρόσωπον. Αἱ δέ λοιπαί ἀδελφαί μετ' εὐλαβείας καί σιωπῆς νά ἀκροῶνται προσευχόμεναι. Οὕτω σύμπασα ἡ Ἀδελφότης ἑνοῦται μυστικῶς μετά τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ καί δή κατά τήν Θ.Λειτουργίαν διά τῆς μετοχῆς τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων τακτικῶς, κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης καί κατόπιν δεούσης προετοιμασίας, ἐπειδή, ὡς ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ ἀξίως λαμβανόμενον ἐλαύνει μέν δαίμονας καί πόρρωθεν ἡμῶν ποιεῖ, καλεῖ δέ Ἀγγέλους πρός ἡμᾶς καί τόν Δεσπότην τῶν Ἀγγέλων. Ὅπου γάρ ἂν ἴδωσι τό αἷμα τό Δεσποτικόν, φεύγουσι μέν δαίμονες, συντρέχουσι δέ Ἄγγελοι» (PG 59 261).

ε. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου τελεῖται μετά Χαιρετισμῶν πρός τήν Παναγίαν ἐκτός τῆς ἡμέρας τοῦ Σαββάτου καί τῶν παραμονῶν τελέσεως Θ.Λειτουργίας κατά τάς ὁποίας δέον νά ἀναγιγνώσκεται ἡ Ἀκολουθία τῆς θείας Μεταλήψεως. Μετά τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου δέν ἐπιτρέπονται ὁμιλίαι, συναθροίσεις καί θόρυβοι, αἱ ἀδελφαί ἀποσύρονται ἐν σιωπῇ εἰς τά κελλία διά τά πνευματικά των καθήκοντα καί ἀνάπαυσιν.

στ. Ἡ ἀναζήτησις καί λατρεία τοῦ Θεοῦ συνεχίζεται ἀδιαλείπτως καί ἐκτός τοῦ Ναοῦ διά τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἰδίᾳ δέ διά τῆς χρήσεως καί ἐπιμελείας ἐν παντί καιρῷ καί τόπῳ τῆς μονολογίστου προσευχῆς «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με τόν ἁμαρτωλόν». Διά τήν περαιτέρω συστηματικήν καλλιέργειαν τῆς νοερᾶς προσευχῆς ὑπό τινός ἀδελφῆς, θά ὑπάρχῃ προσωπική συνεργασία ταύτης μετά τῆς Ἡγουμένης, ἐντός πάντοτε τῶν πλαισίων καί τῶν μεθόδων, τάς ὁποίας καθιέρωσεν καί καθαγίασεν ἡ παναρχαία καί πανσεβάσμιος μυστική Ὀρθόδοξος Μοναστική Παράδοσις.

ζ. Κλῖμα ἀναγκαῖον διά τήν ἐν γένει λατρευτικήν ζωήν καί τήν καλλιέργειαν τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς ἀποτελεῖ ἡ σιωπή καί ἡ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ ἐπικράτησις ἀτμοσφαίρας πλήρους «ἡσυχίας», τήν ὁποίαν ὡς ἓν ἀπό τά σοβαρότερα ἀγωνίσματα δέον νά ἀσκῇ ἑκάστη ἀδελφή.

Τοιουτοτρόπως νοουμένη ἡ λατρευτική ζωή δέν συνιστᾶ καθῆκον, ἀλλά προοδοποίησιν εἰς τά Ἅγια τῶν Ἁγίων, ἀνακαινιστικόν γεγονός, τό ὁποῖον ὁδηγεῖ εἰς τήν μυστικήν συνάντησιν τῆς νύμφης μετά τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ.

## Ἄρθρον 22ον
## Τράπεζα

α. Πλήν τοῦ Ναοῦ κατ' ἐξοχήν ἱερός θεωρεῖται ὁ χῶρος τῆς Τραπέζης, ἐπειδή πάντα τά τῆς μοναχικῆς ζωῆς ἀποβλέπουν εἰς τόν σκοπόν τῆς κατά Χριστόν τελειώσεως τῶν Μοναχῶν. Διά τοῦτο αἱ ἀδελφαί προσερχόμεναι ἐγκαίρως ἐσθίουν ἐν σιωπῇ παρακολουθοῦσαι τήν ἀνάγνωσιν, ἥτις καθορίζεται ὑπό τῆς Ἡγουμένης καί γίνεται ὑπό τῶν ἑκάστοτε ἀναγνωστριῶν.

β. Αἱ ἀδελφαί μετέχουν εἰς τάς νηστείας τάς ὑπό τῆς

Ἁγίας Ἐκκλησίας καί δή τῶν μοναστικῶν διατάξεων κεκανονισμένας καί ἐσθίουν ἄνευ μεμψιμοιρίας καί γογγυσμοῦ ἀλλά μετ' εὐχαριστίας πᾶν τό κοινόν παρατιθέμενον, πλήν ἐξαιρέσεων, τάς ὁποίας ρυθμίζει ἡ Ἡγουμένη πρός κατάλληλον ἀντιμετώπισιν καί μετά τῆς δεούσης εὐαισθησίας καί κατανοήσεως τῶν περιπτώσεων ἀσθενῶν ἀδελφῶν.

γ. Μόνον κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης δύναται μία ἀδελφή νά ἀπουσιάσῃ διά λόγους ἀσθενείας ἤ ἀναγκαίου διακονήματος, ἀπό τήν κοινήν Τράπεζαν.

δ. Δέν ἐπιτρέπεται ἡ αὐτόβουλος μετάθεσις τοῦ γεύματος, διότι τοῦτο ἀποτελεῖ ἰδιορρυθμίαν καί καταφρόνησιν τοῦ κοινοῦ σώματος, τῆς κοινῆς ἀναγνώσεως καί διδαχῆς.

ε. Εἰς τήν τράπεζαν τῶν Μοναχῶν δύνανται νά παρακάθηνται φιλοξενούμενοι κατά τήν κρίσιν τῆς Ἡγουμένης, καθώς λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος· «εἰ δέ τίς ἐπί συνέσει καί εὐλαβείᾳ γνώριμος εἴη, καί δι'αἰδοῦς ἄγοι τόν ἡμέτερον βίον, τούτῳ κοινωνεῖν τραπέζης, εἰ τούτου δεήσειεν ἐπεσκεμμένως, οὐκ ἄλογον» (PG 31, 1365 Α).

στ. Ἐν γένει, δέον ὅπως τηρῆται ὁ ὅρος τῆς ἐγκρατείας, ὅστις κατά τόν Μ.Βασίλειον εἶναι «τό μήτε πρός τρυφήν, μήτε πρός κακοπάθειαν τῆς σαρκός βλέπειν, ἀλλά φεύγειν ἐν ἑκατέρῳ τήν ἀμετρίαν, ἵνα μήτε πολυσαρκοῦσα ταράσσηται, μήτε νοσώδης γενομένη ἀδυνατῇ πρός τήν τῶν ἐντολῶν ἐργασίαν» (Μ.Βασ. Λόγος Ἀσκητικός Γ΄).

## Ἄρθρον 23ον
## Διακονήματα

α. Ἡ εἰς τά ποικίλα διακονήματα τῆς Ἱ. Μονῆς ἄσκησις τῶν Μοναχῶν, ἡ διά τῆς ἐπιμελοῦς καί ἀόκνου ἐργασίας ἐπιτελουμένη, εἶναι ἀναποσπάστως συνδεδεμένη μέ τήν μοναχικήν των τελείωσιν καί ἀποτελεῖ μίαν τῶν ἀπαραιτήτων καί βασικῶν προϋποθέσεων διά τόν καταρτισμόν καί τήν ὁλοκλήρωσιν τῆς προσωπικότητος αὐτῶν. «Ἐπεί διπλοῦς ὁ ἄνθρωπος» κατά τόν Μ.Βασίλειον, «διπλοῦν εἶναι προσήκει καί τό τῆς ἀρετῆς σπούδασμα, πόνοις τε σώματος καί ψυχῆς ἀσκήμασι κατορθούμενον. Πόνοι δέ σώματος οὐχ ἡ ἀργία, ἀλλά τό ἔργον ἐστί».

β. Ἐπειδή, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, «οὗτος ὁ βίος ἄριστος, οὕτως τόν Χριστόν μέσον ὑμῶν σχοίητέ πῃ μέν ἐργαζόμενοι πῃ δέ προσευχόμενοι», ἑκάστη ἀδελφή ὀφείλει νά γνωρίζῃ ὅτι ἡ διακονία της ἀποτελεῖ «ἀρετῆς σπούδασμα» καί διά τοῦτο ὀφείλει νά ἐκτελῇ καί τά εὐτελέστερα τῶν ἔργων «μετά πολλῆς αἱρεῖσθαι τῆς σπουδῆς καί προθυμίας…ὅτι πᾶν ὃ διά τόν Θεόν γίνεται, οὐκ ἔστι μικρόν , ἀλλά μέγα καί πνευματικόν καί τῶν Οὐρανῶν ἄξιον καί τούς ἐκεῖθεν ἡμῖν ἔλκον μισθούς…». Ὅ,τι πράττει, τό πράττει διά τόν Θεόν καί διά τήν Ὑπεραγίαν Μητέρα Του εἰς τόν Οἶκον τῆς ὁποίας, ἀσκεῖται καί πραγματοποιεῖ τάς πνευματικάς ἀναβάσεις της. Τοιουτοτρόπως, ἕκαστον διακόνημα καθίσταται ὄντως «σαγήνη τῶν ἀρετῶν» καί «βασιλείας οὐρανῶν πρόξενος», ἐφ'ὅσον ἐπιτελεῖται «ἐν ταπεινῷ φρονήματι, ἐπάρσεως χωρίς, ὀργῆς τε καί γογγυσμοῦ».

γ. Ἡ διακονία δέν πρέπει νά γίνεται ἀφορμή πνευματικῆς ἀδιαφορίας καί ἀσυγχωρήτου περισπασμοῦ διά τήν Μοναχήν. Αὕτη ὅσον τῆς εἶναι δυνατόν, θά ἐξασφαλίζῃ ἑαυτήν «ἐν πάσῃ νήψει», κατά τήν ἄσκησιν δέ τοῦ διακονήματός της, θά φοβῆται τήν «ἐκ περιττοῦ καί ἐκ περιφρονήσεως παράχρησιν, ὡς Θεοῦ ἐποπτεύοντος».

Κατά συνέπειαν πᾶσαι αἱ ἀδελφαί ὀφείλουν νά ἐργάζωνται μετά ζήλου καί ἐπιμελείας «ὡς τῷ Χριστῷ διακονοῦσαι» ἀπροφασίστως καί ἀδιαμαρτυρήτως ἐκτελοῦσαι καί τά εὐτελέστερα διακονήματα.

δ. Τά διακονήματα ρυθμίζονται καί κατανέμονται εἰς τάς ἀδελφάς ὑπό τῆς Ἡγουμένης ἐν πνεύματι ἀγάπης, διακρίσεως καί δικαιοσύνης, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κοινοβίου καί τῶν ψυχοσωματικῶν δυνάμεων ἑκάστης ἀδελφῆς· «τόν μέντοι Προεστῶτα προσέχειν χρή, ὅπως ἄν μή τῆς τοῦ σώματος δυνάμεως μείζονα τά ἐπιτάγματα ποιησάμενος» (Μ.Βασιλείου, PG 31, 1420 D). Δύναται δέ ἡ Ἡγουμένη νά προβῇ κατά τήν κρίσιν της, εἰς ἀλλαγήν αὐτῶν ἤ καί εἰς τήν ἀνάθεσιν πλειόνων διακονημάτων εἰς μίαν ἀδελφήν, καί ἀσκεῖ τήν γενικήν ἐποπτείαν αὐτῶν.

ε. Ἄρνησις ἀναλήψεως διακονήματος ὡς πλήρης ἀπόρριψις τῆς μακαρίας ὑπακοῆς καί τῆς ἁγίας ταπεινώσεως, δέν ἐπιτρέπεται. Τό αὐτό ἰσχύει καί εἰς περίπτωσιν ἐπιμονῆς διά τήν ἀνάληψιν διακονήματος κατ'ἐπιθυμίαν ἤ ἕνεκεν ἱεραρχικῆς τάξεως.

στ. Οὐδεμία ἀδελφή ἐπιτρέπεται νά ἐπεμβαίνῃ εἰς διακόνημα ἑτέρας, ἐκτός καί ἐάν πρόκειται περί πρεσβυτέρας ἀδελφῆς ἐχούσης εὐλογίαν πρός τοῦτο. Ἐάν ἀδελφή τις ἀντιληφθῇ εἰς διακόνημά τι ἤ ἀνακύψῃ πρόβλημα, ἀναφέρει τοῦτο εἰς τήν Ἡγουμένην ἤ εἰς τήν Ἀναπληρώτριαν αὐτῆς, ἐπαφίενται δέ εἰς τήν κρίσιν

τῆς Ἡγουμένης αἱ σχετικαί παρατηρήσεις. Μοναχαί παραβαίνουσαι τόν κανόνα τοῦτον καί προκαλοῦσαι ἔριδας ἢ παρεξηγήσεις κανονίζονται δι'ἐπιτιμίων.

ζ. Εἰς τήν διακονίαν ἡ Μοναχή δέον ὅπως ἐργάζηται μετά ζήλου, προσευχομένη ἐν σιγῇ καί φόβῳ Θεοῦ. Δέν παραιτεῖται τῆς διακονίας αὐτῆς, εἰ μή μόνον ἐάν λάβῃ ἐντολήν ὑπό τῆς Ἡγουμένης δι'ἄλλην τινά ἐργασίαν. Ἐν τῇ διακονίᾳ δέν καταλείπει εἰς ἄλλην τό ἔργον αὐτῆς οὔτε παραιτεῖται τῶν βαρυτέρων ὑπηρεσιῶν· δέν πράττει ἔργον παρά ἢ ὑπέρ τό διατεταγμένον οὔτε ἐργάζεται μετ' ἐπάρσεως ἢ γυγγυσμοῦ. Ὀφείλει δέ νά ἐπιμελῆται τῶν πεπιστευμένων αὐτῇ ἐργαλείων, ὡς τῷ Θεῷ ἀνακειμένων, τά ὁποῖα ἀπεκτήθησαν μετά πολλῶν κόπων τῶν ἀρχαιοτέρων ἀδελφῶν καί δωρεάς τῶν πιστῶν.

η. Τά διακονήματα τά ὁποῖα ἀσκοῦνται ὑπό τῶν Μοναχῶν εἶναι τά ἀπαιτούμενα διά τήν καθ'ἡμέραν εὔρυθμον λειτουργίαν τῆς Μονῆς καί περιλαμβάνουν ἀφ'ἑνός μέν τά ἀνέκαθεν κεκανονισμένα μοναστηριακά τοιαῦτα (ἀρχοντάρης, οἰκονόμος, δοχειάρης, μάγειρος, τραπεζάρης, ἐκκλησιαστικός, τυπικάρης, ψάλτης, κηπουρός, ξενοδόχος, βιβλιοφύλαξ, προσφοράρης, κολλυβᾶς, νοσοκόμος, ἀφυπνιστής, ὁδηγός, κ.λ.π.). Ἀφ' ἑτέρου δέ, περιλαμβάνουν τά ἐργόχειρα τῶν ἀδελφῶν, ἤτοι τά παραδοσιακά διακονήματα τῆς ἁγιογραφίας, χρυσοκεντητικῆς, ἱεροραπτικῆς, κηροπλαστικῆς, θυμιάματος, κηπουρικῆς κ.λ.π. Ἡ ἀνάθεσις ἢ ἀνανέωσις τῶν διακονημάτων πραγματοποιεῖται ὑπό τῆς Καθηγουμένης εἰς τακτικήν σύναξιν κατά τό πρῶτον δεκαήμερον μηνός Ἰανουαρίου. Οὐδέν διακόνημα εἶναι ἰσόβιον καί ἀναπόσπαστον καί οὕτω οἱαδήποτε ἀλλαγή διακονήματος κατά τήν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἐναπόκειται εἰς τήν διακριτικήν δικαιοδοσίαν τῆς Ἡγουμένης.

θ. Οὐδέποτε ἀδελφή ἀναγράφει τό ὄνομα αὐτῆς εἰς τό ἐργόχειρον, τό ὁποῖον ἀποτελεῖ πόνημα συλλογικῆς ἐργασίας. Τά ἔσοδα ἐξ'αὐτοῦ ἢ ἐκ συντάξεων ἢ ἀλλαχοῦ, ἀνήκουν εἰς τό Κοινόβιον, ἄνευ οὐδεμίας δικαιοδοσίας τῆς Μοναχῆς ἐπ'αὐτῶν.

ι. Ἡ διακονία ἀποτελεῖ χαρᾶς αἰτία· ὁ κόπος μετμορφοῦται εἰς ἀγαλλίασιν ψυχῆς καί δέν μετρᾶται. Ἡ προσφορά μιᾶς ἀδελφῆς οὐδέποτε συγκρίνεται πρός τήν προσφοράν ἑτέρας. Δέν ὑπάρχει διάκρισις διακονημάτων εἰς κύρια καί δευτερεύοντα. Ἡ Μοναχή δαπανᾶ ἑαυτήν διά τήν Ἱεράν Μονήν καί τήν Ἀδελφότητα.

ια. Δέον ὅπως αἱ ἀδελφαί ἐξ'ἔργου τε καί ἰδρῶτος ἰδίου προσφέρωσι εἰς τό Μοναστήριον ἀναλόγως τῶν ψυχικῶν, σωματικῶν καί πνευματικῶν δυνάμεων αὐτῶν. Ὡς ὁρίζεται εἰς τήν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Σχήματος, προσφέρουσιν «ἐργασίαν τήν κατά δύναμιν».

ιβ. Κατά παρακαταθήκην, τέλος, τῶν ἁγίων Πατέρων, ἄκρως σημαντική ἀπό πνευματικήν ἄποψιν εἶναι ἡ διατήρησις τῆς εἰρηνικῆς καταστάσεως, καί ἐν μέσῳ τῶν σπουδαιοτέρων καί πλέον ἐπειγόντων διακονημάτων. Διό κύριον μέλημα τῶν ἀδελφῶν ἀποτελεῖ ἡ ἐπιδίωξις τῆς εἰρήνης κατά τήν ἐργασίαν, ἥτις ἐπιτυγχάνεται μέ τήν ὑποχωρητικότητα, τό πνεῦμα συνεργασίας καί δή τήν ἐφαρμογήν τοῦ Προδρομικοῦ λόγου «αὐτόν δεῖ αὐξάνειν, ἐμέ δέ ἐλαττοῦσθαι».

## Ἄρθρον 24ον
## Περιουσία Μοναχῶν

α. Ἡ Μοναχή ἐν τῇ Ἀδελφότητι οὐδέν ἴδιον κέκτηται κατά τήν ἀρχήν καί ἀρετήν τῆς ἀκτημοσύνης. Τά πάντα χρησιμοποιεῖ τῇ εὐλογίᾳ τῆς Ἡγουμένης καί οὐδέν δωρίζει εἰς ἄλλην ἀδελφήν ἢ συγγενικά πρόσωπα ἢ πτωχούς ἢ λαμβάνει ἄνευ γνώμης καί εὐλογίας αὐτῆς. Κατά συνέπειαν τό κελλίον, τό ἔνδυμα, τά ὑποδήματα καί ὅλα ἀνεξαιρέτως τά ἀτομικά εἴδη τῆς μοναχῆς δέν εἶναι ἰδικά της, ἁπλῶς τῆς παραχωροῦνται ἀπό τήν Μονήν πρός χρῆσιν κατά τόν χρόνον τῆς ἐπιγείου ζωῆς της.

β. Ἡ Μοναχή ἀπό τῆς προσελεύσεώς της ὡς δοκίμου εἰς τήν Μονήν ἔχει πρό ὀφθαλμῶν τήν ἀρχήν «ἀκτήμων μοναχός ὡς ἀετός ἀνέρχεται πνευματικῶς μή τροχοπεδούμενος ὑπό ὑλικῶν μερίμνων». Διό ἀποξενοῦται τῶν ἰδίων χρημάτων καί πραγμάτων καί δέν δύναται νά ἔχῃ ἴδιον ταμεῖον, οὐδέ νά διαχειρίζηται τήν τυχόν ὑπάρχουσαν περιουσίαν αὐτῆς. Τοῦτο σαφῶς δηλοῖ καί ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ ἐν τῷ Ἄθῳ: «Ἰδιόκτητα δέ πράγματα καί πεκούλια ἢ νομίσματα ἢ νουμία, ἄνευ τῆς τοῦ Καθηγουμένου βουλῆς καί γνώμης κεκτήσθαί τινι τῶν ἀδελφῶν οὐκ ἔξεστι· τοῦτο γάρ παντελῶς ἀπηγορεύεται παρά τοῖς θείοις ἡμῶν Πατράσι καί τῷ Μεγάλῳ Βασιλείῳ». Καί ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ: «Οὐ θησαυρίσης χρυσίον ἐν τῇ Μονῇ σου». Ὁ δέ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, εἰς τόν ΙΖ΄λόγον αὐτοῦ (Περί ἀκτημοσύνης), συμπληροῖ: «Ὁ καταφρονήσας ὕλης, ἐλυτρώθη δικαιολογίας καί ἀντιλογίας, ὁ δέ φιλοκτήμων ὑπέρ ραφίδος ἕως θανάτου πυκτεύει». Ὅθεν ἅπαντα τόν πλοῦτον αὐτῆς

καταθέτει εἰς τήν Μονήν, ἡ ὁποία γίνεται ἀπό τοῦδε δι'αὐτήν οἰκία καί οἰκογένεια. Τοιουτοτρόπως ἡ Μοναχή δύναται ἀπερισπάστως νά ὑπερυψώνῃ ἑαυτήν εἰς τά ὕψη τῶν θείων θελημάτων καί νά καταβυθίζηται εἰς τά βάθη τοῦ Πνεύματος.

γ. Ἡ περιουσία (ἀκίνητος ἤ κινητή) τῶν Δοκίμων καί Ρασοφόρων ἀδελφῶν ἀνήκει κατά κυριότητα εἰς αὐτάς, κατ'ἐπικαρπίαν ὅμως εἰς τήν Ἀδελφότητα.

δ. Ἡ περιουσία (ἀκίνητος ἤ κινητή) τῶν Μεγαλοσχήμων ἀδελφῶν ἀνήκει εἰς τήν Ἱεράν Μονήν κατά τόν Νόμον. Διό, πρό τῆς κουρᾶς εἰς Μεγαλόσχημον, δύναται ἡ ἀδελφή νά τακτοποιήσῃ μετά τῶν γονέων καί ἀδελφῶν της τά περιουσιακά αὐτῆς στοιχεῖα, ἄλλως ἡ κυριότης καί ἡ διαχείρησις τῆς ἀκινήτου περιουσίας καί τῶν εἰσοδημάτων, τά ὁποῖα ἐνδέχεται νά ἔχῃ, περιέρχονται εἰς τήν Μονήν. Ὡσαύτως καί πᾶν κτηθησόμενον, μετά τήν κουράν τῆς ἀδελφῆς περιουσιακόν στοιχεῖον ἐκ δωρεᾶς ἤ κληρονομίας περιέρχεται εἰς τήν Μονήν, ὡς ὁ νόμος ὁρίζει.

ε. Πᾶν τό προσφερόμενον οἰκειοθελῶς, νομίμως καί ἐπισήμως δι'ἀφιερώσεως εἰς χρῆμα ἤ εἰς ἀκίνητα εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, ἡ Μοναχή δέν δικαιοῦται νά διεκδικήσῃ ἀπερχομένη δι'οἱονδήποτε λόγον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

στ. Οἱαδήποτε κινητή ἤ ἀκίνητος περιουσία ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς τήν κατοχήν ἀποβιωσάσης ἀδελφῆς ἤ ἐπ'ὀνόματι αὐτῆς περιέρχεται εἰς τήν Ἱεράν Μονήν κατά τάς ἰσχύουσας διατάξεις.

ζ. Ἐν κατακλείδι, Μοναχή εἰσερχομένη διά τῆς κουρᾶς εἰς τό σκάμμα τοῦ μοναχικοῦ πολιτεύματος ἐλευθεροῦται παντελῶς ἀπό οἱανδήποτε προσωπικήν «κτίσιν» ὑλικῶν πραγμάτων κινητῶν ἤ ἀκινήτων. Κατά τόν Μ.Βασίλειον, Μοναχός τις ἐάν ἀφήση εἰς ἑαυτόν κτῆμα γήινον καί περιουσίαν τινά φθαρτήν, θάπτει τόν νοῦν του εἰς αὐτά ὡς εἰς βόρβορον, καθιστᾶ ἀδύνατον τήν ψυχήν του εἰς τήν θέαν τοῦ Θεοῦ καί ἀκίνητον εἰς τήν ἐπιθυμίαν τῆς ἐπουρανίου ὡραιότητος καί τῶν ὑπεσχημένων ἀγαθῶν. Ἀντιθέτως, «Μοναχός ἄυλος, ὥσπερ εὔστολος ὁδοιπόρος» κατά τόν Ἅγιον Ἐφραίμ τόν Σῦρον.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄
## ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

### Ἄρθρον 25ον
### Φιλοξενία

α. Ἡ φιλοξενία ἀποτελεῖ ἐντολή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: « ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐφ'ὅσον ἐποιήσατε ἑνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοί ἐποιήσατε» (Ματθ. κε΄, 40) καί τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων: «τήν φιλοξενίαν διώκοντες» (Ρωμ. ιβ΄,13). Συνιστᾶ ἔμπρακτον ἔκφρασιν τοῦ ὅλου Εὐαγγελικοῦ πνεύματος τῆς φιλαδελφίας, τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας καί τῆς διακονίας τῆς σωτηρίας τῶν ἀπανταχόθεν τῆς γῆς προσερχομένων καί δεομένων τῆς ἡμετέρας συμπαραστάσεως συνανθρώπων ἡμῶν.

β. Κατόπιν τούτων ἡ Ἀδελφότης ὑπακούουσα εἰς τάς ὡς ἄνω ἐπιταγάς καί τηρῶσα τήν μακραίωνα ἁγιοπατερικήν παράδοσιν, ὑποδέχεται πάντα ἄνθρωπον, ὅστις κρούει τήν θύραν τῆς Μονῆς, πιστεύουσα ὅτι ἐν αὐτῷ ὑποδέχεται τόν δι'ἡμᾶς ξενιτεύσαντα Κύριον.

γ. Τούς προσκυνητάς ὑποδέχεται ἡ πρός τοῦτο διατεταγμένη ἀδελφή (Ἀρχοντάρισσα) μετά συνέσεως, προσηνείας, σοβαρότητος καί κυρίως μοναχικοῦ ἤθους, καί ὁδηγεῖ αὐτούς ἐν πρώτοις εἰς τόν Ναόν ἵνα προσκυνήσωσι καί ἐν συνεχείᾳ εἰς τό ἀρχονταρίκιον, προσφέρουσα κάθε δυνατήν ἐξυπηρέτησιν καί περιποίησιν.

δ. Ἡ Ἡγουμένη, δέον ὅπως, γνωρίζῃ, πόσοι καί ποῖοι εἰσῆλθον εἰς τήν Μονήν, ὀφείλει δέ νά σπεύδῃ πρός συνάντησίν των, ὅταν τοῦτο ζητηθῇ ὑπ'αὐτῶν, μετά χαρᾶς καί Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς ἀγάπης, ἵνα οἰκοδομήση μέ τό λαμπρόν παράδειγμά της καί τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησιαστικήν διδασκαλίαν της. Δέον ὅπως ἐνηχοῦν εἰς τά ὦτα αὐτῆς καθώς καί πασῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἐπαφήν μετά τῶν προσκυνητῶν ἀδελφῶν αἱ φράσεις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου: «φῶς μέν Μοναχοῖς Ἄγγελοι, φῶς δέ πάντων Μοναχοί» καί «τύπος ἀγαθός γίνεσθαι πᾶσι, μηδεμίαν ἐν μηδενί διδόντες προσκοπήν ἐν οἷς ἂν ἐργάζωνται ἤ ἀποφθέγγωνται».

ε. Συνομιλίαι προσκυνητῶν μετά Μοναχῆς πλήν τῆς Ἀρχονταρίσσης ἐπιτρέπονται μόνον ὅταν παραστῇ ἀνάγκη καί κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης.

στ. Ἐν ἀνάγκῃ διανυκτερεύσεως, παρέχεται αὕτη κατ' ἐξαίρεσιν λόγῳ στενότητος χώρου καί πάντοτε τῇ εὐλογίᾳ τῆς Ἡγουμένης.

ζ. Ἡ διάρκεια φιλοξενίας, ὁρίζεται κατόπιν συνεννοήσεως μέ τήν Ἡγουμένην. Διά ἀγνώστους διαρκεῖ ἓν εἰκοσιτετράωρον. Ἡ φιλοξενία δωρητῶν, εὐεργετῶν ἤ ἄλλων προσώπων μέ πνευματικά ἐνδιαφέροντα δύναται νά παραταθῇ τῇ εὐλογίᾳ τῆς Ἡγουμένης.

η. Βασική προϋπόθεσις παραμονῆς τῶν φιλοξενουμένων εἰς τήν Ἱεράν Μονήν εἶναι ἡ εὐπρεπής διαγωγή, ἡ κοσμία συμπεριφορά, ἡ συμμόρφωσις πρός τάς ὑποδείξεις καί παραγγελίας τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος καί ἡ ἐν γένει θεάρεστος παράστασις αὐτῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ.

θ. Οἱ φιλοξενούμενοι παραμένουν ἐν τῷ ξενῶνι καί δέν εἰσέρχονται εἰς τήν τράπεζαν τῶν Μοναχῶν.

ι. Οἱ φιλοξενούμενοι ὀφείλουν νά συμμετέχουν εἰς τήν λατρευτικήν ζωήν τῆς Ἀδελφότητος καί εἰς ἐργασίας τινάς, κατά τάς δυνατότητάς των, πάντοτε τῇ εὐλογίᾳ τῆς Ἡγουμένης.

ια. Οἱ φιλοξενούμενοι ὀφείλουν νά προσαρμόζωνται εἰς τό πνευματικόν περιβάλλον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί οὐδόλως νά μεταφέρουν τό κοσμικόν πνεῦμα, ἰδέας ἢ γεγονότα τοῦ ἔξω κόσμου εἰς αὐτήν.

ιβ. Ἡ Ἱερά Μονή εἶναι «ἐπίγειος οὐρανός» (Κλῖμαξ, Λόγος περί ὑπακοῆς). Ὡς ἐκ τούτου, αἱ ἀδελφαί ζῶσιν εἰς τήν κοινοβιακήν ζωήν τήν πρόγευσιν τῆς χαρᾶς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Ἔχουσιν ἐμπειρικῶς ἀντιληφθῇ ὅτι ἡ οὐσιαστικωτέρα χαρά καί ἀνάνηψις βιοῦται εἰς τήν κατάστασιν τῆς σιωπῆς καί περισυλλογῆς, ἥτις ὁδηγεῖ εἰς τήν ἀναζήτησιν τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ. Τοῦτο τό πνεῦμα συνέχει τάς ἀδελφάς κατά τήν ἀναστροφήν καί ἐπικοινωνίαν αὐτῶν μετά τῶν φιλοξενουμένων. Τοῦτο τό πνεῦμα ὀφείλουν νά σέβωνται καί οἱ φιλοξενούμενοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

### Ἄρθρον 26ον
### Προσκυνηταί - Ἐπισκέπται

α. Οἱ ἐπισκέπται καί προσκυνηταί δέον ὅπως γνωρίζουν ὅτι ἡ Μονή εἶναι τόπος προσευχῆς, ἡσυχίας καί ἁγιασμοῦ. Ὑποχρεοῦνται νά διάγουν κοσμίως ἐν αὐτῇ φέροντες σεμνήν ἀμφίεσιν καί ὁμιλοῦντες περιορισμένως, οὐδόλως δέ θορυβοῦντες ἢ γελῶντες ἀπρεπῶς.

β. Οἱ ἐπισκέπται καί προσκυνηταί δέον ὅπως προσέρχωνται εἰς τήν Μονήν μόνον κατά τάς ἐπιτρεπομένας ἡμέρας καί ὥρας, αἱ ὁποῖαι καθορίζονται ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς, οὐχί ὅμως πέραν τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου.

γ. Ἡ εἴσοδος εἰς τόν Ἱερόν Ναόν ἐπιβάλλει τόν σεβασμόν εἰς τήν ἱερότητα τοῦ χώρου τόσον τῶν ὁμοθρήσκων ὅσον καί τῶν ἀλλοθρήσκων.

δ. Εἰς περίπτωσιν παρεκτροπῆς ἢ οἱασδήποτε ἀταξίας ἀνακαλοῦνται οἱ προσκυνηταί εἰς τήν τάξιν ὑπό τῆς Ἀρχονταρίσσης ἢ τῆς Ἡγουμένης καί εἰς περίπτωσιν μή συμμορφώσεως ἀπομακρύνονται παραχρῆμα τῆς Ἱ. Μονῆς.

ε. Ἡ Ἱερά Μονή Ζωοδόχου Πηγῆς ἀποτελεῖ τό τέλος μιᾶς θαυμασίας διαδρομῆς εἰς τήν βραχώδη ἀπόληξιν τῆς νήσου Σάμου κατά ἀνατολάς ἔχουσα θέαν εἰς τά παράλια τῆς Μ.Ἀσίας· πρός τοῦτο ἀποτελεῖ προορισμόν. Διό ἅπαντες οἱ προσκυνηταί, οἱ ὁποῖοι κρούουν τήν θύραν τῆς Μονῆς, γνωρίζουν καί ἐν πλήρει συνειδήσει εἰσέρχονται εἰς ἕναν τόπον ἱερόν, ἡγιασμένον ἐκ τῶν πολυχρονίων ἀσκητικῶν ἀγώνων τῶν ἐγκαταβιωσάντων ἐν αὐτῷ Πατέρων καί ὀφείλουν νά κλίνουν γόνυ εὐλαβικῶς εἰς τόν τόπον καί εἰς τάς ἀρχάς πού διέπουν τήν Μονήν.

### Ἄρθρον 27ον
### Ξεναγοί

α. Ἐπεί ὁ Ἱερός Ναός εἶναι τόπος λατρείας, ἡ ξενάγησις εἰς αὐτόν ἀποτελεῖ διακονία τῶν Μοναχῶν. Ἐπαφίεται εἰς τήν διακριτικήν εὐχέρειαν τῆς Ἡγουμένης ἡ ξενάγησις ὑπό ξεναγῶν.

β. Οἱ ξεναγοί ὀργανωμένων ὁμάδων-ἐπισκεπτῶν εἰσερχόμενοι ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ὀφείλουν νά γνωρίζουν ὅτι ὑπάγονται ἐν παντί εἰς τάς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί τάς ὑποδείξεις τῆς Ἡγουμένης ἢ τῆς Ἀρχονταρίσσης.

γ. Ὀφείλουν νά φροντίζουν, κατά τό δυνατόν, διά τόν σεβασμόν τῆς ἱερότητος τοῦ χώρου καί τήν ἀποφυγήν οἱασδήποτε προκλήσεως ἐκ μέρους τῶν ἐπισκεπτῶν κατά τοῦ Ὀρθοδόξου αἰσθήματος.

δ. Διά λόγους ἀσφαλείας, ὑποχρεοῦνται ἐφ'ὅσον τούς ζητηθῇ, νά δηλώνουν τά στοιχεῖα τῆς ταυτότητος αὐτῶν.

ε. Πᾶς μή συμμορφούμενος πρός τά ἀνωτέρω ἢ προκαλῶν προβλήματα ἀπομακρύνεται τοῦ μοναστηριακοῦ συγκροτήματος τῇ ἐντολῇ τῆς Ἡγουμένης.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄
## ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

### Ἄρθρον 28ον
### Ἀκίνητος Περιουσία

Ὡς ἀκίνητος περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς θεωρεῖται:

α. Ἡ βραχώδης καί δασώδης ἀπόληξις τῆς νήσου Σάμου πρός βορρᾶν καί κατά ἀνατολάς, ἡ ἐλαιόφυτος καί μή ἔκτασις γῆς ἐπί τῆς ὁποίας ἵσταται ἡ Μονή,

ἥτις περιλαμβάνεται εἰς τό Κτηματολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἡ καί ἐπικαλουμένη «Κισλᾶς».

β. Ἅπασαι αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς τό Κτηματολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐκτάσεις (ἐλαιόφυτοι, δασώδεις, θαμνώδεις) ἀνά τήν νῆσον Σάμον καί Σαμιοπούλα συμπεριλαμβανομένων καί τῶν ἐκκλησιδίων τῶν ἐν αὐταῖς κειμένων.

γ. Τά περιερχόμενα εἰς τήν κυριότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐκ μελλοντικῆς ἀγορᾶς ἀκίνητα.

δ. Τά ἀνήκοντα εἰς ἀδελφάς ἀκίνητα δυνάμει τῆς μοναχικῆς κουρᾶς των περιελθόντα εἰς τήν κυριότητα, νομήν καί κατοχήν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ε. Τά ὑπό τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν δωρούμενα ἀκίνητα, τά ὁποῖα δύνανται, ἐάν δέν ὁρίζῃ ἄλλως ὁ δωρητής, νά ἐκμισθωθοῦν, νά ἐκποιηθοῦν ἢ παραχωρηθοῦν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἀδελφότητος, τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

στ. Τά Μετόχια.

ζ. Ἡ καθ'ὅλου περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἡ σήμερον ὑφισταμένη καί ἡ ἐν τῷ μέλλοντι κτηθησομένη καθ' οἱονδήποτε τρόπον, ἥτις ὑπηρετεῖ τάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί τούς φιλανθρωπικούς σκοπούς αὐτῆς.

Ἄρθρον 29ον

Πόροι τῆς Ἱ. Μονῆς

Οἱ πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς προέρχονται:

α. Ἐκ τοῦ κηροῦ τῆς Ἐκκλησίας.

β. Ἐκ τῶν ἐργοχείρων τῶν ἀδελφῶν.

γ. Ἐκ δωρεῶν, κληρονομιῶν, κληροδοτήσεων.

δ. Ἐξ ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἑκάστοτε κινητῆς καί ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ε. Ἐκ τῶν εἰσκομισθέντων ὑπό τῶν ἐγκαταβιουσῶν ἀδελφῶν.

στ. Ἐκ πάσης ἄλλης χρηστῆς καί νομίμου πηγῆς.

Ἄρθρον 30ον

Διάθεσις τῶν πόρων

Οἱ πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διατίθενται:

α. Διά τήν συντήρησιν τῆς Μοναστικῆς Ἀδελφότητος, ἤτοι διατροφήν, ἐνδυμασίαν, ἰατροφαρμακευτικήν περίθαλψιν κ.λ.π. τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς.

β. Διά τήν συντήρησιν,ἐξωραϊσμόν καί ἀνακαίνισιν τοῦ Καθολικοῦ, τῶν ἱερῶν παρεκκλησιῶν, τῶν λοιπῶν κτισμάτων τοῦ μοναστηριακοῦ συγκροτήματος καί Μετοχίων αὐτῆς.

γ. Διά τήν ἀνέγερσιν ἢ προσθήκην νέων ἐγκαταστάσεων.

δ. Διά τήν προμήθειαν ὑλικῶν καί συσκευῶν διά τήν κατασκευήν τῶν ἐργοχείρων τῶν ἀδελφῶν.

ε. Διά τήν προμήθειαν καί συντήρησιν πάντων τῶν συντελούντων εἰς τήν εὔρυθμον λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, μάλιστα δέ τῆς θείας Λατρείας.

στ. Διά τήν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ζ. Διά τήν φιλοξενίαν τῶν προσκυνητῶν.

η. Δι' ἐλεημοσύνην καί ἄλλας ἐκδηλώσεις φιλανθρωπίας καί ἀγάπης πρός τούς ἔχοντας ἀνάγκην ἀδελφούς ἐν Χριστῷ.

θ. Διά πᾶσαν δαπάνην μή προβλεπομένην μεταξύ τῶν ἀνωτέρω ἀποφασίζει τό Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Ἄρθρον 31ον

Τηρούμενα βιβλία

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, μερίμνῃ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τηροῦνται τά κάτωθι ἐπίσημα βιβλία:

α. Βιβλίον Πρακτικῶν Ἡγουμενοσυμβουλίου καί Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος

β. Μοναχολόγιον, ἤτοι βιβλίον ἐν τῷ ὁποίῳ ἐμφαίνονται ἑκάστης Μοναχῆς πάντα τά ἀτομικά στοιχεῖα τῆς κοσμικῆς καί μοναχικῆς αὐτῆς ταυτότητος (κατά κόσμον καί μοναχικόν ὄνομα, ἐπώνυμον, ἡλικία, τόπος καταγωγῆς, χρόνος προσελεύσεως εἰς τήν Ἀδελφότητα, ρασοφορίας, κουρᾶς τοῦ Ἀγγελικοῦ Σχήματος κ.λ.π.)

γ. Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων

δ. Κτηματολόγιον ἀκινήτου περιουσίας τῆς Μονῆς

ε. Βιβλίον Ταμείου

στ. Καθολικόν βιβλίον ἐσόδων καί ἐξόδων

ζ. Βιβλίον Ἁγίων Λειψάνων καί ἱερῶν κειμηλίων

η. Ἐντάλματα πληρωμῆς καί γραμμάτια εἰσπράξεων

θ. Πᾶν ἕτερον Βιβλίον προβλεπόμενον ὑπό τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων διά τά Ν.Π.Δ.Δ.

Ἅπαντα τά ἀνωτέρω Βιβλία θεωροῦνται ὑπό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σάμου καί Ἰκαρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΙΩΝ

Ἄρθρον 32ον

Μετόχια

α. Οἰκήματα ἢ Ναοί ἢ κτήματα ὁπουδήποτε κείμενα,

ἀνήκοντα ἢ περιερχόμενα εἰς τήν Ἱεράν Μονήν διά διαθήκης ἢ δωρεᾶς ἢ κληρονομίας ἢ κατά ἄλλον τρόπον θεωροῦνται ἢ καθίστανται αὐτοδικαίως Μετόχια αὐτῆς.

β. Τά Μετόχια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὡς μή συνιστῶντα ἴδιον Νομικόν Πρόσωπον, λειτουργοῦν ὡς ὁρίζει τό ἄρθρον 4 παρ.α΄ τοῦ ὑπ'ἀριθμ. 39/1972 Καταστατικοῦ Κανονισμοῦ. Ὡς ἐκ τούτου, πᾶν ὅ,τι ἰσχύει διά τήν κυρίαρχον Ἱεράν Μονήν, συμφώνως πρός τόν παρόντα Ἐσωτερικόν Κανονισμόν, ἰσχύει ἀπαραλλάκτως καί διά τά Μετόχια αὐτῆς.

γ. Ἡ Ἱερά Μονή καθώς καί τά Μετόχια αὐτῆς εἶναι ἀναπαλλοτρίωτα.

δ. Ἡ Ἱερά Μονή καί τά Μετόχια ἀπαρτίζουσιν ἓν ἀδιαίρετον ὅλον καί ἔχουσιν ἀπολύτως ἑνιαίαν νομικήν ὑπόστασιν. Τόσον ἀπό νομικῆς ὅσον καί ἀπό ἐκκλησιαστικῆς πλευρᾶς τά Μετόχια λογίζονται ὡς ἔδαφος τῆς Μονῆς.

ε. Εἰς τήν Ἱεράν Μονήν ἀνήκουν τά Μετόχια-Παρεκκλήσια:

1) Ἁγίας Ἄννης, παρεκκλήσιον ἄνωθεν τῆς ἀνατολικῆς πύλης τῆς Μονῆς

2) Ἁγίας Ἄννης Ἄνω Βαθέος

3) Ἁγίας Βαρβάρας Βλαμαρῆς

4) Ἁγίας Παρασκευῆς, εἰς τήν θέσιν Πλατανάκι (Ποῦντες)

5) Ἁγίου Ἀντωνίου, Μελισσόβραχα

6) Ἁγίου Γεωργίου, Μελισσόβραχα

7) Ἁγίου Εὐσταθίου Βλαμαρῆς

8) Ἁγίου Θεοδώρου Βλαμαρῆς

9) Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου εἰς «Μεγάλο Χωράφι» (πρός ἀνατολάς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί εἰς ἀπόστασιν ἑνός χιλιομέτρου περίπου μακράν αὐτῆς, ὅπου σώζονται τά ἐρείπια κελλίων καί εἰς πολύ καλήν κατάστασιν ὁ Ναός. Αἱ δύο πηγαί καί ἡ δεξαμενή ἐπιμαρτυροῦν τήν ἄλλοτε διαμονήν αὐτόθι ὁσίων Πατέρων κατά διαστήματα εἴτε διά περισσοτέραν ἡσυχίαν, εἴτε διά τήν συγκομιδήν ἐλαιοκάρπου).

10) Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Ἄνω Βαθέος

11) Ἁγίου Νεκταρίου ἄνωθεν τῆς ἀνατολικῆς πύλης τῆς Μονῆς

12) Γενεθλίου Θεοτόκου εἰς τό Ἀκρωτήριον (Ψαλλῖδα)

13) Κοιμήσεως Θεοτόκου Σπαθαραίων

14) Ἁγίου Χαραλάμπους, κοιμητηριακός Ναός τῆς Μονῆς δυτικῶς αὐτῆς

15) Προφήτου Ἠλιού, ἐπί ὑψώματος δυτικῶς τῆς Μονῆς. Ἐκ τοῦ ἀρχαίου τούτου Ναϋδρίου ἐπονομάσθη ἡ Μονή καί «Ἀηλιώτισσα»

16) Προσκυνητάριον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἀνατολικῶς τῆς Μονῆς. Κατά παράδοσιν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐστάθμευσεν εἰς τόν τόπον τοῦτον κατά τήν διέλευσίν του ἐκ τῆς Σάμου (Πράξ. Κ, 15)

17) Ἁγίου Εὐσεβίου, ὄπισθεν τοῦ Ἱεροῦ τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄
## ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

### Ἄρθρον 33ον
### Σφραγίς

Ἡ Ἱερά Μονή ἔχει ἰδίαν σφραγῖδα, κυκλικήν, φέρουσα ἐν τῷ μέσῳ τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καί κύκλῳ τόν τίτλον «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΣΑΜΟΣ». Τά ἔγγραφα θεωροῦνται ἔγκυρα ὅταν φέρουν τήν σφραγῖδαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί τήν ὑπογραφήν τῆς Καθηγουμένης ἢ τῆς Ἀναπληρώτριας αὐτῆς.

### Ἄρθρον 34ον
### Αἱ Πανηγύρεις

Ἡ Ἱερά Μονή πανηγυρίζει:

α. Τήν Παρασκευήν τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος, κατά τήν ἑορτήν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς

β. Κατά τήν ἑορτήν τῶν Ἱερῶν Παρεκκλησίων καί ἱερῶν Μετοχίων αὐτῆς ἤτοι:

1) Τήν 25ην Ἰουλίου καί 9ην Δεκεμβρίου, μνήμη τῆς Ἁγίας Ἄννης

2) Τήν 9ην Νοεμβρίου, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου

3) Τήν 10ην Φεβρουαρίου, μνήμη τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους

4) Τήν 20ην Ἰουλίου, μνήμη τοῦ Προφήτου Ἠλιού

5) Τήν 24ην Ἰουνίου, μνήμη τοῦ Γενεθλίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου

6) Τήν 4ην Δεκεμβρίου, μνήμη τῆς Ἁγίας Βαρβάρας

7) Τήν 22αν Ἰουνίου, μνήμη τοῦ Ἁγίου Εὐσεβίου

### Ἄρθρον 35ον
### Ἀγρυπνίαι

Κατά τάς Δεσποτικάς καί Θεομητορικάς ἑορτάς ὡς ἐπίσης καί εἰς τάς μνήμας μεγάλων Ἁγίων, ἤτοι Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν, Μεγαλομαρτύρων καί Ὁσίων τελεῖται ὁλονύκτιος ἀγρυπνία, κατά τάς δυνατότητας

βεβαίως τῆς Ἀδελφότητος τῇ ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 36ον
Ἱερά Μυστήρια

Εἰς τήν Ἱεράν Μονήν δέν τελοῦνται τά Μυστήρια τοῦ Γάμου, τῆς Βαπτίσεως καθώς ἐπίσης Κηδεῖαι λαϊκῶν καί λοιπαί Ἀκολουθίαι, αἱ ὁποῖαι δύνανται νά τελεσθοῦν εἰς τούς Ἐνοριακούς Ναούς.

Ἄρθρον 37ον

α. Ἡ Ἱερά Μονή ἱδρύθη διά νά ζῇ εἰς τό διηνεκές, τῆς προσευχῆς μηδέποτε ἐκλυομένης, ἄχρι τῆς Δευτέρας τοῦ Κυρίου Παρουσίας, διεπομένη ἐσαεί ὑπό τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

β. Ἡ Ἱερά Μονή θεωρεῖται ὑφισταμένη ἐν ἐνεργείᾳ καί λειτουργεῖ, ἐάν καί ἓν μόνον τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπιζῇ, συγκεντρωμένων εἰς αὐτό πασῶν τῶν ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ ἐξουσιῶν καί καθηκόντων. Τούτου ἐκλιπόντος δέν δύναται ὁπωσδήποτε νά θεωρηθῇ αὕτη διαλυθεῖσα, ἀλλά λογίζεται ὡς σχολάζουσα (τελοῦσα ἐν διακοπῇ). Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ περιουσία καί αἱ πρόσοδοι τῆς Μονῆς ἐπιτηροῦνται ὑπό Ἐπιτροπῆς ὁριζομένης ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου. Ἡ Ἐπιτροπή ἐπιμελεῖται τῆς διαφυλάξεως τῆς περιουσίας τῆς Μονῆς, συλλέγει τάς προσόδους, κατατίθησιν αὐτάς εἰς Τραπεζιτικόν Λογαριασμόν ἐπ'ὀνόματι τῆς Μονῆς, ἐξ'αὐτῶν δέ λαμβάνει τά ἀναγκαιοῦντα διά τήν συντήρησιν τῶν κτισμάτων τῆς Μονῆς. Τό καθεστώς τοῦτο θέλει διατηρεῖσθαι μέχρις οὗ στελεχωθῇ ἡ Μονή ὑπό συνοδίας ἐγκαθιστωμένης ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 38ον
Περί τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ

α. Ὁ παρών Ἐσωτερικός Κανονισμός ρυθμίζει ἀπαρασαλεύτως τήν ὀργάνωσιν, λειτουργίαν καί διοίκησιν τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

β. Ἐπί παντός ζητήματος μή ρητῶς προβλεπομένου ὑπό τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὡς καί προκειμένου περί αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν διατάξεων αὐτοῦ, ἀποφαίνονται σχετικῶς καί ἠτιολογημένως τά μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς, «μαρτυρίαν ἔχοντες ἐκ τῶν Γραφῶν ἢ ἐκ πατρικῆς συνηθείας, ἄνευ παραβάσεως ἐντολῆς Θεοῦ», συμφώνως πρός τούς Ἱερούς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας καί τούς Νόμους τῆς Πολιτείας.

γ. Κατόπιν ἠτιολογημένης εἰσηγήσεως τῆς Ἡγουμένης εἶναι δυνατή ἡ κατάργησις, τροποποίησις ἢ συμπλήρωσις διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, πλήν τῶν θεμελιωδῶν διά νεωτέρας ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπό τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

δ. Ὁ παρών Κανονισμός τροποποιεῖται, συμπληροῦται καί καταργεῖται ὁλοσχερῶς κατόπιν ἀποφάσεως ληφθείσης ὑπό τῶν τεσσάρων πέμπτων (4/5) τουλάχιστον τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

ε. Ὁ παρών Ἐσωτερικός Κανονισμός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς συνετάγη ἐπί ἀρχιερατείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάμου καί Ἰκαρίας κ.κ. Εὐσεβίου καί Ἡγουμενίας τῆς Ὁσιωτάτης Μοναχῆς Εὐνίκης Παυλίδου, ἔτυχε δέ τῆς ἀπολύτου ἀποδοχῆς καί ἐγκρίσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς.

στ. Ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἄρχεται ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἡ Ἀπόφασις αὕτη νά δημοσιευθῇ εἰς τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 12 Ὀκτωβρίου 2026

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεύς
† Ὁ Σκιάθου Ἰωάννης

---

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 16.10.2026*

*ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ὑπενθυμίζουμε ὅτι ἡ νομική ἰσχύς τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων ἀρχίζει ἀπό τήν ἡμερομηνία ἀναρτήσεώς τους στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Κανονισμός 246/2013, Ἄρθρο 1, Φ.Ε.Κ. Α 275).*

# Προκηρυξεις Κλητηρια Επικριματα

### Μητρόπολις Φωκίδος

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τάς διατάξεις τῆς παρ. 2, τοῦ ἄρθρου 38, τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τάς κενάς ὀργανικάς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν:

1) Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, Ἀμφίσσης
2) Ἁγίου Νικολάου, Ἁγίου Κων/νου,
3) Ἁγίου Νικολάου, Ἀλποχωρίου,
4) Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Βραϊλας,
5) Ἁγίου Νικολάου, Δαφνοχωρίου,
6) Ἁγίου Κων/νου, Λεύκας,
7) Ἁγίου Κων/νου, Λευκαδιτίου,
8) Ἁγίας Τριάδος, Περιβολίου,
9) Ἁγίας Παρασκευῆς, Προσηλίου,
10) Ἁγίου Δημητρίου, Σερνικακίου,
11) Ἁγίου Νικολάου, Στύλιας,
12) Ἁγίας Παρασκευῆς, Συκέας,
13) Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου, Τολοφώνος,
14) Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, Τριστένου,
15) Ζωοδόχου Πηγής, Τριταίας,

καί 16) Ἁγίου Γεωργίου, Ὑψηλοῦ Χωρίου,

καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τό Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλωσιν ἡμῖν σχετικήν αἴτησιν μετά τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν διά τήν πλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἀμφίσση τῇ 4ῃ Νοεμβρίου 2026

† Ὁ Φωκίδος ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 16.11.2026*

### Ἱερά Μητρόπολις Νεαπόλεως & Σταυρουπόλεως

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τάς διατάξεις τοῦ Ν.590/1977 καί τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 περί Ἐφημερίων καί Διακόνων, προκειμένου νά προβῶμεν εἰς τήν πλήρωσιν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων τῶν κάτωθι Ἱερῶν Ναῶν:

1. Ἁγ. Εἰρήνης Χρυσοβ. Εὐκαρπίας·
2. Ἁγ. Χαραλάμπους Συκεῶν·
3. Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀμπελοκήπων·
4. Ἁγίας Βαρβάρας Σταυρουπόλεως·
5. Ἁγ. Παντελεήμονος Πολίχνης·
6. Ἁγ. Λουκᾶ Σταυρουπόλεως·
7. Ἁγ. Γεωργίου Ἀσβεστοχωρίου· καί
8. Κοιμήσεως Θεοτόκου Σίνδου.

Καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλουν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 10ῇ Νοεμβρίου 2026

† Ὁ Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 16.11.2026*

### Μητρόπολις Νικοπόλεως καί Πρεβέζης

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παράγρ. 2, τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. 146/ Α΄/31.5.1977) καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (Φ.Ε.Κ. 153/ Α΄/22.8.2018), προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν Ἐφημερίου τῆς Ἐνορίας:

Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Φλαμπούρων Πρεβέζης

καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐν τῷ περιοδικῷ

«ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κάλυψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς διακονικῆς θέσεως.

Ἐν Πρεβέζῃ τῇ 12ῃ Νοεμβρίου 2026

† Ὁ Νικοπόλεως καί Πρεβέζης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

---

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 16.11.2026*